

IVAN MERZ

GOD. XXVIII. Br. 1 (24), 2002.

GLASILO POSTULATURE

U VATIKANU PROGLAŠEN DEKRET O HEROJSKIM KREPOSTIMA IVANA MERZA

Kardinal José Saraiva Martins,
pročelnik Kongregacije za kauze svetaca pozdravlja
Svetoga Oca Ivana Pavla II. na početku svečanosti
proglašenja dekreta u Vatikanu, 5. VII. 2002.

SADRŽAJ

Pri završetku postupak beatifikacije I. Merza	1
Proglašen dekret o herojskim krepostima	2
Novi blaženici – dar Duha	3
U riječi i slici sa svečanosti u Vatikanu	5
Dekret o herojskim krepostima I. Merza	7
Kronologija završetka postupka beatifikacije I. Merza	12
Kardinal Franjo Kuharić o Merzu	16
Dan Ivana Merza u Zagrebu i Banjoj Luci	23
Propovijed biskupa Mile Bogovića na Dan Ivana Merza	25
Ivan Merz i Bazilika Srca Isusova	30
Hrvatski biskupi o Merzu	34
Poruka biskupa F. Komarice o Ivanu Merzu	38
S. Marija od Presv. Srca: Uresu divni hrvatskog roda – pjesma	40
Vijesti iz Postulature	41
Vera Valčić: Ivanu Merzu – pjesma	46
Mladež Euharistijskog pokreta	47
In memorima – s. Kazimira Živičnjak	50
Nova knjiga I. Merza: Ljubav i čistoća	51
Uslišanja zahvale	56
Bibliografija	59
Misli Ivana Merza	63
Merz za 100. godišnjicu Bazilike	64

IVAN MERZ

List za promicanje poznavanja
i štovanja Sluge Božjega
Ivana Merza

Izdavač:
**POSTULATURA
ZA BEATIFIKACIJU
IVANA MERZA**

10000 ZAGREB,
Vlaška 93, tel. 01/46-33-533
tel./fax: 031/211-509
mob. 098/546-806

Glavni urednik:
Božidar Nagy

Lektura i korektura:
Ivan Jurčević

List izlazi povremeno.

Cijena: 5 kuna

E-mail:
postulatura.merz@ffdi.hr
Web stranica:
www.ffdi.hr/ivan-merz

Kompjutorska priprema:
MC "Glas Slavonije" d.d., Osijek

Tisak:
PAN d.o.o.
Tiskara »Bl. Ivan Merz« - Zagreb

* * *

Bankovni kunski račun:

Postulatura Ivana Merza
Zagrebačka banka d.d.
2360000-100000013
2347014988

Pred završetkom postupak za beatifikaciju sluge Božjega Ivana Merza

Dvorana Klementina u Vatikanu 5. VII. 2002. Početak svečanosti čitanja dekreta o herojskim krepostima Ivana Merza i s. Marije Petković u nazočnosti Pape Ivana Pavla II.

Godina 2002. bila je puna ugodnih iznenađenja i radosti za brojne štovatelje i prijatelje Ivana Merza, ali isto tako i za cijelu Crkvu u Hrvata. U Vatikanu, na Kongregaciji za kauze svetaca, postupak za proglašenje blaženim sluge Božjega Ivana Merza nalazi se pri završetku. Zajedno s Merčevim postupkom dovršava se i postupak beatifikacije za službenicu Božju s. Mariju Petković, utemeljiteljicu Družbe sestara Kćeri milosrđa.

5. srpnja 2002. za oboje naših kandidata oltara bili su u Vatikanu, u nazočnosti Svetoga Oca, proglašeni dekreti o njihovim herojskim krepostima. Nakon proglašenjem dekreta o krepostima i potom

o čudu ovi naši kandidati oltara dobili su naziv »časni« pa ćemo ih sve do njihove beatifikacije od sada zvati »časni sluga Božji«, odnosno »časna službenica Božja«. Poslije proglašenja dekreta o čudu bit će ispunjeni svi uvjeti za njihovo proglašenje blaženima, koje očekujemo 2003. godine.

U ovome broju Glasila Postulature donosimo izvještaje o brojnim zbivanjima koja su se događala tijekom 2002. godine u dovršavanju postupka beatifikacije te ostale događaje povezane s Ivanom Merzom i njegovom kauzom.

Sudionici na svečanosti čitanja dekreta o herojskim krepostima u Vatikanu 5.VII.2003. Mons. Fabijan Veraja, relator Merčeve kauze i pisac Pozicije, drugi slijeva.

Vatikan, 5. srpnja 2002.

PROGLAŠENJE DEKRETA O HEROJSKIM KREPOSTIMA SLUGE BOŽJEGA IVANA MERZA

Pretposljednji i najvažniji čin u postupku prije beatifikacije sluga Božjega Ivana Merza obavljen je u petak 5. srpnja 2002. Toga dana u 11 sati u Vatikanu, u dvorani Klementini, u nazočnosti Svetoga Oca Ivana Pavla II. proglašeni su dekreti o herojskom krepostima sluga Božjega Ivana Merza, laika, apostola hrvatske mladeži i pionira Katoličke akcije u Hrvatskoj te službenice Božje Marije Petković, utemeljiteljice Družbe sestara Kćeri milosrđa. Od sada pa sve do beatifikacije oni će nositi naslov »venerabilis«, tj. »časni sluga, odnosno časna službenica Božja«.

Objavljivanjem dekreta o herojskim krepostima završen je dugi postupak koji je kod Ivana Merza trajao 44 godine, tj. od 1958. kad ga je na molbu Suradnica Krista Kralja pokrenuo zagrebački nadbiskup Franjo Šeper.

Članovi hrvatske delegacije na čitanju dekreta o herojskim krepostima Ivana Merza i s. Marije Petković u Vatikanu 5. VII. 2002.

Proglašenjem dekreta o »herojskim krepostima« Ivana Merza formalno je završen kanonski proces kojim se utvrđuje natprosječni stupanj svetosti sluga Božjega što ga čini dostojnim da ga Crkva službeno stavi vjernicima kao uzor kršćanskog života. Riječ je dakle o obznanjivanju Papine odluke kojom Sveti

Otac, nakon što je prihvatio sud dokaznog postupka o postojanju herojskih kreposti kod kandidata oltara, daje nalog Kongregaciji za kauze svetaca da se objavi dekret o postojanju herojskih kreposti kod sluga Božjega.

Da bi sada časni sluga Božji Ivan Merz mogao biti i javno štovan u Crkvi, traži se jedno čudo postignuto po njegovu zagovoru. U kauzi Ivana Merza već je nadležna vatikanska komisija od pet liječnika izrekla svoj sud da je ozdravljenje Anice Ercegović znanstveno neprotumačivo. Nakon njih biskupi i kardinali trebaju potvrditi da se čudo dogodilo po zagovoru Ivana Merza. Time će biti otvoren put beatifikaciji sluga Božjega Ivana Merza koja se očekuje 2003. godine.

Na svečanom činu proglašenja dekreta o herojskim krepostima Ivana Merza u Vatikanu bili su nazočni: predsjednik Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine - banjalučki biskup Franjo Komarica, mons. Fabijan Veraja, relator Merzove kauze i pisac službene Pozicije o životu, krepostima i glasu svetosti sluga Božjega, zatim o. Božidar Nagy, postulator kauze, Kata Bilandžija, voditeljica svjetovnog instituta Suradnica Krista Kralja iz Zagreba, Tonka Pandžić u ime župe sv. Petra iz Zagreba, aktora kauze, predstavnici hrvatskih vjernika laika g. Marinko Mikulić,

direktor tvornice PAN, Silvija Vuković i g. Mato Martinović, te Vanja Gavrić, predstavnik hrvatske katoličke mladeži.

U znak zahvalnosti Bogu za dar budućih blaženika biskup Franjo Komarica služio je

na dan proglašenja dekreta sv. misu zahvalnicu u Domu hrvatskih hodočasnika u Rimu koji nosi naziv po Ivanu Merzu u nazočnosti osoblja i onih koji su došli na svečanost proglašenja dekreta.

Novi blaženici i sveci dar su Duha našem vremenu

Pozdravni govor kardinala José Saraiva Martinsa, pročelnika Kongregacije za kauze svetaca, upućen Svetom Ocu na dan proglašenja dekreta 5. VII. 2002.

Kardinal José Saraiva Martins pročelnik Kongregacije za kauze svetaca pozdravlja Svetoga Oca na početku svečanosti čitanja dekreta 5. VII. 2002.

Tri puta godišnje u Vatikanu se objavljuju dekreti o herojskom stupnju kreposti i o čudesima koja se pripisuju zagovoru kandidata oltara. Toga dana svi voditelji i važniji djelatnici Kongregacije za kauze svetaca okupe se u Vatikanu u Papinoj nazočnosti. Njima se pridružuju postulatori kauza i njihova pratnja, te štovatelji Slugu Božjih čiji se dekreti proglašuju. Tako je bilo i 5. srpnja 2002. Prije nego su dekreti bili pročitani, kardinal pročelnik Kongregacije za kauze svetaca José Saraiva Martins, uputio je Svetom Ocu pozdravni govor, iz kojega donosimo najvažnije dijelove:

»Sveti Oče,

Proglašavanje dekreta predstavlja posebno važan moment u aktivnosti Kongregacije za kauze svetaca, koja danas ima radost okupiti se oko Vaše Svetosti da bi Vam izrazila osjećaje svoje sinovske odanosti zajedno s

plodovima svoga rada. Dekreti jesu završni čin mnogih godina zauzetosti, studija i nade.

Radosti ovog događanja pridružuju se obitelji slugu i službenica Božjih, njihove biskupije, njihove redovničke ustanove ili udruge pripadnosti, postulate njihovih kauza i njihovi štovatelji. Crkveni i civilni svijet gleda sa zanimanjem na kauze svetaca, i prema tome svako proglašavanje novih dekreta pobuđuje široki odjek, što ipak nije usporedivo s beatifikacijama ili kanonizacijama, kao što nam je prije nekoliko dana pokazala kanonizacija sv. Pija od Pietrelcine.

Ovoga dana gledaju sa zahvalnošću i radošću na objavljivanje dekreta razne krajevne Crkve Austrije, Hrvatske, Indije, Italije, Madagaskara, Poljske, Španjolske i Mađarske. Trinaest dekreta koji će biti pročitani u nazočnosti Vaše Svetosti, odnose se na pet muževa i osam žena: među njima jedan sluga Božji je nadbiskup, drugi je dijecezanski svećenik, jedan je redovnik, osam jesu redovnice i dvojica su laici. Svatko je od njih nasljeđivao vrhunski model svetosti, Isusa Krista. Osam dekreta odnosi se na čudesa, a pet na herojske kreposti.«

Potom je kardinal Martins najprije naveo imena osam časnih slugu Božjih čiji su dekreti o čudesima, koja su se zbila po njihovu zagovoru, bili potom pročitani. Prije nego je naveo njihova imena, kardinal Martins je rekao:

»Sveci se razlikuju od običnih kršćana ne samo po izvanrednoj evandeoskoj savršenosti svoga života, nego isto tako po djelotvornosti koju vrše kod Boga u korist vjernika koji ih zazivaju. Osam dekreta o čudesima svi se odno-

se na 'venerabiles', časne sluge Božje, čije herojske kreposti su već prije bile proglašene od vrhovnog autoriteta Crkve.«

Zatim je kardinal Martins naveo njihova imena. Tu su najprije četiri Poljaka: mons. Sigismondo Felice Felinski (+1895), rev. Ivan Adalbert Balicki (+1948.), isusovac misionar Ivan Beyzym (+1912.), s. Sanzia Szymkowiak (+1942.) Ostali časni službenici Božji jesu: s. Eugenia Ravasco(+1900.), s. Ivana Marija Condes Lluch (1916) iz Španjolske, s. Marija Domenika Mantovani iz Italije i laik iz Mađarske, liječnik Ladislav Batthyany Strattmann, otac četmaestero djece, utemeljitelj dviju bolnica.

Nakon pročitanih imena ovih časnih slugu Božji, kardinal Martins je prešao na drugi dio svoga govora u kojem je riječ o petero slugu Božjih čije se herojske kreposti sada proglašuju. To su Talijanka s. Marija Pia Mastena, s. Marija Petković, iz Hrvatske, s. Nemesia Valle iz Italije, s. Eufrazija Eluvanthingal iz Indije i Ivan Merz iz Hrvatske. O svakom od ovih kandidata kardinal Martins je u nekoliko riječi sažeo njihov životni put. O našim hrvatskim kandidatima rekao je sljedeće:

»Kći Hrvatske, gdje je 1892. g. rođena u dubrovačkoj biskupiji, jest majka Marija od Propetog Petković. Već kao mlada i još laikinja, aktivno je sudjelovala u poslanju Crkve. Zatim je na savjet svoga biskupa osnovala kongregaciju Kćeri milosrđa trećeg reda sv. Franje za kršćanski odgoj ženske mladeži i siromašne djece, te za djela milosrđa prema bolesnima. Proširila je svoj Institut također i u Argentini, gdje je boravila nekoliko godina. U 1952. godini nastanila se u Rimu. Odrekla se službe generalne poglavarice zbog zdravstvenih razloga. Sveto je umrla 1966. godine.«

O služi Božjemu Ivanu Merzu, kardinal Martins je pred Papom izrekao ove riječi:

»Mladi Ivan Merz postigao je veoma brzo kršćansku zrelost i heroizam u vršenju kreposti. Rođen je u Banjoj Luci 1896., u Bosni, koja je tada bila okupirana od Austro-Ugarske Monarhije. U obitelji je dobio solidna moralna načela. U mladosti je počeo produbljivati kršćanski nauk i svoj odnos s Bogom i s Crkvom. Postigao je doktorat iz filozofije i bio je profesor na Nadbiskupskoj gimnaziji u Zagrebu. Intenzivno je sudjelovao u životu

hrvatskoga katoličkog laikata, trošeći svoje brojne talente za Katoličku akciju prema učenju pape Pija XI., čiji je bio apostol. U 'Hrvatskom orlovskom savezu' brinuo se za odgoj mladeži, naglašavajući život milosti, euharistijsku pobožnost, i vjernost papi. Bio je pionir liturgijskog pokreta u Hrvatskoj i mnogi mladi su se od njega naučili služiti Bogu i Crkvi. Umro je od bolesti 1928.«.

Na kraju je kardinal Martins svoj pozdravni govor pred Papom završio ovim riječima:

»Sveti Oče! U enciklici 'Veritatis Splendor – sjaj istine' Vaša Svetost je napisala da 'svi sveci u Crkvi, rječitim i privlačivim primjerom jednog života potpuno preobraženim sjajem moralnih istina, osvjetljaju svako razdoblje povijesti, budeći moralni osjećaj. Dajući potpuno svjedočanstvo dobru, oni su živi prijekor onima koji krše zakon.' (br. 93). Trinaest slugu i službenica Božjih, koje smo spomenuli u poniznosti njihova svakodnevnog života i u najkompleksnijim i najtežim situacijama odbili su svaki kompromis sa zlom i dali su dokaz potpune vjernosti Božjoj istini i svetom zakonu Evanđelja. Njihov primjer koji je živ u njihovim vlastitim i apostolskim zajednicama jest dar Duha našem vremenu.«

Nakon što je Kardinal završio svoj pozdravni govor Svetom Ocu, slijedilo je čitanje dekreta. Naizmjenično su ih pred Papom i nazočnim postulatorima i njihovom pratnjom pročitali biskup Edward Novak, tajnik Kongregacija, i mons. Sandro Corradini, promotor fidei – promicatelj vjere (čija se služba nekad zvala advocatus diaboli).

Po završetku čitanja dekreta Papa je započeo molitvu Anđeo Gospodnji, koju su svi s njime izmolili. Potom je svatko od nazočnih osobno pristupio Svetom Ocu, od kojega je dobio osobni papinski blagoslov i za poklon krunicu. Za mnoge je to bilo prvi put da su se izbliza vidjeli i pozdravili sa Svetim Ocem, što će im biti trajna životna uspomena. Time je završen taj važan čin uspona prema oltaru naših kandidata oltara.

L' Osservatore romano, poluslužbeno glasilo Svete Stolice, donijelo je odmah sutradan 6. srpnja 2002., cijeli govor kardinala Martinsa, imena svih koji su bili nazočni, među njima i devetero Hrvata, a na prvoj stranici biografske podatke svakog časnog slugu Božjega čiji su dekreti bili proglašeni.

U RIJEČI I SLICI

Povjesna svečanost proglašenja dekreta o svetosti Ivana Merza

Rim – Vatikan 5. VII. 2002.

Hrvatska delegacija predvođena banjalučkim biskupom F. Komaricom na Trgu sv. Petra neposredno prije ulaska u Vatikan na svečanost potvrde Merčeve svetosti.

Mons. Fabijan Veraja pozdravlja se sa Svetim Ocem nakon svečanosti proglašenja dekreta.

Voditeljica Zajednice Suradnica Krista Kralja Kata Bilandžija s Tonkom Pandžić pred Papom.

Obje hrvatske delegacije za Ivana Merza i s. Mariju Petković u vatikanskom hodniku nakon čitanja dekreta

Vanja Gavrić, učenik Klasične gimnazije iz Pazina, predstavnik hrvatske katoličke mladeži pred Papom nakon čitanja dekreta.

Hrvatska delegacija u vatikanskom Damazovom dvorištu nakon izlaska sa svečanosti čitanja dekreta.

Početak vanjskog dijela svečanosti: biskup Franjo Komarica časti hrvatsku delegaciju aperitivom u obližnjem baru

Hrvatska zastava vijori se na hrvatskoj ambasadi u ulici Conciliazione koja vodi prema Vatikanu. Hrvatska delegacija (na slici ispred ambasade) pohodila je i hrvatsku ambasadu pri Svetoj Stolici odmah nakon završene svečanosti u Vatikanu.

Slavlje nakon čitanja dekreta nastavilo se na svečanom ručku u Domu hrvatskih hodočasnika u Rimu koji nosi ime po Ivanu Merzu.

Na kraju slavlja još jedan snimak zajedno s osobljem Doma u dvorištu hrvatske kuće pred reljefom Srca Isusova.

Biskup Franjo Komarica ovekovečuje današnji događaj kad je službeno potvrđena svetost Ivana Merza upisujući se u Knjigu uspomena Doma.

DEKRET KONGREGACIJE ZA KAUZE SVETAČA O HEROJSKIM KREPOSTIMA ČASNOG SLUGE BOŽJEGA IVANA MERZA

Donosimo u cijelosti vatikanski dekret o herojskim krepostima časnog sluge Božjega Ivana Merza koji je bio svečno proglašen u nazočnosti pape Ivana Pavla II. 5. srpnja 2002. Donosimo ga u latinskom izvorniku i potom paralelno u hrvatskom prijevodu. Po nalogu pape Ivana Pavla II. dekret je objavila Kongregacija za kauze svetaca, a potpisali su ga pročelnik Kongregacije kardinal Jose Saraiva Martins i tajnik Kongregacije nadbiskup Eduard Nowak.

CONGREGATIO
DE CAUSIS SANCTORUM
ZAGREBIENSIS
BEATIFICATIONIS et
CANONIZATIONIS
SERVI DEI
IOANNIS MERZ
CHRISTIFIDELIS LAICI
(1896-1928)

KONGREGACIJA
ZA KAUZE SVETIH
ZAGREBAČKA [KAUZA]
BEATIFIKACIJE
I KANONIZACIJE
SLUGE BOŽJEG
IVANA MERZA
VJERNIKA LAIKA
(1896-1928)

DECRETUM SUPER VIRTUTIBUS

»Mihi vivere Christus est et mori lucrum« (*Philp 1, 21*). Verba haec, quae Servus Dei Ioannes Merz in sepulcro inscribi voluit, haberi possunt compendium vitae eius omnimode insumptae in amorem Christi, in testificationem Evangelii et in famulatum Ecclesiae. Ille quidem, Christi Spiritu penitus inductus, per sanctimoniae viam alacriter incedit, atque verbo et opere divini Redemptoris lumine omnes gentes collustravit (cf. *Mt 5, 16*), ad rem deducens quidquid postea dicturum erat Concilium Oecumenicum Vaticanum II: »Praecepto caritatis,

DEKRET O KREPOSTIMA

»Meni je život Krist a smrt dobitak« (*Fil 1, 21*). Ove riječi, koje je Sluga Božji Ivan Merz htio da mu budu upisane na grob, mogu ukratko označiti njegov život koji je sav bio ispunjen ljubavlju prema Kristu, svjedočenjem za Evanđelje i služenjem Crkvi. On je, sasvim vođen Kristovim Duhom, radosno stupao putem svetosti te je riječju i djelom svim ljudima svijetlio svjetlom božanskog Otkupitelja (usp. *Mt 5, 16*), ostvarujući ono što će kasnije II. Ekumenski Vatikanski Sabor kazati: »Zapovijed

quod est maximum mandatum Domini, omnes christifideles urgentur ad procurandam gloriam Dei per adventum Regni eius, et vitam aeternam omnibus hominibus ut cognoscant solum Deum verum et quem misit Iesum Christum (cf. *Io 17, 3*). Omnibus igitur christifidelibus onus praeclarum imponitur adlaborandi ut divinum salutis nuntium ab universis hominibus ubique terrarum cognoscatur et accipiatur» (Decretum de apostolatu laicorum *Apostolicam Actuositatem*, 3).

Servus Dei a parentibus Mauricio Merz et Teresia Mersch ortus est die 16 mensis Decembris anno 1896 in loco *Banja Luka*, in Bosnia, quae ab imperio Austriaco-Hungarico tunc occupabatur. Die 2 mensis Februarii anno 1897 Baptismatis lavacro est regeneratus; novem annos natus ad primam sacram Synaxim accessit ac sequenti anno sacro Confirmationis chrismate est roboratus. Studiose et efficaciter maternum litterariumque ludum et gymnasium frequentavit; violina et cymbalo canere privatim didicit; linguam Gallicam colendam curavit. In eius humanam et christianam institutionem potissimum ac salutariter contulit professor Ljubomir Maraković⁹, qui praeclarus erat assertor motus catholici inter iuvenes. Ab illo suffultus Dei Servus, qui a familia solidis moribus erat eruditus, cognitionem doctrinae catholicae penitus perspicere incepit et studiose communionem cum Deo excolere per Eucharistiam, orationem, cultum Mariae Virginis, contemtionem peccati bonique cupiditatem. Anno 1914 scribere coepit sua acta diurna, quae veluti speculum sunt eius animae eiusque itineris ad sanctitatem.

Expletis scholae mediae studiis sua in terra natali, parentum voluntati obsequens, ingressus est Academiam Castrensem loci *Wiener Neustadt*, quam post tres menses reliquit, fastidio affectus prae corruptis moribus ibi grassantibus. Anno 1915 ad philosophiam se applicare coepit apud Studiorum Universitatem Vindobonensem, sequenti tamen anno exercitui nomen dedit ut deinde ad aciem Italicam mitteretur. Participans militares actiones in primo omnium gentium bello, sese spiritu roboravit,

ljubavi, koja je najveći Gospodinov nalog, sili sve kršćane da rade za slavu Božju dolaskom njegova Kraljevstva, i za vječni život svih ljudi, kako bi spoznali jedinoga pravoga Boga i onoga koga je poslao Isusa Krista (usp. *Iv 17, 3*). Svi se kršćani moraju truditi oko toga da božansku poruku spasenja spoznaju svi ljudi po svoj zemlji. (Dekret o apostolatu laika *Apostolicam Actuositatem*, 3)

Sluga Božji, sin Mavre Merza i Terezije Mersch, rođen je 16. prosinca 1896. godine u Banjoj Luci, u Bosni, koja je tada bila okupirana od Austro-Ugarske Monarhije. 2. veljače 1897. g. preporođen je sakramentom krštenja. U devetoj godini primio je prvu svetu pričest, a sljedeće godine ojačan je sakramentom sv. potvrde. Marljivo je i uspješno pohađao osnovnu i srednju školu, privatno je učio svirati violinu i glasovir; napose je učio francuski jezik. Njegovu ljudskom i kršćanskom odgoju puno je pridonio profesor Ljubomir Maraković, koji je bio zauzeti promicatelj Katoličkog pokreta među mladima. Njegovom pomoću sluga Božji, koji je u obitelji dobio solidan ćudoredni odgoj, počeo je dublje upoznavati katolički nauk i revno njegovati zajedništvo s Bogom po Euharistiji, molitvom, štovanjem Djevice Marije, prezirom grijeha i čežnjom za dobrim. Godine 1914. počeo je pisati svoj dnevnik, koji je ogledalo njegove duše i njegova puta prema svetosti.

Završivši srednju školu u rodnom kraju, da udovolji volji roditelja, ušao je u Vojnu akademiju u Bečkom Novom Mjestu, koju je napustio tri mjeseca kasnije zbog moralne pokvarenosti koja je ondje vladala. 1915. god. upisao se na Filozofski fakultet Sveučilišta u Beču, a sljedeće godine pozvan je u vojsku i poslan na talijansko bojište. Sudjelujući u Prvome svjetskom ratu duhovno je očvrstnuo osjećajući se privučenim

ductum se sentiens ad altiorem Dei cognitionem tenaciusque virtutum exercitium. Militia relictā, studia Vindobonae perrexit annis 1918-1920 et Lutetiis Parisiorum annis 1920-1922. Doctoris titulo in philosophia ornatus est apud Studiorum Universitatem urbis Zagabriae, ubi cum familia morabatur; eadem in urbe inde ab anno 1922 Gallicam docuit linguam in gymnasio archiepiscopali.

Dei perfectius in dies instrumentum in Dei manibus fieret, instrospevit studia philosophiae scholasticae et theologiae studiis incubuit. Ferventer coluit spiritualem vitam et continenter progressus est in imitando Christo. Actuosas habuit partes in missione Ecclesiae, varia sua impendens talenta pro Actione Catholica, cuius exstitit indefatigabilis fautor secundum doctrinam Summi Pontificis Pii XI. Apud "Croatum Aquilarum Sodalitium" sapienter ac benefice prospexit christianae iuvenum institutioni, quibus praesertim suadebat vitam gratiae, cultum eucharisticum, spiritum sacrificii, apostolatam et fidelitatem erga Summum Pontificem. Hortari consueverat ut ad vitam transferretur liturgia, quam optimam scholam sanctitatis esse arbitrabatur.

Omnia quae Dei Servus alios docebat, ipsemet ad rem deducebat largo, constanti laetoque animo, obsecundans verbo Dei, qui dixit: »Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant vestra bona opera et glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est« (Mt 5, 16). Fide illuminatus, cum Deo ambulavit tam eius Verbo quam Ecclesiae Magisterio firmiter fidens. Anno 1921 ita scribebat: »Tota vita mea Christum Dominum circuit«, quem Dei Servus in Ecclesia, in Eucharistia, in sacramentis, in Sacris Scripturis, in proximo praesentem contuebatur. Deum dilexit ex toto corde suo, ex tota anima sua et ex tota virtute sua (cf. Mc 12, 30); fideliter adimplevit eius voluntatem, debellavit tentationes, effugit peccatum, ad evangelicam tetendit perfectionem, laetanti ferventique animo Domino respondit eum vocanti ad laborandum in vinea sua (cf. Mt 20, 3-4). Christum diligendo, animas quoque dilexit. Alloquens ad iuvenes cat-

k dubljoj spoznaji Boga i ustrajnijem vježbanju u krepostima. Nakon rata nastavio je studij u Beču, od 1919. do 1920., a potom u Parizu 1920.-1922. Postigao je naslov doktora filozofije na Sveučilištu u Zagrebu, gdje je boravio s roditeljima; u istom je gradu od 1922. god. predavao francuski jezik na Nadbiskupskoj gimnaziji.

Da bi bio što savršenije sredstvo u Božjim rukama, dao se na studij filozofije i teologije. Marljivo je njegovao duhovni život i stalno napredovao u nasljedovanju Krista. Aktivno je sudjelovao u poslanju Crkve, upotrijebivši svoje različite talente za Katoličku akciju kojoj je postao promicatelj u skladu s naukom Vrhovnog svećenika Pija XI. U »Hrvatskom orlovskom savezu« mudro je i plodonosno radio na kršćanskom odgoju mladih, kojima je napose preporučivao milosni život, euharistijsku pobožnost, duh žrtve, apostolat i vjernost Vrhovnom svećeniku. Običavao je preporučivati da se prenosi u život liturgija, koju je smatrao najboljom školom svetosti.

Sve što je sluga Božji druge učio, sam je savjesno, vedro i ustrajno ostvarivao, slijedeći Božju riječ koja glasi: »Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima, da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima« (Mt 5, 16). Prosvijetljen vjerom, hodio je s Bogom pouzdavajući se čvrsto u njegovu Riječ i u crkveno Učiteljstvo. Godine 1921. je pisao: »Cijeli moj život se kreće oko Krista Gospodina«, kojega je sluga Božji gledao u Crkvi, u Euharistiji, u sacramentima, u Svetom Pismu i u bližnjemu. Boga je ljubio svim svojim srcem, svom dušom svojom i svom snagom svojom (usp. Mk 12, 30); vjerno je vršio njegovu volju, borio se protiv napasti, izbjegavao grijeh, težio za evandeoskom savršenošću, radošno i revno odgovorio je Gospodinu koji ga je zvao na rad u svoj vinograd (usp. Mt 20,

holicos occasione Congressus Eucharistici Zagrebiensis anno 1923, Servus Dei haec asserebat: »Quoniam Iesus siti compellitur et sollicitatione afficitur de singulis animabus, quippe quae ad aeternam beatitudinem sunt creatae, haec profecto de animabus proximorum nostrorum sitis et sollicitudo ex Iesu ad nos transferuntur ita ut in nobis desiderium scateat in manus Dei commendandi omnes has animas, quae ad hoc ipsum sunt creatae«.

Antesignanum se praebuit liturgici motus in Croatia, spiritualia et corporalia misericordiae opera exercuit, hospitalitatem coluit, concordiam fovit, fidem tribuit amicitiae, simpliciter vixit mysterium "communio sanctorum". Spe plenus in Deo, bonum semen super petrosam quoque et aridam terram largiter seminavit; efficacitatem contendit orationis et sacrificii; Divinae Providentiae se commendavit et in difficultatibus quoque et in aegritudine versans spiritualem servavit pacem.

Sedulo se paravit ad vitam aeternam, quam merendam curavit Dei mandatis et Ecclesiae obsequens. Integerrime excoluit iustitiam erga Deum et proximum, temperantiam in humanis substantiis adhibendis, patientiam, fortitudinem, paupertatem, castitatem, oboedientiam in parentes et in superiores. Pro Dei amore acerbos serene pertulit morbi cruciatus, qui duxerunt eum ad mortem mane diei 10 mensis Maii anno 1928.

Vivens, moriens et post mortem iuvenis Ioannes Merz verus Christi testis habetur, atque memoria eius apostolici fervoris praestantiumque virtutum coram Dei populo viva remanet.

Sanctitatis fama, qua in Croatia Dei Servus fruebatur, labentibus annis non est infirmata, quin obstaret ei communistarum in Catholicam Ecclesiam insectatio. Inchoata apud Curiam Zagrebiensem Causa beatificationis et canonizationis, instructus est Processus Ordinarius Informativus, cuius vim iuridicam ratam habuit Congregatio de Causis Sanctorum per decretum diei 5 mensis Iunii anno 1992. Apparata *Positio*ne, ad normam iuris disceptatio habita est

3-4). Ljubeći Krista ljubio je duše. Govoreći sudionicima na Euharistijskom kongresu u Zagrebu 1923. godine, sluga je Božji ustvrdio: »I jer Isus čezne i strepi za svakom pojedinom dušom, jer je ona stvorena za vječno blaženstvo, to se čežnja za dušom naših bližnjih prenosi od Isusa na nas i u nama se rađa želja da stavimo sve te duše u Isusov naručaj za koji su one i stvorene«.

Bio je promicatelj liturgijskog pokreta u Hrvatskoj, vršio je djela duhovnog i tjelesnog milosrđa, pružao gostoprimstvo, promicao slogu i njegovao prijateljstvo, jednom riječju živio je otajstvo »zajedništva svetih«. Duboko se ufajući u Boga, obilno je sijao dobro sjeme i na kamenito i suho tlo; vjerovao je u učinkovitost molitve i žrtve; povjeravao se Božjoj providnosti, a u poteškoćama i u bolesti sačuvao je duhovni mir.

Pomnjivo se pripremao za život vječni, koji je nastojao zaslužiti poštujući Božje i crkvene zapovijedi. Brižljivo je njegovao pravednost prema Bogu i bližnjemu, umjerenost u korištenju zemaljskim stvarima, strpljivost, jakost, siromaštvo, čistoću i poslušnost prema roditeljima i poglavarima. Iz ljubavi prema Bogu vedro je podnosio teške patnje bolesti, koje su ga dovele do smrti u jutarnjim satima dana 10. svibnja 1928. godine.

Ivan Merz je pravi Kristov svjedok u životu, na samrti i poslije smrti, a sjećanje na njegov apostolski žar i na izvanredne kreposti ostaje živo u Božjem narodu.

Glas svetosti, koji je sluga Božji uživao u Hrvatskoj, nije oslabio tijekom vremena, usprkos progonu Katoličke Crkve sa strane komunista. Kad je pri Duhovnom stolu u Zagrebu pokrenuta kauza beatifikacije i kanonizacije, proveden je Dijecezanski informativni postupak, kojeg je valjanost potvrdila Kongregacija za kauze svetih dekretom od 5. lipnja 1992. godine. Pošto je bila pripremljena *Posicija*, po zakonskim propisima održana je rasprava o tome je li

num Servus Dei virtutes heroico gradu observavisset. Die 19 mensis Aprilis anno 2002 habitus est, cum suffragiis quidem positivis, Congressus Peculiaris Consultorum Theologorum. Patres Cardinales et Episcopi, in Sessione Ordinaria die 7 sequentis mensis Maii congregati, audita Relatione Ponentis Causae, Exc.mi D.ni Salvatoris Fisichella, Episcopi titulo Vicohabentini, edixerunt Ioannem Merz heroum in modum coluisse virtutes theologales, cardinales eisque adnexas.

Facta demum de hisce omnibus rebus Summo Pontifici Ioanni Paulo II per subscriptum Cardinalem Praefectum accurata relatione, Sanctitas Sua vota Congregationis de Causis Sanctorum excipiens rataque habens, mandavit ut super heroicis Servi Dei virtutibus decretum conscriberetur.

Quod cum rite esset factum, accitis ad Se hodierno die infrascripto Cardinale Praefecto necnon Causae Ponente meque Antistite a Secretis Congregationis ceterisque de more convocandis, eisque astantibus, Beatissimus Pater sollemniter declaravit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate tum in Deum tum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia et Fortitudine, iisque adnexis, in gradu heroico, Servi Dei Ioannis Merz, Christifidelis laici, in casu et ad effectum de quo agitur.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in acta Congregationis de Causis Sanctorum Summus Pontifex referri mandavit.

Datum Romae, die 5 mensis Iulii A. D. 2002.

Iosephus Card. Saraiva Martins
Praefectus
+ Eduardus Nowak
Archiep. tit. Lunensis
a Secretis

sluga Božji vršio kreposti u herojskom stupnju. Dana 19. travnja 2002. održan je Posebni kongres konzultora teologa s pozitivnim ishodom. Sljedećeg 7. svibnja, u Redovitom zasjedanju oci kardinali i biskupi, saslušavši izlaganje ponensa kauze, preuzv. gosp. Salvatorea Fisichella, naslovnog biskupa Voghenze, izjavili su da je Ivan Merz u herojskom stupnju vršio kreposti bogoslovne, stožerne i druge s njima povezane.

Pošto je niže potpisani kardinal Prefekt o svemu ovome podnio podrobni izvještaj Vrhovnom svećeniku Ivanu Pavlu II., Njegova Svetost je prihvatila i potvrdila mišljenja Kongregacije za kauze svetih i naredila da se pripremi dekret o herojskim krepostima sluga Božjega.

Pošto je to propisno učinjeno, danas, sazvavši potpisanoga kardinala Prefekta kao i ponensa kauze te mene tajnika Kongregacije i ostale koji po običaju bivaju pozvani, u njihovoj prisutnosti Sveti je Otac svečano izjavio: *Utvrđeno je da je sluga Božji Ivan Merz, vjernik laik, u herojskom stupnju posjedovao bogoslovne kreposti vjere, ufanja i ljubavi prema Bogu i bližnjemu, kao i stožerne kreposti razboritosti, pravednosti, umjerenosti i jakosti, kao i kreposti s ovima povezane, - u svrhu o kojoj se radi.*¹

Vrhovni svećenik je naredio da se ovaj dekret objavi i unese u akte Kongregacije za kauze svetih.

Dano u Rimu, dana 5., mjeseca srpnja, godine Gospodnje 2002.

Iosephus Card. Saraiva Martins
Prefekt
+ Eduardus Nowak
naslovni nadbiskup Lunensis
Tajnik

¹ U latinskom originalu ova formula glasi: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate tum in Deum tum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia et Fortitudine, iisque adnexis, in gradu heroico, Servi Dei Ioannis Merz, Christifidelis laici, in casu et ad effectum de quo agitur.* Ove posljednje riječi ("u ovom slučaju i u svrhu o kojoj se radi"), odnose se na beatifikaciju i kanonizaciju, u vidu koje se izdaje dekret o herojskim krepostima.

Kronologija završetka postupka za beatifikaciju časnog sluga Božjega Ivana Merza

Vatikan, veljača/ožujak 2002.

Postupak beatifikacije Ivana Merza uzet je na studij na Kongregaciji za kauze svetaca

Na Kongregaciji za kauze svetaca u Vatikanu postoje brojne kauze kandidata oltara iz raznih krajeva svijeta. Budući da se radi o veoma zahtjevnom postupku proučavanja, nije ih moguće uzeti odmah na studij kada dokumenti pojedinog procesa budu predani, nego moraju čekati dok dođu na red. Kada je u kolovozu 1998. postulator predao Poziciju Ivana Merza, (temeljni dokument za proučavanje i dokazivanje svetosti sluga Božjega), koju je napisao mons. Fabijan Veraja, kauza je bila na 268. mjestu.

Krajem veljače 2002. na Kongregaciji za kauze svetaca dogodio se važan pomak u procesu Ivanove beatifikacije. Pročelnik kongregacije kardinal Martins odredio je da se kauza Ivana Merza uzme na studij i u redovno proučavanje. U domaćim i stranim medijima međutim, ozbiljno se počelo pisati i nagađati o Papinu trećem pohodu Hrvatskoj. Premda iz Vatikana nije bilo nikakve službene najave i potvrde, ali ni demantija ove vijesti, iz neslužbenih vatikanskih izvora doznalo se da se ozbiljno planira Papino putovanje u Hrvatsku.

U mjesecu ožujku Državno tajništvo Svete Stolice odredilo je da Kongregacija za kauze svetaca odmah uzme na studij dvije hrvatske kauze: sluga Božjega Ivana Merza i službenice Božje Marije Petković i da se proučavanje što prije dovrši kako bi kauze bile spremne za beatifikaciju imajući u vidu eventualni Papin posjet Hrvatskoj.

I proučavanje je krenulo. Temeljni dokument, Pozicija, poslan je devetorici rimskih teologa-konzultora Kongregacije, koji su ga počeli proučavati. Pozicija Ivana Merza kojom se do-

kazuju njegove herojske kreposti sadrži više od tisuću stranica, što je sve trebalo proučiti i potom dati svoje mišljenje je li dotični kandidat oltara stvarno posjedovao herojske kreposti.

Vatikan, 19. IV. 2002.

Merz »položio maturu« iz svetosti

19. travnja 2002. Merz je »položio maturu iz svetosti«. Teolozi-konzultori Kongregacije za kauze svetaca, njih devetorica, nakon što su proučili Merzovu Poziciju, imali su toga dana zajednički sastanak na kojem su se jednoglasno izjasnili da je Ivan Merz stvarno posjedovao kršćanske vrline u herojskom stupnju. Bio je nazočan i relator kauze, mons. Fabijan Veraja. Promotor fidei – promicatelj vjere (nekada zvan advocatus diaboli), nije imao nikakvih primjedaba u postupku procesa Ivana Merza.

Vatikan, 7. V. 2002.

Kardinali potvrdili Merzove herojske kreposti

Nakon što su teolozi pismeno iznijeli svoja mišljenja o Merčevim herojskim krepostima, a koja su objavljena u posebnom svesku, 7. svibnja 2002. okupili su se kardinali i biskupi, članovi Kongregacije, na svoje redovno zasjedanje (kongres). To je vrhovno tijelo Kongregacije koje odobrava i prihvaća ili ne prihvaća dotadašnji rad službenika Kongregacije i teologa o pojedinim kauzama kandidata oltara. Saslušavši izlaganje ponensa kauze, biskupa Salvatorea Fisichelle, kongres kardinala i biskupka proglasilo je da je Ivan Merz u herojskom stupnju vršio kreposti teološke, stožerne i one njima pridružene. Tim činom omogućeno je proglašenje dekreta »de heroicitate virtutum« (o herojskim krepostima) sluga Božjega Ivana Merza.

Vatikan, 8. V. 2002.

Vatikanski liječnici priznali su čudesno ozdravljenje Anice Ercegović u postupku za Merzovu beatifikaciju

Neovisno o odvijanju postupka o herojskim krepostima u svakoj kauzi za beatifikaciju treba se obaviti još jedan proces, i to za dokazivanje čuda koje se dogodilo po zagovoru kandidata oltara, a što je jedan od uvjeta za proglašenje blaženim. Postulatura je preko Duhovnog stola u Zagrebu predložila Kongregaciji čudesno ozdravljenje Anice Ercegović, koje se dogodilo po zagovoru sluga Božjega Ivana Merza još 1930. god.

Komisija od pet liječnika pri Kongregaciji za kauze svetaca u Vatikanu, nakon što je proučila dokumentaciju, na svome vijećanju 8. svibnja 2002. jednoglasno je izjavila da je znanstveno neobjašnjivo čudesno ozdravljenje Anice Ercegović od tuberkuloze pluća i drugih bolesti, koje se dogodilo 1930. godine. Anica Ercegović, rodom iz Sunje, šest godina je bolovala od tbc-a koji je u ono vrijeme bio neizlječiv. Kad joj liječnici više nisu mogli pomoći, počela je moliti devetnicu i posljednjeg dana devetnice došla je na grob Ivana Merza i molila mu se iskreno. Vratila se kući potpuno zdrava. Poživjela je od tada još 57 godina u punom zdravlju da nikada više liječniku nije išla niti je upotrebljavala lijekove. Umrla je 1987.g. u 82. g. života.

Vatikan, 5. VII. 2002.

Proglašenje dekreta o herojskim krepostima Ivana Merza

5. srpnja 2002. svakako je povijesni datum u procesu postupka beatifikacije Ivana Merza. Toga dana u 11 sati u Vatikanu, u dvorani Klementini, u nazočnosti Svetoga Oca Ivana Pavla II. proglašeni su dekreti o herojskim krepostima sluga Božjega Ivana Merza i službenice Božje Marije Petković, utemeljiteljice Družbe sestara Kćeri Milosrđa. Od toga datuma oni dobivaju naslov »venerabilis« tj. »časni sluga, odnosno službenica Božja« koji će nositi sve do beatifikacije.

Proglašenjem dekreta o herojskim krepostima završen je dugi postupak koji je kod Ivana Merza trajao pune 44 godine, tj. od 1958., kad ga je na molbu Suradnica Krista Kralja pokre-

nuo zagrebački nadbiskup Franjo Šeper. Na ovom svečanom činu proglašenja dekreta u Vatikanu za Ivana Merza bili su nazočni: predsjednik Biskupske konferencije BiH banjalučki biskup Franjo Komarica, mons. Fabijan Veraja, relator Merzove kauze i pisac službene Pozicije o životu, krepostima i glasu svetosti Sluge Božjega, zatim o. Božidar Nagy, postulator kauze. U ime svjetovnog instituta Suradnica Krista Kralja iz Zagreba bila je nazočna Kata Bilandžija, voditeljica Zajednice, a aktora kauze župu sv. Petra iz Zagreba predstavljala je Tonka Pandžić. Hrvatske vjernike laike predstavljao je g. Marinko Mikulić, direktor tvrtke »Pan«, Silvija Vuković i g. Mato Martinović, a mladić Vanja Gavrić, gimnazijalac iz Pazina predstavljao je hrvatsku katoličku mladež.

Srpanj 2002.

Sv. Mise zahvalnice u Rimu, Zagrebu, Banjoj Luci i Subotici

Rim. - U znak zahvalnosti Bogu za proglašenje dekreta i dar budućih blaženika, biskup Franjo Komarica služio je na dan proglašenja dekreta sv. misu zahvalnicu u Rimu u Domu hrvatskih hodočasnika, koji nosi naziv po Ivanu Merzu u nazočnosti osoblja Doma i ostalih predstavnika koji su došli na ovu svečanost.

Zagreb, crkva sv. Petra. - U nedjelju 14. srpnja 2002. služile su se u Zagrebu sv. mise

Prvu sv. misu zahvalnicu za proglašenje dekreta o herojskim krepostima Ivana Merza služio je u Rimu u Domu hrvatskih hodočasnika istoga dana 5. VII. 2002. banjalučki biskup Franjo Komarica u nazočnosti delegacije i osoblja Doma. Posluhuje Vanja Gavrić, član delegacije.

zahvalnice u povodu proglašenja dekreta o herojskim krepostima časnog sluge Božjega Ivana Merza. U zagrebačkoj župi sv. Petra, koja je aktor kauze, u 10,30 s. koncelebriranu sv. misu zahvalnicu predvodio je vicepostulator kauze dr. Stanko Vitković. U sv. misu uveo je mons. Matija Stepinac kao aktor kauze i domaćin slavlja, naglasivši kako je današnja svečanost važan čin jer se njome u Zagrebu proglašuje dekret o herojskom stupnju kreposti časnog sluge Božjega Ivana Merza. Kod sv. mise je postulator kauze o. Božidar Nagy predstavio vatikanski dekret o herojskim krepostima i objasnio je njegovo značenje, jer je proglašenje dekreta pretposljednji i najvažniji čin prije same beatifikacije. Na početku vatikanskog dekreta ističe se činjenica kako je Ivan Merz već prije Koncila živio i prakticirao ono što je Drugi vatikanski sabor objavio u dokumentu o apostolatu laika. Ovim dekretom Papa, kao vrhovni autoritet Crkve, potvrđuje da je Ivan Merz stvarno posjedovao i živio kršćanske vrline u natprosječnom, herojskom stupnju i da s pravom može biti uzor svakom kršćanskom vjerniku.

Sv. misu zahvalnicu u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu za potvrđenu Merčevu svetost služio je postulator o. Božidar Nagy, 14. srpnja 2002.

Na kraju sv. mise vicepostulator u kauzi dr. Stanislav Vitković zahvalio je svima koji su kroz protekle 44 godine radili na procesu za beatifikaciju Ivana Merza. Bio je to najprije Kardinal Šeper koji je 1958.g. kao nadbiskup koadjutor pokrenuo proces, zatim suradnice Krista Kralja, čijoj se molbi kard. Šeper odazvao da postupak započne. Na procesu su radili kao predsjednici crkvenog sudišta sa suradnicima biskup Josip Lach i biskup Mijo Škovrc, čijim je zalaga-

njem 1986. biskupijski postupak završen i poslan u Vatikan. Za proces je zaslužan i Kardinal Kuharić koji je često govorio o č.s.l.B. Ivanu Merzu i sve do pred svoju smrt se zanimao za odvijanje postupka. Vicepostulator je posebno istaknuo zaslugu mons. Fabijana Veraje koji je napisao Poziciju, temeljni dokument koji je omogućio studij kreposti Ivana Merza i koji je doveo do proglašenja dekreta; također je zahvalio i postulatoru o. Božidaru Nagyju koji na kauzi radi već punih trideset godina. Na kraju svete mise otpjevana je pjesma zahvalnica Tebe Boga hvalimo.

Zagreb, Bazilika Srca Isusova. - Istoga dana, 14. srpnja 2002., navečer u 19 sati, u Bazilici Srca Isusova u Palmotićevoj ulici u Zagrebu, gdje se nalazi grob časnog sluge Božjega, u nazočnosti brojnih štovatelja Ivana Merza svetu misu zahvalnicu služio je postulator kauze o. B. Nagy u koncelebraciji s rektorom Bazilike o. Mijom Nikićem. U propovijedi nakon prikaza dekreta naglasio je kako je svaki sveti čovjek kojega nam Crkva postavlja za uzor jedna Božja poruka koju trebamo nastojati poslušati. Citirao je riječi kardinala Martinsa, pročelnika kongregacije za kauze svetaca, iz njegova govora pred Svetim Ocem prigodom proglašenja dekreta 5. srpnja o. g. u Vatikanu "kako su i ovi časni sluge Božje čiji su dekreti bili proglašeni dar Duha našem vremenu". Svečanost je završila molitvom i pjevanjem Tebe Boga hvalimo kod groba Ivana Merza.

I u župi sv. Petra i u Bazilici Srca Isusova na kraju svečanosti zahvale nazočnim vjernicima bio je podijeljen tekst biskupa Mije Škvorca o Ivanu Merzu pod naslovom "SVETAC ZAGREBAČKOG ASFALTA", koji je još 1966. god. u mjesecu lipnju bio objavljen u Glasu Koncila. Postulator je najavio skoro objavljivanje nove knjige pod naslovom "Papa, kardinali i biskupi o Ivanu Merzu" u kojoj su skupljeni svi govori i ostali tekstovi što su ih crkveni pastiri posvetili časnom sluzi Božjem.

Subotica, crkva sv. Roka - U subotičkoj župi sv. Roka nedjelja 7. srpnja 2002. prošla je u znaku Ivana Merza i Marije Propetog Isusa Petković, u povodu dekreta o njihovim herojskim krepostima, koji su proglašeni u petak u Rimu. Njihove slike bile su izložene i ukrašene pred oltarom, a u uvodu u sv. misu župnik Andrija Anišić

je s radošću priopćio vijest da su njih dvoje sad već doista stigli tako blizu oltaru te ih nazivamo časnim slugom odnosno časnom službenicom Božjom i preostao im je još samo jedan korak do oltara. On je pozvao sve prisutne da se mole da ih doista što prije mognemo častiti i na našim oltarima. Umjesto propovijedi župnik je pročitao dijelove dekreta o herojskim krepostima sluge Božjega Ivana Merza i u cijelosti dekret o herojskim krepostima službenice Božje Marije Petković. Ovo je obrazložio činjenicom da je u toj crkvi Marija Petković kao časna majka i utemeljiteljica sestara Kćeri milosrđa također više puta bila i molila, da je na području ove župe otvorila poslije kuće Matice u Blatu na Korčuli prvi samostan svojih sestara te da i danas u toj župi njezine sestre djeluju Bogu na slavu i služeći župljanima. A i sluga Božji Ivan Merz u ovoj župi se od prije nekoliko godina posebno časti osobito na dan njegove smrti, napose među mladima.

Poslije pročitanih dekreta župnik je potaknuo vjernike da se ovim časnim slugama Božjim utječu u svojim potrebama ističući da oni potječu iz našeg hrvatskog naroda te bolje razumiju i naše potrebe i mogu kod Boga posredovati za nas. Na koncu mise okružen ministrantima, sestrama Kćeri Milosrđa i mladima župnik je pred izloženim likovima Marije Petković i Ivana Merza predmolio molitve za njihovo proglašenje blaženima i svetima i preporučio im u molitve preporuke okupljenih vjernika.

Osijek - U nedjelja, 21. srpnja 2002. u svetištu Srca Isusova u Osijeku, služena je u večernjim satima misa zahvalnica prigodom proglašenja dekreta o herojskim krepostima časnog sluge Božjega Ivana Merza. Svetu misu predvodio je postulator kauze o. Božidar Nagy, koji je tijekom propovijedi pročitao dijelove vatikanskog dekreta. Naglasio je da je to najvažnija i pretposljednja stepenica prije beatifikacije. Postulator je još istaknuo kako je sada najviši autoritet Crkve, tj. sam Papa, stao iza našega Ivana Merza i potvrdio da je sluga Božji Ivan Merz, vjernik laik, u herojskom stupnju posjedovao teološke kreposti vjere, nade i ljubavi prema Bogu i bližnjemu, kao i stožerne kreposti: razboritost, pravедnost, umjerenost i jakost, kao i kreposti s

njima povezane. Na ovoj sv. misi zahvalnici sudjelovala je i vicepostulator Ivana Merza prof. Ivanka Jardin iz Pariza, gdje postoji vicepostulatora budući da je Ivan Merz dvije godine studirao u Parizu i ondje završio svoju profesionalnu formaciju. Prof. Jardin je na kraju mise izvijestila sve nazočne o tome što je do sada učinjeno i što se radi u Parizu i u Francuskoj na promicanju poznavanja našega kandidata za oltar koji je bio usko povezan s Francuskom, a bio je po profesiji profesor francuskog jezika. Nakon održanog simpozija o Merzu na Sorboni i Katoličkom institutu 1996. prigodom proslave 100. obljetnice njegova rođenja, Francuzi su se počeli sve više zanimati za Merza.

Banja Luka. - U Banjoj Luci je od 16. do 18. srpnja 2002. godine održano, pod predsjedanjem banjalučkog biskupa Franje Komarice, 25. redovito zasjedanje Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine. Biskupi su s radošću primili vijest o pozitivnom razvoju kauza časnog sluge Božjega dr. Ivana Merza, Banjalučanina, i časne službenice Božje s. Marije Petković od Propetoga s Korčule. Biskupi smatraju korisnim i potrebnim da se svi članovi Crkve na području BiH još bolje upoznaju s ovim svijetlim likovima iz hrvatskog naroda. Drugog dana zasjedanja biskupi su u katedrali sv. Bonaventure slavili svečanu misu zahvalnicu u povodu proglašenja dekreta o herojskim krepostima časnog sluge Božjeg dr. Ivana Merza, prvog blaženika s područja Bosne i Hercegovine. Misu je predvodio i propovijedao Vinko kardinal Puljić, nadbiskup i metropolit vrhbosanski.

Nova katedrala u Banjoj Luci. U tom gradu je rođen 16. XII. 1896. časni Sluga Božji Ivan Merz, budući hrvatski blaženik.

IN MEMORIAM

KARDINAL FRANJO KUHARIĆ O IVANU MERZU

U mjesecu ožujku 2002. god. oprostili smo se od našega Kardinala Franje Kuharića, umirovljenoga zagrebačkog nadbiskupa. Bog ga je pozvao k sebi u vječnost 11. III. 2002. Ispratili smo ga po lijepom proljetnom suncu na velikoj oproštajnoj euharistijskoj svečanosti ispred katedrale 14. ožujka. Kao da je i vedro nebo bez ijednog oblačka željelo potvrditi onu vedrinu, mir i radost koju je Kardinal oko sebe širio za vrijeme svoga zemaljskog života. Pogrebnu sv. misu predvodio je papin izaslanik kardinal Tomko. Brojni svećenici, ne samo zagrebačke nadbiskupije, došli su ga otpratiti na vječni počinak. Mnoge od njih, uključujući i postulatora kauze Ivana Merza, kardinal Kuharić je zaredio za svećenike u svojoj dugoj službi natpastira zagrebačke nadbiskupije.

Poznato je da je kardinal Kuharić veoma cijenio slugu Božjega Ivana Merza i u mnogim prigodama o njemu je govorio i pisao. Iskreno je želio da što prije bude proglašen blaženim.

Posljednja njegova izjava o Ivanu Merzu bila je svega četrdeset dana prije smrti. Bilo je to pismo upućeno postulatoru kojim zahvaljuje za primljene knjige i potom još jednom potvrđuje svoje zanimanje za Merzovu beatifikaciju.

Ovdje donosimo skraćeni izbor njegovih najljepših misli koje je izrekao o sluzi Božjem u raznim prigodama. Donosimo ih ovdje prema vremenskom slijedu kako su bile izrečene. Ispod svakog izvatka naveden je izvor gdje je određeni govor ili propovijed već u cijelosti objavljen. Svi ovi govori u cijelosti su objavljeni ove godine u posebnoj knjizi pod naslovom »Ivan Merz – čudo milosti Božje«, u izdanju Postulature Ivana Merza. Isti govori mogu se naći na Merzovoj web stranici (www.ffdi.hr/ivan-merz), u direktoriju Kardinali i biskupi o Merzu.

1973.g.

IVAN MERZ - PUTOKAZ SUVREMENOM NARAŠTAJU

Nakon što je primio prvi broj časopisa "Glasila Postulature Ivan Merz" u svibnju 1973.g., zagrebački nadbiskup Franjo Kuharić uputio je uredniku o. Božidaru Nagyju pismo, u kojem, među ostalim, kaže:

Ivan Merz je čovjek našega vremena, intelektualac, suočen s mnogostrukim strujama suvremene misli, a ipak dosljedan ostvaritelj riječi Božje u svom životu, cjeloviti kršćanin, čovjek Crkve i apostol. Takva jedna cjelovita ličnost usidrena u istini i zaljubljena u apsolutnu Božju stvarnost i vječni smisao čovjeka može poslužiti kao putokaz suvremenom naraštaju, suočenom s tolikim tjeskobama, krizama i sumnjama. Sluga je Božji primjer i odanosti Petrovom nasljedniku koji svojim autoritetom naučavanja čuva slobodu od lutanja držeći je na putovima istine.

(GLASILO POSTULATURE - IVAN MERZ,
br. 2, 1973., str. 3)

1978.g.

U BOŽJIM LJUDIMA BOG JE VIDLJIV

Dijelovi propovijedi zagrebačkog nadbiskupa Franje Kuharića na sv. misi u zagrebačkoj katedrali 25. studenog 1978. g., prigodom proslave 50. obljetnice smrti sluge Božjega Ivana Merza.

Bogatstvo milosti u otajstvu duše Ivana Merza. - Kad se planine gledaju iz daljine, ne vidi se sve bogatstvo njihove ljepote. Ali kad se uđe u njih, onda se vidi sva različitost vidika, očituju se vrhunci, vide se doline, i otkriva se bogatstvo planinskih vijenaca. Slično se događa i s Božjim čovjekom. Ako ga gledamo iz daljine, bilo vremenske, bilo prostorne, ne doživljavamo bogatstvo njegove duše. Ali kad se uđe u otajstvo duše, otkriva se bogatstvo milosti. Simpozij prigodom 50. obljetnice smrti Ivana Merza otkrio je bogatstvo njegove duše i služi

Nadbiskup Franjo KUHARIĆ propovijeda u zagrebačkoj katedrali na sv. misi prigodom svečane proslave 50. obljetnice smrti sluge Božjega Ivana Merza, u subotu uoči blagdana Krista Kralja, 25. XI. 1978. g.

tome da danas pokaže tko je živio među nama, tko je djelovao u gradu Zagrebu, i tko je svim srcem nastojao da Isusa Krista što više unese u duše i da Crkva u hrvatskom narodu bude što svetija.

U njemu je živjela svetost Crkve. - Merz je svijetao primjer i današnjim intelektualcima i mladima koji žele biti ljudi Crkve. On pokazuje svojim životom današnjem naraštaju kako vjernik posvećuje sebe, društvo i Crkvu. U njemu je zaista živjela svetost Crkve. Bio je čovjek Crkve svim srcem, svom dušom, svom ljubavlju. Merz je shvatio otajstvo Crkve. Zato je ljubio Crkvu kao Krista. Znao je da je sva tajna života Crkve Isus Krist koji neprestano u njoj živi i svojim je duhom obnavlja, vodi, sabire i čuva.

Slapovi svjetla iz Božje punine u Merčevoju duši. - Kažu da je Merz govorio deset jezika; po tome nije bio svet. Bio je čovjek visoke kulture i velikog znanja; po tome nije bio svet i to ga samo po sebi ne bi učinilo svetim. Veliko znanje ne čini čovjeka svetim. Čovjeka čini svetim milost i samo milost. Ivan je živio od Euharistije, bio je adorator. Čovjek velike apostolske aktivnosti imao je vremena da svakog dana uroni u molitvu pred svetohraništem. Vjerovao je u istinu od koje Crkva živi: u Euharistiji je prisutan Isus Krist.

(GLASILO POSTULATURE IVAN MERZ,
br. 1-2, 1978., str. 3-8)

1978. g.

SVI KOJI SU BOŽJI UVIJEK SU MLADI

Iz govora nadbiskupa Franje Kuharića na svečanoj akademiji prigodom proslave 50. obljetnice smrti Sluge Božjega Ivana Merza u velikoj dvorani Nadbiskupske klasične gimnazije na Šalati u Zagrebu, 26. XI. 1978.

Merz - blještavi vrhunac u nizu velikih sinova Crkve u Hrvata. - Ima ljudi, sigurno i među mladima, koji vole planine. Kao što sam jučer u katedrali spomenuo da je otkrivanje Merčeve duše ulazak u jedan splet divnih planina, tako bih sada pozvao da bude što više planinara duha koji će težiti prema tom

Nadbiskup Franjo Kuharić govori na svečanoj akademiji na blagdan Krista Kralja, 26. XI. 1978. prigodom proslave 50. obljetnice smrti Ivana Merza u velikoj dvorani Nadbiskupskog sjemeništa u Zagrebu.

vrhuncu. Ivan Merz blista u tom nizu velikih, vjernih sinova i kćeri naše Crkve u hrvatskom narodu kao jedan blistavi vrhunac. I kao što se na vrhunce penju hrabri planinari, tako bih želio da otkrivanje Ivana Merza u mladim dušama ove generacije, ovih naših prilika, budi težnju da se penju, da idu u visine i da osjete kako je divno gledati s tih visina na široke horizonte Božje stvarnosti i da osjete kako je čist zrak u visinama, te da uvijek prema njima teže.

Ivan Merz ima mnogo toga reći svima. - Ivan Merz ima mnogo toga reći danas našim mladima, našim sjemeništarcima, našim bogoslovima, našim redovnicima i redovnicama,

nama svećenicima i biskupima. Zaista, ovaj naš dragi Orao bio je apostol vrlo kratko vrijeme, samo šest godina, a unio je mnogo, učinio je mnogo, zapalio je mnoge, jer je sam gorio ljubavlju Duha Svetoga koja se u njemu razgorjela u otvorenost duše da prihvati Isusa za Kralja svoga srca i života i da uđe u Njegovo Kraljevstvo.

Duboki i zreli mislilac. - Mene duboko impresionira Ivanova mladost. Da je u tako kratkom vremenu mogao sazreti takav duh. Kada čovjek čita njegove misli iz njegovih mladenačkih vremena, tu zaista vidi dubokog i zrelog mislioca koji zna iz svoga vremena misliti u vječnim vrijednostima i gledati svijet, ljude i povijest u tom svijetu vječne perspektive. Mislim da je i to dar Providnosti da opet gledamo u jedan sunčani vrhunac, da se nastojimo penjati prema njemu.

Merz ostvarivao Koncil prije Koncila. - Kada čitamo koncilske dokumente, pogotovo o apostolatu laika, pa konstituciju u Crkvi, nekako osjećamo da je to već sve živjelo u Ivanu Merzu; da je on to ostvario davno prije Koncila, jer je zapravo otvorio ono što Koncil želi da bude ostvareno, a to je autentično, velikodušno življenje Evanđelja. Ići za Isusom Kristom. Vjerovati u Crkvu, u njezin misterij, u kojoj su neprestano otvoreni nepresušni izvori spasenja. I kad bismo imali sve više takvih velikana duha u suvremenoj

Brojni Zagrepčani ispunili su do posljednjeg mjesta veliku dvoranu Nadbiskupskog sjemeništa sudjelujući na svečanoj akademiji na blagdan Krista Kralja, 26. XI. 1978., prigodom proslave 50. obljetnice smrti Ivana Merza.

menom trenutku, imali bismo mirniju nadu za budućnost naše Crkve i našeg naroda.

(GLASILO POSTULATURE IVAN MERZ,
br. 1-2, 1978., str. 16-17)

1979.g.

IVAN MERZ REMEK-DJELO DUHA SVETOGA

15. prosinca 1979. g. održan je susret nadbiskupa Franje Kuharića sa studentima koji se okupljaju u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu. Bilo je to uoči dana rođenja Ivana Merza. Nadbiskup Kuharić predvodio je koncelebrirano misno slavlje u dvorani uz Baziliku i tom prigodom održao je prigodnu propovijed iz koje donosimo važnije izvatke.

U Ivanu Merzu prisutna sveta Crkva. - Ivan Merz je remek-djelo Duha Svetoga. On se napajao neprestano na izvoru Duha Svetoga. Vječni Duh Sveti, živi Duh Sveti čini uvijek Crkvu živom, čini je nepobjedivom, čini je uvijek sposobnom da odgaja svetost i da živi svetost. Treba nastojati da se ta svetost dogodi u nama, u svakome od nas; da bude prisutna sveta Crkva kao što je bila i u Ivanu Merzu prisutna sveta Crkva, jer je on nastojao biti zaista svet, sav Božji, Božji u srcu, Božji u intelektu, Božji u svojoj slobodi. Htio je biti sav Božji i htio je tom vatrom zapaliti i druge. To je apostolat. Proširiti svjetlo, navijestiti Isusa Krista, govoriti o njemu.

(GLASILO POSTULATURE IVAN MERZ,
br.1-2,1979./1980. str. 45-47.)

1982. g.

IVAN MERZ - ČUDO MILOSTI BOŽJE

Iz propovijedi zagrebačkog nadbiskupa Franje Kuharića na sv. misi prigodom proslave Dana Ivana Merza 10. svibnja 1982. u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu.

Možemo reći – Ivan Merz je čudo milosti Božje. I njegova je duša bila zahvaćena posebnim Božjim zahvatom. Merz je živio četrdesetak godina prije Koncila i na njegovu primjeru vidimo kakav bi otprilike trebao biti

Nadbiskup Franjo Kuharić predvodi koncelebriranu sv. misu i propovijeda u Bazilici Srca Isusova na proslavi Dana Ivana Merza 10. svibnja 1982. god.

kršćanin, koji se svim silama zalaže za koncilsku obnovu. Tu je, u ovoj Bazilici Srca Isusova on sudjelovao na euharistiji, tu vam mogu pokazati klupu u kojoj je klečao pred svetohraništem. Tu je doživljavao svoje dnevne, žive i životne susrete s Prisutnim, sa Živim u otajstvu euharistije, blizim Bogom i čovjekom Isusom Kristom..

Stoga Ivan Merz ima poruku i za naše dane. Ako ga štujemo kao mladoga čovjeka koji je sazio u dubokoj vjeri kroz zajedništvo Crkve, onda neka nam bude primjer. Slijedimo ga u vjeri kakvu je nosio u svom srcu, slijedimo ga u ljubavi kojom je ljubio Isusa Krista, Crkvu, i čovjeka. Slijedimo ga u poslušnosti vjere i u odanosti koju je nosio u srcu prema onome komu Isus reče: “Ti si stijena i vrata paklena neće je nadvladati.”

(GLASILO POSTULATURE IVAN MERZ,
br. 1-3, 1985. g. str. 18-21)

1993. g.

ČIST I SAVRŠEN KATOLIK S UNIVERZALNIM SRCEM CRKVE

Iz propovijedi kardinala Franje Kuharića na svetoj misi prigodom proslave 65. obljetnice smrti sluga Božjega Ivana Merza, 10. svibnja 1993., u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu.

Sluga Božji Ivan Merz bio je vjernik, vjernik Kristov. Dakle nije bio uključen u hijerarhijske odgovornosti u Crkvi. Ali je bio svjestan da nosi u sebi poslanje Crkve. Mlad čovjek. Zato može imponirati i mladoj generaciji našeg vremena; toj mladoj generaciji, koja je izložena još strašnijim razornim utjecajima nego što je bilo Merzovo vrijeme. Imao je u najpunijem smislu svećeničku dušu. To znači dušu raspoloženu da spašava braću vlastitom žrtvom. Ivan Merz može imponirati svojom inteligencijom, svojom naobrazbom, svojom superiornošću. Ali čime on mora imponirati - to je svetost života. Merz je jednostavno bio uronjen u otajstvo mise. I ovdje u ovoj Bazilici vidali su ga kako svetački prati misu i u njoj sudjeluje. Merz je bio čovjek Crkve u punom smislu. On je Crkvu živio u njezinu otajstvu poslanja, u njezinu otajstvu ljubavi, u njezinu svjedočanstvu za istinu. On je živio otajstvo Crkve svojom svetošću.

(GLASILO POSTULATURE IVAN MERZ, br. 1-2, 1994., str. 14-19)

godu pokrenuto je izdavanje njegovih sabranih djela. Kao prvo djelo objavljena je Merzova doktorska disertacija u izvorniku, tj. na francuskom jeziku, kako ju je Merz bio napisao. Izdavači su zamolili kardinala Kuharića da napiše predgovor za ovaj prvi svezak Merzovih Sabranih djela. Napisao ga je 16. rujna 1996. Donosimo ga ovdje u hrvatskom prijevodu.

Crkva iz liturgije, a to znači iz euharistijskog slavlja i sakramenata, crpi snagu za svoju svetost. To je osjetila mlada duša Ivana Merza u Parizu. Sam ponesen iskustvom liturgijskog života, piše svoju doktorsku raspravu kako je liturgija utjecala na francuske pisce. Nisu rijetki koji su baš kroz liturgiju nalazili put do Boga i doživjeli obraćenje. To je dobro osjetio Ivan Merz jer je sam u liturgiji našao susret s Bogom, i daje svjedočanstvo kako sveta liturgija posvećuje čovjeka. Sudjelujući u misi, hraneći se tijelom Kristovim i riječju Božjom, rastao je do pune kršćanske zrelosti. Možemo ga smatrati apostolom liturgijske obnove mnogo vremena prije Drugog vatikanskog sabora. Ovo djelo svojim sadržajem i sadašnjem naraštaju mladih, a pisao ga je mladi Merz, može biti otkriće i poticaj na aktivno sudjelovanje u svetoj liturgiji.

(Ivan MERZ, *L'influence de la liturgie sur les écrivains français*, Zagreb, 1996., str. 5-6; GLASILO POSTULATURE, br. 1-2, 1996., str. 20)

1996. g.

APOSTOL LITURGIJSKE OBNOVE PRIJE DRUGOG VATIKANSKOG SABORA

*Iz Predgovora kardinala
FRANJE KUHARIĆA
za doktorsku disertaciju IVANA
MERZA*

1996. g. svečano je proslavljena 100. obljetnica rođenja sluga Božjega Ivana Merza. Za tu pri-

Nakon sv. mise u Bazilici Srca Isusova na Dan Ivana Merza 10. V. 1982., nadbiskup Franjo Kuharić susreo se sa studentima u velikoj dvorani Bazilike i održao im prigodno predavanje

1996. g.

SVJEDOK ZA ISUSA KRISTA U SAVRŠENOSTI ŽIVOTA

Izporuke kardinala FRANJE KUARIĆA sudionicima simpozija o IVANU MERZU u Parizu 1996.

Prigodom simpozija koji se održao 9. studenog 1996. g. u Parizu, u povodu 100. obljetnice rođenja Ivana Merza, zagrebački nadbiskup kardinal Franjo Kuharić uputio je preko

Kardinal Franjo Kuharić predvodi koncelebrirano misno slavlje i propovijeda u Bazilici Srca Isusova na proslavi Dana Ivana Merza 10. svibnja 1993.

prof. Ivanke Jardin, vicepostulatora kauze Ivana Merza u Francuskoj, dopis i pozdravnu poruku 7. XI. 1996. svim sudionicima simpozija. Donosimo nekoliko misli iz te poruke:

Dr. Ivan Merz bio je student slavne Sorbone. Nadahnuće su mu bili veliki francuski kršćanski pisci i liturgija Crkve. Izrastao je u Parizu kao cjelovita ličnost vjere i kulture srca i savjesti... Sluga Božji dr. Ivan Merz bio je svim srcem čovjek Crkve i sa svim povjerenjem odan Petrovu nasljedniku kao čuvaru i jamcu Istine. Taj mladi čovjek, u svom vremenu, izrastao je kao svjedok za Isusa Krista u savršenosti života. Ostvario je Isusovu riječ: "Vi ste svjetlost svijeta" (Mt 5,14). Stoga vjerujem da će tako odlično skup, razmatrajući život i djelo dr. Ivana Merza, otkriti svjetlo njegova primjera i našem vremenu.

(GLASILO POSTULATURE, br. 1-2, 1996., str. 18)

1998. g.

MERZ - PRIMJER MLADIMA U OTKRIVANJU BOGA

Pismo kardinala Franje Kuharića postulatoru kauze o. Božidar Nagyu nakon primljene Pozicije Ivana Merza.

1998. god. dovršena je bila Pozicija za kauzu Ivana Merza. To je temeljni dokument kojim se dokazuju herojske kreposti sluge Božjega. Postulator je poslao primjerak Pozicije Kardinalu, koji mu je odgovorio pismom od 23. rujna 1998:

Velečasni Oče,

Primio sam knjigu mons. Fabijana Veraje kao Poziciju sluge Božjega Ivana Merza pa Vam zahvaljujem za knjigu i za pažnju. Veseli me da kauza sluge Božjega ide naprijed i još ću biti radosniji kada i njega Sveti Otac proglaši blaženim da bude poruka s neba i uzor života na zemlji suvremenoj mladeži koja je izložena strašnim napastima suvremene civilizacije. Sveti su uvijek suvremeni jer je svetost ostvarenje otkupljenja u Čovjeku do "punine Kristove" (usp. Iv 1,16) koja nikad ne zastaruje. Sluga Božji Ivan Merz može biti primjer mladima baš u tom otkrivanju Boga kojega je njegova mlada duša tražila i nalazila kao svoju Ljubav u veoma nesklonim vanjskim okolnostima.

Glasiilo Postulature Ivan Merz, br. 1-2, 1998., str. 5)

31. I. 2002. g.

Posljednja izjava kardinala Kuharića o Ivanu Merzu

IVAN MERZ - SUVREMENA PORUKA DANAŠNJIM GENERACIJAMA

Postulatura Ivana Merza uputila je kardinalu Kuhariću u siječnju 2002. dvije posljednje objavljene knjige Ivana Merza »Misli« i »Ljubav i čistoća«. Kardinal je odgovorio postulatoru o. B. Nagyu 31. siječnja 2002. Bilo je to četrdeset dana prije njegove smrti (11. III. 2002.). Dono-

simo Kardinalovo pismo u cijelosti. Iz njega se još jednom vidi što je Kardinal sve do pred svoju smrt mislio o sluzi Božjem Ivanu Merzu i o potrebi njegove beatifikacije.

Poštovani oče Božidare!

Potvrđujem Vam primitak knjiga: »Misli« sluge Božjega Ivana Merza i »Ljubav i čistoća«. Iskreno Vam za taj dar i pažnju zahvaljujem. Knjige mogu dobro poslužiti i današnjim odgojiteljima mladih i mladima da se nadahnjuju na svijetlom primjeru, iskustvima i mislima sluge Božjega. On je svojim obraćenjem i životom suvremena poruka današnjim generacijama i mladim intelektualcima da je Vjera svjetlo Kristovo koje obasjava svakoga čovjeka (usp. Iv, 1,10). Vjera čini čovjeka slobodnim u Isusu Kristu, da ostaje čiste savjesti i u opakom vremenu.

Njegova beatifikacija bila bi svjedočanstvo današnjim mladima da u njemu vide primjer kako se u svijetu živi po Duhu, a ne po tijelu. Biti u svijetu a ne biti od svijeta, to je Isusova poruka koja uvijek vrijedi za njegove učenike.

Kako stoji stvar s beatifikacijom? Možda je poteškoća u potrebi čudesnog ozdravljenja po njegovu zagovoru jer on nije bio mučenik? Dugogodišnji djelatnik u Kongregaciji za proglašenje svetih mons. Veraja napisao je odličan životopis sluge Božjega baš u vidu beatifikacije, pa ne bi li on mogao stvar požuriti ako nema nikakvih kanonskih zapreka? Možda bi bilo dobro da HBK uputi obrazloženu molbu Sv. Ocu, stavljajući baš naglasak na suvremenost primjera sluge Božjega Ivana Merza? Dakako, molitva je prvi uvjet uspjeha.

Želim Vam svako dobro uz iskreni pozdrav i blagoslov

Zagreb, 31. I. 2002.

+Franjo Kard. Kuharić
zagrebački nadbiskup u miru

Svečani pogreb kardinala Franje Kuharića pred zagrebačkom katedralom 14. III. 2002. god. (slike desno)

Uz katedralu je zgrada Bogoslovskog sjemeništa (slika gore), gdje je nekada bila smještena Nadbiskupska gimnazija u kojoj je Ivan Merz službovao kao profesor.

10. svibnja 2002.

Dan Ivana Merza proslavljen u Zagrebu i Banjoj Luci

Zagreb

10. svibnja 2002. misnim slavljem koje je u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu predvodio gospičko-senjski biskup Mile Bogović obilježena je 74. obljetnica smrti sluge Božjega dr. Ivana Merza. Suslavili su postulator postupka za Merzovo proglašenje blaženim o. Božidar Nagy i oci isusovci. Ivan Merz spada među kršćanske velikane koji su riječ Božju primili u život i koji su s njome išli prema drugome čovjeku, istaknuo je u propovijedi biskup Bogović, napomenuvši kako je Merz osjetio da je u svijetu slabo razvijen osjećaj ići drugome kad je on nas potreban. U Kristovu duhu išao je Merz svakom čovjeku, rekao je biskup Bogović. Kod njega je, prema biskupovim riječima, bila izražena otkupiteljska snaga patnje. On je shvatio da bez križa ne može donositi veći plod u svom apostolatu. Gospičko-senjski biskup opisao je i načine kako je dr. Merz htio evangelizirati javnost.

Banja Luka

U banjalučkoj župnoj crkvi Pohoda BDM, gdje je kršten Sluga Božji Ivan Merz banjolučki biskup Franjo Komarica predvodio je 10. svibnja, svečanu koncelebriranu misu u povodu 74. obljetnice blažene smrti tog kandidata oltara. S biskupom su suslavili svećenici banjolučkog dekanata, a bile su nazočne redovnice triju redovničkih družbi iz Banje Luke, te veći broj vjernika, štovatelja sluge Božjega.

Biskup Komarica je na početku misnog slavlja pozvao sve nazočne da "zahvalimo Bogu za ovaj jedinstveni dar ovom gradu, biskupiji, zemlji,

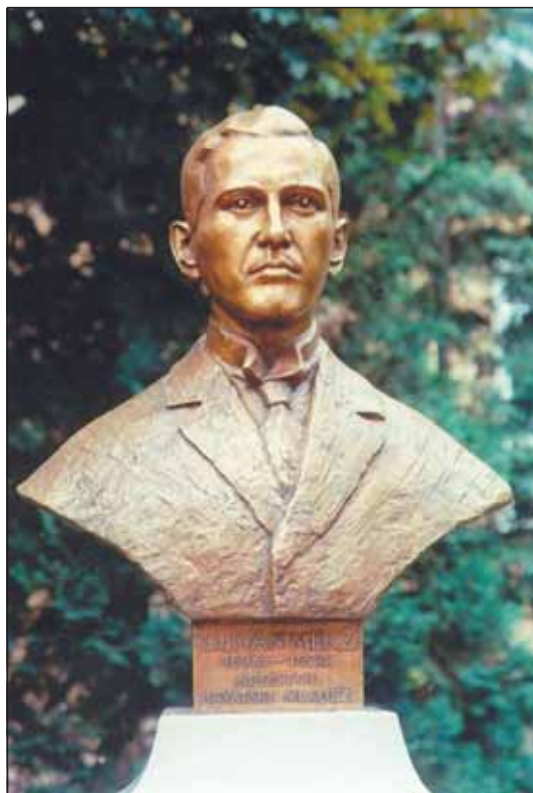
Početak misnog slavlja u Bazilici Srca Isusova na Dan Ivana Merza, 10. svibnja 2002. koje je predvodio gospičko-senjski biskup Mile Bogović.

hrvatskom narodu i cijeloj Katoličkoj crkvi". U homiliji je biskup Komarica, između ostalog, istaknuo da se "ovogodišnje Merčevo slavi u posebno radosnom ozračju predvečerja najvećeg dana za Banjolučku biskupiju, tj. ako Bog da, skorajšnjeg proglašenja blaženim najdičnijeg sina ovoga grada i cijele biskupije". Podsjetivši da je proces za proglašenje blaženim Ivana Merza započet u Zagrebu još davne 1958. godine, za vrijeme blaženoga kardinala Alojzija Stepinca i nadbiskupa, kasnije kardinala, Franje Šepera, biskup je istaknuo da su u dosadašnjem radu na proglašenju blaženim Ivana Merza radili mnogi, ne samo u Zagrebu i mnogim mjestima Hrvatske, nego i u Banjoj Luci, Bosni, u Rimu, Parizu i u mnogim drugim mjestima. "Upravo u ovoj crkvi njegova krštenja proteklih desetljeća se posebno častio lik ovog Božjeg ugodnika, našeg sugrađanina i ustrajno se molilo za njegovo proglašenje blaženim. Sada smo doživjeli plodove te molitve i rada", rekao je banjolučki biskup. Istaknuo je kako "Ivan

nije bio ni biskup ni svećenik ni redovnik nego izgrađeni, vjerodostojni katolički laik. I zato je za sve nas tim veća radost što na njegovu primjeru vidimo da se svetost može postići u svakom staležu u Crkvi. U zadnjem desetljeću o Banjoj Luci čulo se po cijelom svijetu, na žalost po lošim vijestima koje su iz nje stizale, o progonu katolika i mnogih drugih sugrađana. Današnji dan je, posebno za katolike, tim radosniji, jer će se Banja Luka spominjati po dobru, a to dobro označava svijetli lik našeg sugrađanina, katolika dr. Ivana Merza, ljubitelja Boga i brata čovjeka. On nam doista svima može biti uzor i zagovornik". Biskup Komarica je upoznao nazočne da je za ovogodišnje Merčevo svim članovima biskupijske zajednice uputio posebno pastirsko pismo u kojemu ih obavještava o sadašnjem stanju procesa za proglašenje blaženim Ivana Merza. Dodao je da se iz neslužbenih izvora saznaje kako će se idućih dana u Rimu okončati proces za proglašenje blaženim sluge Božjeg Ivana Merza kojega bi papa Ivan Pavao II. mogao proglasiti blaženim zajedno sa službenicom Božjom Marijom Petković, utemeljiteljicom Družbe Stara Kćeri Milosrđa, kada posjeti Hrvatsku.

Bista Ivana Merza postavljena u dvorištu Bazilike Srca Isusova

Na Dan Ivana Merza, 10. svibnja 2002. svečano je otkrivena brončana bista sluga Božjega Ivana Merza u dvorištu Bazilike Srca Isusova u Zagrebu. Bista je postavljena ispred dvorišne zgrade u koju je Merz dolazio za vrijeme svoga života. U toj zgradi stanovao je neko vrijeme njegov duhovnik o. Josip Vrbaneč, a bilo je i sjedište s vježbaonicom orlovskog društva »Kačić«, koje je Merz obilazio. Bistu je izradio akademski kipar Mladen Mikulin još prije dvije godine, a blagoslovio ju je papinski nuncij Giulio Einaudi u Jubilarnoj godini na Dan Ivana Merza 10. svibnja 2000.

Bista Ivana Merza postavljena u dvorištu Bazilike Srca Isusova 10. svibnja 2002. na Dan Ivana Merza. Rad akad. Kipara Mladena Mikulina.

Lik Ivana Merza postavljen na ovom mjestu povezanom s njegovom nazočnošću želi svratiti pozornost svih posjetitelja Bazilike i Studentskog Katehetskog centra na njegovu duhovnu veličinu, i na sve ono što je on bio, što je značio i što znači i napose što će značiti za hrvatske vjernike, ali i za cijelu Crkvu kad bude proglašen blaženim.

MOLITVA ZA DEVETNICU IVANU MERZU

Svemogući vječni Bože, u Ivanu Merzu dao si nam divan uzor kršćanskih vrлина. Svojim svetim životom on nam je pokazao kako se uz pomoć Tvoje milosti i u laičkom staležu može postići svetost života. Pomozi nam da ohrabreni njegovom ljubavlju prema Kristu i Crkvi idemo putem svetosti i nasljedujemo njegovu apostolsku revnost u širenju Tvoga Kraljevstva. Po njegovu zagovoru udijeli mi posebnu milost za koju te sada molim... ako je to na korist mome vječnom spasenju, a Tebi na slavu. Po Kristu Gospodinu našem. Amen! Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu...

Milosti postignute po zagovoru časnog sluga Božjega neka se jave na Postulaturu Ivana Merza.

**PROPOVIJED GOSPIČKO-SENJSKOG BISKUPA
MSGR. MILE BOGOVIĆA
na proslavi Dana Ivana Merza u Bazilici Srca Isusova
u Zagrebu 10. svibnja 2002.**

U Kristovu svjetlu Merz našao put svakom čovjeku

Prijelaz pragova vječnosti

Draga braćo i sestre, prvi kršćani su posebno slavili onaj čas kad je netko od njih prekoračio prag iz ovozemaljskog života u vječnost. A u slučaju kada je taj koji je prešao prag vječnosti bio mučenik, svjedok vjere, onda su se kršćani na njegovu grobu sastajali; i poslije kad je došla sloboda, na tom grobu sagrađena je redovito i crkva. I to mjesto gdje je kršćanin prekoračio prag vječnosti zvalo se jednostavno prag – »limen« (latinski). U Rimu znademo da su Petar i Pavao, prvaci apostolski prekoračili prag vječnosti. To je za cijelu Crkvu važno jer su oni mučenički, svjedočanski prekoračili taj prag. Iz cijele Crkve katoličke i u ovo naše vrijeme svake pete godine dolaze tamo biskupi da se poklone na tome mjestu gdje su Petar, a zatim i Pavao zasvjedočili svoju vjernost Isusu, gdje su prešli prag vječnosti; taj pohod biskupa Rimu zove se posjet pragovima ili latinski »ad limina apostolorum«; dakle svi biskupi idu na pragove apostolske. Vidimo koliko je važno kamo si okrenut u trenutku kada prelaziš iz ovozemaljskog života u vječnost. Ako si okrenut prema Bogu, prema izvoru svoga stvaranja i prema svome otkupitelju, onda si doista velik.

Kristovim Duhom Merz je išao prema svakom čovjeku

Danas je, braćo i sestre, 74. godišnjica kada je sluga Božji Ivan Merz nedaleko ovoga mjesta prekoračio prag vječnosti. Možemo u nekom smislu reći da je njegov prag vječnosti upravo na ovom prostoru gdje smo se mi

Gospičko-senjski biskup Mile Bogović propovijeda u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu na misnom slavlju na Dan Ivana Merza, 10. svibnja 2002.

večeras sastali, jer je ovdje položeno tijelo u kojemu je sluga Božji ostvario pobjedu. Za tu pobjedu primio je nagradu kada je prekoračio prag vječnosti. Ivan Merz spada među one kršćanske velikane koji su riječ Božju, kada se ona nastanila među nama, primili u svoj život i s njome išli prema svakome drugome čovjeku. Nisu išli sami, uvijek je s njima

bila riječ Božja koja je sišla i nastanila se u nama. Ivan Merz je svom svojom dušom nastojao ići Kristovim Duhom prema svakome čovjeku. I moj večerašnji govor inspiriran je Merčevim riječima koje je on uputio učiteljici Miri Majetić: "Dani u kojima ne učinimo ništa za druge već samo za se to su izgubljeni dani, treba stjecati dane time da činimo nešto za druge".

Merz je radio na evangelizaciji javnosti

Onaj koji dobro pozna Merzov život, primijetiti će da je svoje školovanje usmjeravao tako da njegova odrasla dob bude što bogatije darivanje drugima u Duhu Isusa Krista; da kao izgrađeni katolički laik taj duh širi u svijetu. Danas bismo to rekli suvremenim rječnikom da je radio na evangelizaciji javnosti. Kada nekamo idemo ili nekome idemo, redovito to biva zbog naših potreba. Taj put drugome zbog vlastitih potreba prirodan je svakome čovjeku jer je drugi nama potreban. Ali Merz je dobro osjetio da je u svijetu jako slabo razvijen osjećaj ići drugome kad drugi nas treba. Ići kroz život kao vjernik znači upravo ići k njemu radi njega, nošen duhom ljubavi prema drugome. To je drukčiji pogled od onoga koji nam danas svijet nudi. A i inače svijet je i prije nudio što danas nudi.

U Kristovu svjetlu Merz našao put svakom čovjeku

Spoznao je Merz da tim putem nitko tako dosljedno i ustrajno nije hodio osim Isusa Krista. Zato je ne samo naglašavao potrebu povezivanja s Kristom, nego je i sam tu vezu svakim danom učvršćivao primanjem svete euharistije. S njime je bio Krist kojega je on uspoređivao sa suncem; ima jedna knjiga pod naslovom »Put k Suncu«, gdje su objavljeni Merzovi tekstovi iz kojih se vidi njegov put Kristu. I u Kristovu svjetlu je najlakše uočio put prema svakome drugome čovjeku.

Isus koji silazi s neba da nas obdari bogatstvom bio je Merzov ideal

U vjerovanju, svake nedjelje ispovijedamo da je Sin Božji radi nas i radi našega spasenja

sišao s neba i postao čovjekom. On je dakle došao ovamo k nama na zemlju, ne radi sebe i neke svoje koristi nego radi nas. Radi ljudi koji su živjeli, koji će živjeti do kraja svijeta na ovom planetu. Nije došao zato jer se ovdje bolje živjelo, kao što obično ljudi idu, jer se ovdje bolje zarađivalo, jer je ovdje mogao i steći dosta podložnika koji će mu služiti i slično. Okolina u kojoj se rodio i u kojoj je živio mislila je drugačije. I zato je Isus, kad se rodio u toj okolini, bio loše shvaćen. Iako je rođenje Isusovo bilo u najvećoj skromnosti, Herod nije mogao novorođenog kralja shvatiti nikako drukčije nego kao onoga koji je došao da uzme i otme mu njegovo, tj. vlast, bogatstvo i slavu. Herod je, naime, sudio po

Gospićko-senjski biskup Mile Bogović predvodi misno slavlje u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu, na Dan Ivana Merza, 10. svibnja 2002.

sebi, jer je on kraljevstvo tako razumio i prakticirao. A Isus je sišao s nebesa da nas obdari svojim bogatstvom. I u tom duhu je on bio okrenut i ostaje okrenut svakom čovjeku. Toga Krista uzeo je Merz za svoj ideal i u tom Kristovu duhu išao je i Merz svakome čovjeku.

Krist odbija sotonske zavodljivosti jer su izraz duha zloće

Onaj koji ljudima ne želi dobro, sotona, htio je Isusa nakon 40-dnevnog posta navesti da prihvati Herodov pogled na vlast i na bogatstvo, da Isus promijeni cilj svoga dolaska. Neka se i Isus okoristi prilikama pa da za sebe stječe i bogatstvo i vlast, da bude okrenut sebi, a ne drugima i da ne živi za druge nego da živi

za sebe. To se zbivalo kad je sotona nudio svoje »darove«. Ali je Krist tu napast glatko odbio jer mu je bilo jasno da je prisvajanje bogatstva, vlasti, slave za sebe, i radi sebe, izraz duha zloće, a ne izraz spasenjske volje Božje zbog koje je on došao. Zato je Isus napasniku glatko rekao: "Odlazi, sotonu". I nastavio je Isus svoj hod radi nas i radi našega spasenja. On je nastavio taj put i onda kada je ostao bez pratnje. Kada su ga i njegovi apostoli napustili i razbježali se, i kad je ostao bez podrške svojih najmilijih. Krist nije prestao ići tim putem zbog kojega je došao da živi radi nas i radi našega spasenja.

Merz shvatio i živio otkupiteljsku vrijednost patnje

Kod Merza je veoma izražena otkupiteljska snaga patnje. On je shvatio da bez križa ne može donositi veći plod u svojem apostolatu. I on je shvatio vrijednost patnje i onda kada je bio na ratnom bojištu, i u svojim bolestima. Svoje uvjerenje da se katolicizam neće širiti ako u nas ne bude radnika, molitelja i patnika izrazio je u mnogo navrata i na mnogo načina. Pa zar ne znače one riječi Ž.E.A. tj. žrtva, euharistija, apostolat, što ih je Merz sastavio kao geslo, upravo to. Na prvom mjestu je žrtva. I to žrtva osobna, ujedinjena s Kristovom žrtvom. Osobna žrtva može biti prazna, mučna, i kao takva je onda besplodna. Ali kada čovjek primi euharistiju, kada je on zajedno s Isusom Kristom, a to su ta dva stupa – osobna žrtva ujedinjena s Kristovom žrtvom – onda iz toga proizlazi plodan apostolat. Žrtva, euharistija, apostolat. Vidimo kako je Merz doista svoje programe usklađivao s Kristovim i svoje putove s Kristovim putem.

Duh Sveti daje snagu da se ide drugome u susret i kad je protiv nas

Merz također smatra da treba ići s ljubavlju k onome koji nas prezire. Mi obični ne mrzimo samo krive protivničke ideje, zabilježio je on, već naš prezir često prenosimo na osobe. "Interficate errores diligite personas" - uništite zablude, a ljubite osobe - stara je kršćanska poslovice, kaže Merz. I nastavlja: »Posve je krivo što se često događa da napadamo na naše protivnike ne razlikujući pri tome krive ideje koje oni zastupaju i njihove besmrtnu duše koje valja spasiti.« Dakle, ne

napadati. Kada je Isus uskrsnuo, vidjeli su apostoli da je to ispravan hod pa i onda kada su svi vikali da idu krivim putem. Ići drugome ne radi sebe nego radi njega, radi toga drugoga, ma koliko to bilo teško, vidjeli su da tako treba hodati, ali nisu imali snage za takvo koračanje. Tek kada je na njih sišao onaj isti Duh koji je vodio Isusa Krista, Duh Sveti, onda su i oni prohodali na taj način. I krenuše u svijet, ne da traže zaposlenje i radna mjesta. Ne zato da rješavaju svoje materijalne probleme. Nisu zato išli, nego zato da druge susreću, da idu drugima da im pomognu, da drugima donesu radosnu vijest, da drugima navijeste spasenje po Isusu Kristu.

Biti apostol znači donositi dar slobode djece Božje i poruku spasenja

Nisu apostoli poput svjetskih osvajača krenuli da svijet podlože sebi, svojem narodu i svojoj državi, da prošire svoju vlast, svoje bogatstvo i svoju slavu, nego da drugima donesu dar slobode djece Božje, poruku spasenja i Radosnu vijest o pobjedi života nad smrću, dobrote nad zloćom i to po Isusu Kristu. To je bila ona snaga koja ih je vodila da idu po cijelome svijetu. Ali za neke stvari nisu imali snage, kao što je i Krist pred svojim tužiteljima odjednom izgledao nemoćan. Tako su i apostoli za neke stvari bili nemoćni, nisu imali za cilj da prošire svoju vlast, da povećaju svoje bogatstvo, da steknu osobnu slavu. Ali su imali snage da idu svakome čovjeku zbog Njega. I imali su mu što donijeti ne zbog toga jer su osobno bili bogati, nego jer su vidjeli bogatstvo kada su primili Isusa Krista; i to bogatstvo Isusa Krista prenosili su drugima i zato su išli drugima zbog njih. A oni su bili spremni da se žrtvuju poput Petra i Pavla u Rimu, za svakoga čovjeka, jer tako je njihov učitelj i vođa radio.

Merz je jednom zapisao da želi raditi po direktivama onih čije je zvanje i čiji je život pod neposrednim utjecajem Duha Svetoga, jer znao je i on da nije u stanju svojim mišićima i svojim umom, svojom pameti učiniti taj dar ljudima, niti ići k ljudima pa da doista bude to Radosna vijest, radostan susret. Ali kada ide s Kristom, kada Krista nosi, onda doista donosi spasenje.

Hod prema drugome zbog Krista spasonosan je i za onoga koji nosi Radosnu vijest

Gospičko-senjski biskup Mile Bogović propovijeda u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu na misnom slavlju na Dan Ivana Merza, 10. svibnja 2002.

Mi često vidimo da pojedinci i ustanove dolaze k nama samo zbog sebe, a ne da nam pomognu. Vidimo i električara da dolazi samo da bi nam uzeo novac, a ne misli kako je napravio posao. Vidimo općinara koji se prihvatio službe koja bi trebala biti služba svima, a on je koristi samo za sebe. Vidimo često i visoke funkcionare koje smo mi birali kako ne brane naše interese, nego se bore za svoje interese. Zato nam jednako teško pada kada vidimo neke koji su došli izvana, u našu domovinu pod izlikom da nam pomognu, da rade za nas, a u stvari često vidimo kako su došli ova- mo da rade za svoje interese, a za naše muke kao da i nemaju vremena niti se žele nositi s tim našim brigama.

No, draga braćo i sestre, ono što nam smeta kod drugih, i drugima smeta kod nas. Kršćanski hodati kroz život znači znati hodati drugome zbog njega. Krist je bjelodano pokazao, a za njim i svi ostali koji su ga slijedili, kao i Ivan

Merz, da taj hod drugima zbog njega nije spasonosan samo za drugoga nego i u prvom redu za onoga koji s tim duhom Kristovim ide svom bratu.

Merz je radio da hrvatski katolički laikat bude povezan s hijerarhijom

I na kraju želim nešto reći i o tom kako je Ivan Merz htio evangelizirati javnost. Mi često u njegovim spisima nailazimo na to kako preporučuje svakome "da se moli za naš pokret, za našu mladež". U to vrijeme postojao je Hrvatski katolički pokret, Katolička akcija, koja je bila poput mreže razapeta po cijeloj Hrvatskoj, po cijelom hrvatskom prostoru. Dakako, ako bi ta mreža bila doista nosiva, onda bi svaka vijest i svako nadahnuće Duha bilo uvijek jako u svakome tom dijelu, u pojedinim župama, u pojedinim centrima, u pojedinim odborima, u pojedinim udrugama. Merz je radio na tome da najprije imamo dobru organizaciju, da hrvatski katolički laikat bude organiziran i povezan s hijerarhijom; jer ako smo organizirani onda sve ono što shvaćamo može brzo prostrujati kroz cijelu tu mrežu razapetu u našem narodu. Dakle, na tome je Merz jako mnogo radio, i to na socijalnom programu.

Katolici trebaju zastupati kršćanske stavove u društvenom životu

Merz je imao osjećaj za socijalu, za onoga koji je bačen u grabu, pokraj kojega prolaze razni farizeji i mnogi drugi. Kad smo bili bačeni u grabu, prolazili su drugi i gledali su, vidjeli su ali nisu imali vremena, nisu mnogo učinili. Često osjećamo kao da nas žele vidjeti u grabi, da nemamo snage, da nemamo samostalnosti. Crkva je pozvana i onda i sada da ima taj osjećaj, da ta mreža koja je bačena, rekli bismo preko crkvene organizacije, a koju treba još učvrstiti, da ona doista okuplja pozitivne snage koje će djelovati na svakom mjestu. Jer nismo tako loše raspoređeni. Ima nas i u Saboru katolika, kršćana i u svakom gotovo gradskom vijeću, u svakoj tvornici. I što mislite, braćo i sestre, bi li bilo toliko tih promjena i tolikog zla i nereda za čovjeka, bi li sebičnost bila toliko jaka da ti katolici koji su bili tako raspoređeni svugdje da su oni doista bili sol zemlje na tom mjestu gdje jesu. Evo, vidite, u tom smislu djelovao je Ivan Merz. Da, tako radi Katolička akcija. Zar ne, braćo i

sestre, da je često naše kršćanstvo jako mlitavo! Kako to da može onaj koji se deklarira kao katolik donositi takve zaključke i dizati ruke za ono što nije ni katoličko ni ljudsko ni narodno niti općenito za čovjeka. Ali vidimo, slabi smo. Treba se čvršće organizirati i biti radikalniji u tome svome svjedočanstvu vjere. To nam poručuje Merz.

Ne treba obnavljati stare organizacije

Još bih jednu misao htio naglasiti: Merz je napravio plan za jedan katolički dnevnik i napisao je već pravila za njega. Naša društvena atmosfera je gotovo zatrovana; izvlači se sva prljavština i vitla se oko nas, ispred nas i kaže to ti je ta tvoja situacija. Nema tu dobra i nema šanse da se izvučeš. Zar mi kršćani, katolici možemo reći da doista nemamo snage da izvučemo iz one situacije naš narod? Ali imat ćemo je ako radimo onako kako je Merz radio. Ako budemo radili u svojem svjedočenju. Ako i mi budemo spremni na žrtvu, ne tuđu nego svoju. Ako se i mi budemo doista hranili Euharistijom kako je on to činio. I onda će biti plodova. Onda ćemo moći ići naprijed. Nećemo reći da treba sada osnovati sve one organizacije koje su bile onda, ali trebamo se više međusobno organizirati i čvršće se povezati s Euharistijom s Isusom. Onda možemo reći da idemo naprijed kao kršćani. Evo, tako je radio Merz. Trudio se, mnogo je učinio. I trebamo ga prihvatiti kao uzor.

U Ivanu Merzu imamo svjedoka koji je išao putem Isusa Krista

Drago nam je da i vrhovno vodstvo Crkve priprema da ga stavi svima nama, pogotovo laicima, za uzor u kršćanskom životu, i to ne u mlitavom, nego u radikalnom, onome svjedočanskom kako su umirali prvi kršćani, kak-

Gospićko-senjski biskup Mile Bogović i postulator o. Božidar Nagy pred novopostavljenom bistom Ivana Merza u dvorištu Bazilike Srca Isusova 10. svibnja 2002.

vim su životom živjeli i umrli Petar i Pavao. I zato su na njihovim grobovima narasle one veličanstvene crkve, koje sa svih strana psejećujemo, da se nadahnemo njihovom vjedom koja im je dala snagu da i uz velike žrtve žive za Isusa Krista i da na koncu svjedočanskom smrću zasvjedoče svoju ljubav prema njemu i prema ljudima. Evo, okupili smo se ovdje na mjestu gdje su zemni ostaci dr. Ivana Merza. Ponesimo taj radikalizam, taj njegov smjer u svoj život. Idimo tim putem jer Crkva i mi osjećamo da je to put na koji je stao naš učitelj i vođa Isus Krist. Ako je tako, onda doista imamo i u Ivanu Merzu jednoga svjedoka koji je išao ovim hrvatskim putem tražeći i sljedeći stope Isusa Krista Amen.

MERZ O EUHARISTIJI

Gdje je nama ljudima Bog prisutniji negoli u presvetoj Euharistiji?!

Kolika je Ljubav Njegova, kad On, Neizmjer-
nost daje nama, malenima i ništavnima Sebe za blagovanje.

Pričest je izvor života. Svatko znade kako blizina Euharistije krijepi.

Bio sam jučer na Pričesti i tako sam veseo i zadovoljan i čini mi se da se neću nikada žalostiti pa makar mi i teško bilo.

Euharistija napunja dušu rasvjetom koja je svjetlija od dana, koja je pretvara u duševno zadovoljstvo, koja smiruje u osjećanju nečega nepoznatog i neizmjernog.

UZ STOTU GODIŠNJICU BAZILIKE SRCA ISUSOVA U ZAGREBU 1902. – 2002.

IVAN MERZ I BAZILIKA SRCA ISUSOVA

U povodu proslave 100. obljetnice postojanja Bazilike Srca Isusova u Zagrebu koja se navršila 2002. g. Postulatura za proglašenje blaženim i svetim sluga Božjega Ivana Merza objavila je posebnu brošuru kao doprinos proslavi ovoga hrvatskog nacionalnog svetišta Srca Isusova. Njome se ujedno željelo svratiti pozornost vjernika i posjetitelja Bazilike koji dolaze Srcu Isusovu, »izvoru svetosti i milosti«, na slugu Božjega Ivana Merza, čiji se grob u njoj nalazi, a koji je kroz šest godina svakodnevno bio stalni posjetitelj ovoga Svetišta; u njemu je svakoga dana od 1922. sve do pred svoju smrt do 1928.g. prisustvovao svetoj misi i primao ljubav Kristova Srca u svetoj Pričesti. Ovo mu je Svetište Božanskog Srca pomoglo da se na krilima svoga hrabrog duha uzdiže prema vrhuncima kršćanske savršenosti i svetosti koja će biti potvrđena njegovim proglašenjem blaženim i potom svetim.

I. IVAN MERZ - ŠTOVATELJ SRCA ISUSOVA

Ivan Merz je bio veliki štovatelj Srca Isusova. Ostavio nam je o tome brojna svjedočanstva u svome dnevniku, u svojim spisima i na kraju u svome testamentu. Ovdje ćemo donijeti samo skraćeni prikaz njegova štovanja Srca Isusova da bismo više prostora posvetili njegovim vezama s Bazilikom Srca Isusova. Prvi pisani spomen na Srce Isusovo imamo u njegovu dnevniku prigodom završetka pobožnosti devet prvih petaka u čast Srcu Isusovu. Imao je tada 23 godine. Piše:

„Jučer je bio najznamenitiji dan u mome životu. Obavio sam devetu sv. Pričest na slavu Presv. Srca Isusova i vjerujem da ću gledati dubine Presv. Trojstva. Neizmjernu ovu Kristovu ljubav moram barem nekako ovdje zaslužiti, pa ću Božjom pomoći gledati da što snažnije nastavim djelo posvećenja.“ (Zagreb, 26.IX.1919.)

Isto tako u dnevniku zapisuje kako se moli za svoje roditelje Srcu Isusovu da postanu praktični katolici. Što se tiče oca, Srce Isusovo već ga je uslišalo. (Dnevnik, Pariz, 20.I.1921.) Posebno važno mjesto u dnevniku je ono gdje bilježi: »Srce Isusovo, tebi posvećujem svoj život.« (Pariz, 23.III.1921.)

Unutrašnjost Bazilike Srca Isusova u Zagrebu.

Dolaskom u Zagreb i nakon što je započeo svoje javno djelovanje, često u svojim člancima spominje Srce Isusovo. Napose je zanimljiva njegova osobna korespondencija. Na kraju pisma veoma često upotrebljava formulu: “U Presvetom Srcu odani”.

II. BAZILIKA SRCA ISUSOVA SREDIŠTE MERZOVA DUHOVNOG ŽIVOTA

Dok je boravio u Zagrebu posljednjih šest godina svoga života, Bazilika Srca Isusova bila je za Ivana Merza mjesto i sredstvo njegova molitvenog i sakramentalnog života, njegova uspona prema svetosti, ali i njegova apostolata. Svakodnevno je dolazio u ovu crkvu na sv. misu i sv. pričest kroz punih šest godina koliko je živio u Zagrebu, sve do svoje smrti. Stanovao je u tadašnjoj Mihanovićevoj ulici 2, drugi kat (danas Starčevićev trg 6), pa mu je Bazilika Srca Isusova bila najbliža crkva. Mjesto u klupi gdje je običavao klečati prisustvujući sv. misi (na desnoj strani klupa, uz oltar sv. Alojzija), označeno je danas posebnom metalnom pločicom s natpisom. Redovito je dolazio na sv. misu ujutro u 6,30 sati.

Isusovac o. Josip Vrbanek - Merzov duhovnik

U Bazilici Srca Isusova, među ocima isusovcima, Ivan Merz si je našao ispovjednika i duhovnog vođu u osobi o. Josipa Vrbaneke, nacionalnog tajnika Apostolata molitve i promicatelja štovanja Srca Isusova. K njemu je svakoga tjedna dolazio na ispovijed i na duhovni razgovor. Pod njegovim vodstvom obavljao je u isusovačkom samostanu i duhovne vježbe iz kojih su nam se sačuvala dragocjene bilješke. Na galeriji Bazilike Merz je veoma često u poslijepodnevним satima obavljao pobožnost križnog puta, a u crkvi adoraciju, kako to svjedoči njegov duhovnik. U Bazilici Srca Isusova Merz je 8. XII. 1923.g. učinio i zavjet vječne čistoće nakon obavljenih duhovnih vježbi, u kojima je jasno spoznao da Bog od njega želi da ostane kao posvećeni laik u svijetu. (Josip VRBANEK, *Vitez Kristov Ivan Merz*, Zagreb, 1943, 179-185.) O njegovoj pobožnosti Srcu Isusovu i nastojanju da se ona proširi o. Vrbanek posvećuje u svojoj knjizi o Merzu posebno poglavlje. (*Isto*, 204-208.)

Apostolski prisutan u Orlovstvu i Marijinoj Kongregaciji

Osim što je Bazilika Srca Isusova bila za dr. Ivana Merza središte njegova duhovnog života, ona je također bila i jedno od mjesta njegova apostolskog rada. U okviru Bazilike djelovalo je

katoličko orlovsko društvo za radničku mladež »Kačić«. Merz ga je često posjećivao kao tajnik Hrvatskog orlovskog saveza i održavao u društvu razna predavanja. Osim u Orlovskoj organizaciji Ivan Merz je djelovao i u Marijinoj kongregaciji za akademičare, koja je svoje sjedište imala također u Bazilici Srca Isusova. U njoj je vršio službu tajnika sve do svoje smrti. Unutar Kongregacije često je održavao zapažena predavanja, a za članove je organizirao i »liturgijski izlet« trapistima u Rajhenburg (27.XII.1923.). Među sudionicima izleta bio je i maturant Franjo Šeper, također član Kongregacije, budući zagrebački nadbiskup i kardinal. On se upravo u Marijinoj kongregaciji upoznao s Ivanom Merzom, s kojim je sve do kraja njegova života podržavao prijateljske kontakte. Postavši nadbiskupom, te iz osobnog iskustva uvjeren u Merzovu svetost, nadbiskup Šeper pokrenuo je 1958. god. postupak za njegovo proглаšenje blaženim.

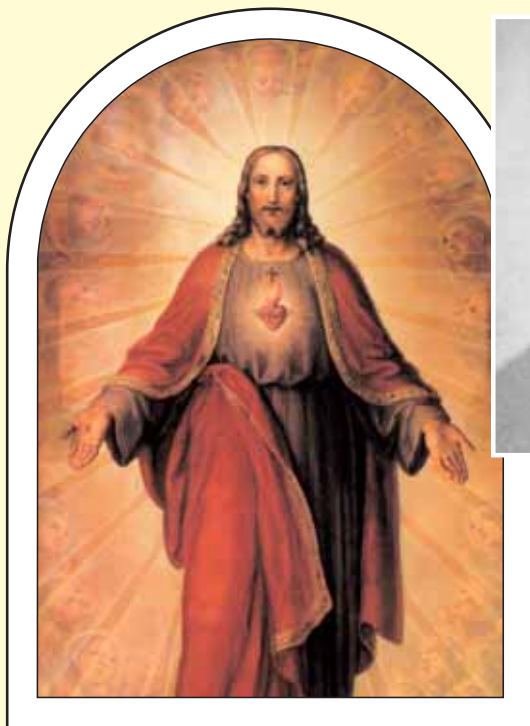
Pionir filozofsko-teološkog studija

Još jedan važan moment treba istaknuti u povezanosti Ivana Merza s Bazilikom Srca Isusova. Nakon što je 1923.g. postigao doktorat na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, Merz je u jesen iste godine započeo u Bazilici Srca Isusova privatni studij kršćanske filozofije pod vodstvom o. Antuna Alfirevića, voditelja Marijine kongregacije. Studij je trajao dvije godine, a potom ja nastavio dalje sam proučavati teologiju. Ovim svojim studijem Ivan Merz je u izvjesnom smislu postao preteča današnjega Filozofskog fakulteta Družbe Isusove, na kojem danas brojni laici, poput njega, studiraju kršćansku filozofiju i religijsku kulturu.

Iz Bazilike na žrtvenik križa u pratnji duhovnika

Dan prije odlaska u bolnicu Ivan je pohodio u Bazilici svoga duhovnika o. Vrbaneke od kojega se oprostio. U razgovoru koji je vodio s duhovnikom, a koji je vjerno opisan u Merzovoj biografiji, (*Isto*, 149-155.), Ivan je izrazio jasan osjećaj da Bog od njega traži da mlad umre i da stoga svoj život prikazuje za katoličku mladež u Hrvatskom orlovskom savezu. Sutradan, 25.

IVAN MERZ I BAZILIKA SRCA ISUSOVA U ZAGREBU

»Srce Isusovo, Tebi posvećujem svoj život!« - ove je riječi zapisao mladi student Ivan Merz u Parizu u svoj dnevnik dana 23. III. 1921.

Orlovsko društvo »Kačić« imalo je svoje sjedište u Bazilici Srca Isusova. Često ga je posjećivao sluga Božji Ivan Merz. Na slici: članovi društva s duhovnikom, isusovcem, o. Brunom Foretićem, u dvorištu Bazilike, pred ulazom u sakristiju.

Mjesto u klupi gdje je Ivan klečao za vrijeme svete mise u Bazilici Srca Isusova obilježeno je pločicom s natpisom. Na istom mjestu vidimo Merzov latinsko-francuski misal iz kojega je svakodnevno molio sv. misu. Misal se čuva u Ivanovom muzeju u Zagrebu.

Bazilika Srca Isusova u Zagrebu, središte Merzova duhovnog života.

Reljef Ivana Merza na njegovu grobu rad je akad. kipara Marijana Gajšaka, isusovca.

Grob Ivana Merza u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu gdje Ivanovo zemaljsko tijelo očekuje uskrsnuće.

O. Josip Vrbaneč, isusovac, duhovni vođa i ispovjednik Ivana Merza, koji ga je vodio prema svetosti u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu i koji ga je otpratio u vječnost.

Unutrašnjost Bazilike Srca Isusova u Zagrebu gdje se Ivan Merz svakodnevno molio i pričešćivao.

travnja 1928. Ivan je posljednji puta pošao na sv. misu u Baziliku Srca Isusova, odakle je potom otišao u bolnicu. Njegov duhovnik redovito ga je posjećivao u bolnici i podijelio mu je i bolesničko pomazanje prije smrti.

Očekujem vječno posjedovanje Presvetog Srca Isusova

Merz je, predosjećajući da će umrijeti, prije odlaska u bolnicu na operaciju sastavio svoju oporuku, odnosno svoj nadgrobni natpis, i to na latinskom jeziku, jeziku Crkve. To je bilo ujedno i posljednje što je Ivan napisao u svome životu. U nekoliko rečenica Ivan je sažeo sav svoj život i svoje vjerovanje u budućnost koju mu obećava Onaj kojemu je povjerovao i posvetio svoj život. I u tom zadnjem spisu Ivan spominje Srce Isusovo riječima koje izražavaju čvrstu vjeru i nadu u obećano blaženstvo: *Expecto misericordiam Domini et inseparabilem, plenissi-*

mam, aeternam possessionem Smi Cordis Jesu. - Očekujem milosrđe Gospodinovo i nepodijeljeno potpuno vječno posjedovanje Presvetog Srca Isusova.

U Bazilici Srca Isusova tijelo Ivana Merza očekuje uskrsnuće

Ovako veliku ljubav, nadu i očekivanje za sjedinjenjem s Isusovim Srcem Božja je Providnost i na vidljiv način nagradila. Ivanovo je tijelo 1977.g. preneseno s Mirogoja, iz obiteljske grobnice, u Baziliku Srca Isusova u Zagrebu, tj. u onu crkvu u koju je Ivan posljednjih šest godina svoga života svakoga dana dolazio na sv. misu i primao sv. pričest. Grob mu je postao tako bliži njegovim štovateljima. I tu pod svodovima hrvatskoga nacionalnog svetišta Presvetog Srca Isusova njegovo tijelo očekuje uskrsnuće.

Hrvatski biskupi o Ivanu Merzu prigodom proslave 100. obljetnice Bazilike Srca Isusova

Za blagdan Srca Isusova 2002. bio je vrhunac proslave 100. obljetnice Bazilike Srca Isusova u Zagrebu. Prije samoga blagdana bila je organizirana velika devetnica koja je trajala od 29. svibnja do 6. lipnja 2002. Svaki dan devetnice predvodio je po jedan hrvatski biskup, a među njima je bio papinski nuncij msgr. Giulio Einaudi i zagrebački dekan mons. Mihael Gjiilas. U svojim propovijedima koje su bile tematske, tj. o pojedinim zazivima iz Litanijske Srca Isusova, mnogi od biskupa spominjali su časnog slugu Božjega Ivana Merza kao uzora i revnog štovatelja Srca Isusova. Ovdje donosimo izvatke iz njihovih propovijedi koji se odnose na časnog Slugu Božjega Ivana Merza.

Petak, 31. V. 2002.

Tema: Srce Isusovo, žrtvo za grijeh

Biskup JURAJ JEZERINEC, vojni ordinarij Križ je Merzu postao blagoslov jer ga je s ljubavlju prihvatio

Pokora se sastoji prije svega u postojanosti, vjernosti dužnostima našega života u staležu bez obzira u kojem netko živi. Ona se sastoji o prihvaćanju teškoća koje proizlaze iz suživota rada u strpljivom podnošenju kušnji zemaljskoga života. Ljudi, nažalost, pokušavaju na sve moguće načine odstraniti od sebe taj križ i što se više bore protiv njega još je teže; naprotiv ako čovjek prihvaća križ s ljubavlju, pogotovo pre-

ma Bogu, on tada postaje blagoslov. To su osjetile mnoge kršćanske duše, posebno u ovom našem svetištu Srca Isusova u gradu Zagrebu. To je posebno doživio doktor Ivan Merz, koji će uskoro biti proglašen blaženim. Zapisao je između ostalog ove misli: »Srce Isusovo, tebi posvećujem svoj život; ako je na tvoju slavu da trpim i tako dođem k tebi, neka bude volja tvoja«. Poznato je da je on puno trpio i svoje žrtve prikazivao za obraćenje prije svega svojih dragih roditelja. Zapisao je: »Moje su molitve uslišane! Tata je nakon 20 godina primio pričest, obratila ga je milost. Još ostaje mama, na brizi. Srce Isusovo, pomozila!«, piše doktor

Ivan Merz. I kao što veli pater Mijo Mikić, da nam je drago da ova Bazilika ukrašava glavni grad naše lijepe Domovine, ali nam je još draže što je ona kroz svoju 100-godišnju povijest bila mjesto susreta Boga i čovjeka, a o čemu ste, draga braćo i sestre, i vi mnogi ovdje svjedoci.

Subota 1. 6. 2002.

Tema: Srce Isusovo, izvore života i svetosti.

Mons. Mihael GJILAS, dekan

**Merz je odgajao mlade ljude na ljubavi
Srca Isusova da budu u svome srcu
posvećeni i da čine djela Božja**

Možemo reći da je ovo svetište također bilo veliki rasadnik i pobožnosti prema presvetom Srcu Isusovom, ali i veliki blagoslov Božji za čitav naš grad i za čitav naš narod. Možemo samo nabrojiti koliki su se ljudi i generacije mladih ljudi okupljali ovdje i odgajali se, da budu vjerni Kristu, da budu postojani u životnim borbama; koliki su misionari obilazili našom domovinom da bi vršili pučke misije, pa oni misionari koji su odlazili u druge krajeve! Koliki su se jednostavno odgajali na Glasniku Srca Isusova i Marijina, na knjigama koje su tu stvarane. Nitko ne može nabrojiti sve one koje je upravo preko ovog svetišta i preko pobožnosti Srca Isusova taknula Božja milost. A sjetimo se i nekih velikih ljudi koji su tu imali svoj korijen.

Nakon što je govornik spomenuo o. Antu Gabrića i Majku Tereziju nastavio je: Posebno treba istaknuti jednoga koji je svaki dan dolazio u ovu Baziliku, veliki štovatelj presvetog Srca Isusova. I kad je umro, umro je kao štovatelj presvetog Srca Isusova, i danas mu posmrtni ostatci počivaju u ovoj crkvi, u ovom Svetištu gdje mu je i mjesto. To je bio Ivan Merz, sluga Božji, a nadamo se da će uskoro biti proglašen i blaženim. Mnogi od nas još ne znaju njegovu pravu veličinu, to će se otkriti tek postepeno. Dugo je u Crkvi vladalo mišljenje da su na svetost pozvani biskupi - nasljednici apostola, svećenici - njihovi pomoćnici, redovnici i redovnice, ljudi koji su se na neki način posebno posvetili Bogu. I da prema tome svetost nije za obične ljude; to je bila zapravo jedna zabluda, odnosno nije dovoljno došla do svijesti prava bit kršćanina. Sveti Pavao sve kršćane zove svetima, jer ih je Bog posvetio, jer su po krštenju postali Božja djeca, jer su po krštenju postali dionici Božanske naravi,

Božje ljubavi. I euharistija, to je sakrament ljubavi gdje Krist Gospodin dolazi k nama u naše srce, sjedinjuje se s nama. Mi smo posvećeni od Boga i ljubav Božja tj. Duh Sveti izlivena je u naša srca. I zato je II. Vatikanski koncil u svojem dokumentu *Lumen gentium*-Svjetlo naroda, posebno rekao o općem pozivu na svetost, da su svi kršćani pozvani na svetost posvećeni od Boga, ali su pozvani da na tome i rade. Da i svojim svagdanjim životom žive kao djeca Božja, posvećeni od Boga i svojim životom, poštenim, pravednim treba to svjedočiti. A Ivan Merz je dobrih 50 godina prije koncila to dobro znao. On je dobro izučio i teologiju i crkveni nauk ali ne zato da bi se prepirao s ostalim teolozima ili davao lekcije biskupima, nego zato da bi sebe posvetio i to je doista učinio, kao i da drugima svjedoči o svetosti. On je svoj život posvetio odgoju mladih; vidimo koliko je to i danas potrebno, a bilo je potrebno i u ono doba. Odgajao je mlade ljude na ljubavi Srca Isusova da budu doista u svome srcu posvećeni ali i svojim djelima da čine djela Božja. Merz je to činio i htio je i preko neposrednih svojih učenika i u pokretu za mladež širiti tu svijest i pobožnost prema presvetom Srcu, ali i svijest da smo svi pozvani da budemo sveti i da radimo po zakonu Kristovom, da živimo po Njegovu zakonu. Eto, u tom je njegova veličina, ali u tom ga je i Crkva prepoznala jer i današnji svijet treba ponovno dovesti Kristu, ali to ne mogu samo papa ili biskupi svojim dekretima ili svećenici svojim propovijedima, nego čitav Božji narod treba postati svjestan da svijet u kojemu živimo mora biti bolji. To se može postići jedino ako se mi sami više posvetimo i povežemo s Kristom Gospodinom pa budemo i svojim djelima svjedoci njegove ljubavi...

Nedjelja, 2. 6. 2002.

Tema: Srce Isusovo, ufanje onima koji u Tebi umiru

Biskup MARKO CULEJ, Varaždin

**Merz je u ovoj Bazilici učio od Isusa
kako ljubiti Boga
i kako čovjeku dobro činiti**

Nalazimo se u Bazilici presvetog Srca Isusova, kamo su kroz stotinu godina dolazili mnogi sinovi i kćeri hrvatskog naroda. Tu su izlivali svoja srca, svoje muke, svoje boli, svoja nadanja i svoje želje povjeravali Isusu. Mnogi su odlazili

odavle utješeni, ohrabreni s novom snagom da treba ići naprijed, ne posustati, ići naprijed dokle Bog to hoće i činiti ono što Bog hoće. Jedan od takvih je i sluga Božji Ivan Merz, čije tijelo počiva tu u ovoj Bazilici i čije proglašenje blaženim očekujemo da će se dogoditi u narednom vremenu. On je ovdje učio od Isusa kako ljubiti Boga i kako čovjeku dobro činiti kao što sam reče: »Život neka mi bude Krist, pa će i smrt biti moj dobitak«. Mi, sestre i braćo, želimo svoje ufanje i pouzdanje položiti u Isusa i u životu se onda ne treba bojati, ni zalaza sunca, ni same smrti, ni odlaska s ovoga svijeta.

Ponedjeljak, 3.6.2002.

Tema: Srce Isusovo, dobrote i ljubavi puno
Biskup ANTUN ŠKVORČEVIĆ, Požega

Merz se zavjerio Bogu i Isusu Kristu i reкао: »Ja vjerujem tvome putu dobrote i ljubavi!«

Jesmo li mi ljudi koji stojimo pred činjenicom Boga koji nam se objavio kao dobrota i srce, jesmo li mi nemoćni upravo na toj razini? Postajemo nemoćni onog trenutka kad povjerujemo nekome i nečemu više negoli dobroti i ljubavi. Vjerujući dobroti i ljubavi, a ne tek efikasnosti u životu, mi ulazimo u onu otajstvenu dimenziju našeg postojanja u kojoj se zrcali ona sadašnja dubina našeg postojanja, ali u kojoj se zrcali i pobjeda života nad smrću, u kojoj se zrcali budućnost i vječnost. Ovdje u ovoj Bazilici kroz njezinih stotinu godina mnogi su bili i pokušavali prebirati istinu o sebi pred životom i pred Bogom. I mislite li da su otišli kući, a da nisu usvojili u svoje srce i dušu poruku i istinu dobrote i srca? Srce Isusovo, dobrote i ljubavi puno ispunilo nas uvjerenjem da su dobrota i ljubav ona punina života koji živiš Ti, Bog trojedini! I onda kad se i mi u nju uključujemo, tj. kad Ti nas uključuješ u te stvarnosti dobrote i ljubavi, onda mi koračamo prema onoj punini života koja si Ti. Među tolikima koji su se tijekom stotinu godina ove Bazilike našli ovdje upravo u takvom promišljanju, bio je i Ivan Merz čiji časni grobov stoji ovdje u Bazilici kod oltara sv. Alojzija. Kako se to Ivanovo srce ražarilo na ovim Božjim istinama o čovjeku? Kako ih je on usvojio za sebe i dosljedan bio? Oko njega mnogi su pripo-

vijedali koješta, a on se zavjerio Bogu i Isusu Kristu i reкао: »Ja vjerujem tvome putu dobrote i ljubavi, obuci me za to Isuse u svoje srce dobrote i ljubavi«. Izrecimo taj vapaj svatko za sebe, ali zajedno s tolikima, zajedno s Ivanom Merzom ovdje, večeras u ovoj Bazilici. Srce Isusovo dobrote i ljubavi puno, obuci me u tu stvarnost dobrote i ljubavi da ne životarim nego da živim, da imam već sada život i da imam život za svu vječnost u tebi. Amen.

Srijeda, 5.6.2002.

Tema: Srce Isusovo, žarko ognjište ljubavi
Biskup FRANJO KOMARICA, Banja Luka:

Ugledajmo se u Ivana Merza koji se na ovome mjestu milosti, u ovoj Bazilici Srca Isusova napajao svakodnevno božanskom energijom iz ovdašnjega žarkog ognjišta ljubavi

Ugledajmo se i u divan lik velikoga, istinskog štovatelja Srca Isusova, našega brata i misara, vjernika, upravo u ovoj njegovoj Bazilici. Ugledajmo se u slugu Božjega i doskora našega novog blaženika Ivana Merza, koji je u dvadeset petoj godini života zapisao u svom dnevniku i ovu divnu rečenicu svoje posvete Srcu Isusovu: »Srce Isusovo, tebi posvećujem svoj život; i ako je na tvoju slavu da trpim i tako da dođem k tebi, neka bude tvoja volja i molim te da uza me budu u Tvome Kraljevstvu i moji roditelji.«

I u zadnjem svome pisanju, u svojoj oporuci, koja je uklesana u spomen ploču iznad njegova groba u ovoj Bazilici, a u kojoj je sazeo sav svoj život, Ivan izražava svoju čvrstu vjeru i nadu u obećano blaženstvo, u nepodijeljeno, potpuno, vječno posjedovanje presvetoga Srca Isusova.

Ugledajmo se, braćo i sestre, u njega koji se upravo u ovome mjestu milosti u ovoj bazilici Srca Isusova posljednjih šest godina svoga života napajao svakodnevno božanskom energijom iz ovdašnjega žarkog ognjišta ljubavi, neumorno je radio i trpio, upravo gorio od revnosti za širenje Kristova Kraljevstva u što većem broju duša. Shvativši vrlo dobro, prije mnogih drugih, da je liturgija Crkve, a napose srce liturgije - sveta euharistija, izvor i vrhunac cjelokupnog života i apostolata Crkve, Ivan Merz je smatrao

upravo posvetu presvetome Srcu Isusovu najjačim faktorom za rekristijanizaciju društva. Kako je to danas aktualno i kako nas upravo na reevangelizaciju, rekristijanizaciju poziva sadašnji Kristov namjesnik Ivan Pavao II.! Kako je, dakle, i u tome naš brat Ivan i naša dika za nas itekako aktualan, kao divan uspjeti uzor nasljedovatelja Krista našega Spasitelja, Vođe i Učitelja.

Pozivam vas, draga braćo i sestre, štovatelji presvetoga Srca Isusova i miljenici Božji da se i u molitvi svojoj na grobu doskora blaženika Kristove Crkve, Ivana Merza ovdje u Bazilici molimo da i nama pomogne ići njegovim stopama, kako bismo i mi na kraju svog ovozemaljskog života mogli u svoju oporuku staviti one iste riječi koje je on ostavio, da se na njima nadahnjemo kad god pohodimo ovu Baziliku i njegov grob u njoj. Amen!

Četvrtak, 6.6.2002.

Tema: Srce Isusovo, izvore sve utjehe
Biskup Đuro HRANIĆ, Đakovo

Merz je nastojao živjeti u potpunosti vjernosti Isusu Kristu i postao je sposoban izaći iz zatvorenosti u sebe i gledati dalje

Kršćanin, onaj koji doista traži svoju utjehu na Srcu Isusovu, ljudi koji su doista nastojali živjeti potpuno vjerni Isusu Kristu, poput jednoga koji leži pod svodovima ove Crkve, sluga Božji Ivan Merz, takvi ljudi koji traže utjehu Srca Isusova i snagu Duha Utješitelja, postaju ljudi koji su sposobni izaći iz sebe i zatvorenosti u ovaj svijet i vidjeti dalje od vlastitih križeva, poteškoća, bolesti, neimaštine, nezaposlenosti koja nas pogađa.

Petak, Svetkovina Srca Isusova, 7.VI.2002. –
sv. Misa u 11 sati
Nadbiskup GIULIO EINAUDI,
papinski nuncij u Hrvatskoj

Po primjeru sluge Božjeg Ivana Merza, posvetimo i mi svoje živote Srcu Isusovu

Po primjeru sluge Božjeg Ivana Merza, koji je u ovoj Bazilici crpio snagu za svoje kršćansko

življenje, svjedočenje i apostolsko djelovanje, posvetimo i mi svoje živote Srcu Isusovu i zajedno s njim molimo, »da presveto Srce Isusovo privine što veći broj naše braće u svoj božanski zagrljaj« (Ivan Merz). Molimo danas Božansko Srce za milost da sluga Božji, Ivan Merz, čiji zemni ostaci počivaju u ovoj bazilici, bude što prije uzdignut na čast oltara, kako bi poslužio kao uzor današnjoj mladeži i svima nama, da snagu za svoje kršćansko svjedočenje crpimo iz euharistije i iz ljubavi Kristova srca. Amen!

Petak, Svetkovina Srca Isusova, 7. VI. 2002. –
Večernja sv. misa
Nadbiskup JOSIP BOZANIĆ, Zagreb

Ivan Merz nalazio je u ovoj crkvi Isusa poniznog koji nas poziva da ga slijedimo

Što su generacije mladih studenata, radnika, intelektualaca, vjernika grada Zagreba, među kojima posebno mjesto pripada sluzi Božjem Ivanu Merzu godinama nalazili u ovoj crkvi? Koga su pobožni i velikodušni članovi hrvatske pokrajine Družbe Isusove, koji poslužuju i vode ovu baziliku kroz proteklih sto godina propovjedali u ovom svetištu? Isusa poniznog, Isusa koji nas poziva da ga slijedimo, Isusa koji nam ponavlja »Učite od mene jer sam krotka i ponizna srca!«

*Galerija
Bazilike Srca
Isusova u
Zagrebu, gdje
je Ivan Merz
često preko
tjedna
obavljao
pobožnost
križnog puta
pred
postajama
koje ondje
stoje i danas.*

Poruka banjalučkog biskupa msgr. Franje Komarice o Merzu

za Dan Ivana Merza 10. svibnja i za pripremu njegove beatifikacije
Banja Luka, 3. svibnja, 2002.

Svećenicima, redovnicima, redovnicama i ostalim članovima Božjeg naroda

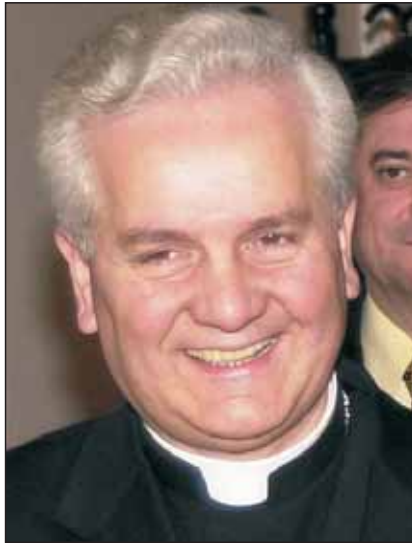
Draga braćo i sestre!

“Očekujem milosrđe Gospodino i nepodijeljeno potpuno posjedovanje Presvetog Srca Isusova.”

Ove riječi dio su oporuke sluge Božjeg Ivana Merza, koji je rođen u Banjaluci 16. prosinca 1896. i kršten u ovdajšnjoj župnoj crkvi Pohoda Blažene Djevice Marije. Napisane su nekoliko dana prije njegove blažene smrti 10. svibnja 1928. u Zagrebu, a danas se mogu čitati nad njegovim posmrtnim ostacima koji od 1977. godine počivaju u bazilici Srca Isusova u Zagrebu, u koju je redovito dolazio u godinama svoga življenja u Zagrebu. Iz ovih riječi izbija Ivanova sigurnost da će nakon svoga ovozemnog života obilježenog plodnom kršćanskom vjeron, za koju je rekao da je ona njegovo životno zvanje, doista postići cilj kojem je posvetio svoj mladi život - Božju vječnu ljubav. Odmah nakon Ivanove smrti oglasili su se u tadašnjem katoličkom tisku mnogi svjedoci njegova izvanredna kreposna života i njegova nesebičnog trošenja u službi Kristovoj Crkvi i svim ljudima. Uspomena na njega i njegovo djelo u Crkvi svake godine se sve više širila posebno među tadašnjom katoličkom mladeži. Za tisuće i desetine tisuća, posebno mladih, ime i djelo Ivana Merza postalo je ideal, program životnog opredjeljenja i rada u Crkvi i za Crkvu.

Prvi laik iz hrvatskog naroda prema oltaru

Nakon užasne pustoši, koju je iza sebe ostavio 2. svjetski rat, kao i tadašnje poratno vrijeme, po-

Banjalučki biskup Franjo Komarica.

seбно u redovima hrvatske mladeži i inteligencije, mje-sna zagrebačka Crkva, gdje je Ivan Merz živio od 1922. godine i blaženo preminuo, pokreće službeni crkveni postupak za njegovo proglašenje blaženim. Prisjetimo se da su tada na čelu zagrebačke biskupije bila dva crkvena velikana iz novije hrvatske povijesti, zatočeni kardinal, sada blaženi Alojzije Stepinac i nadbiskup zagrebački Franjo Šeper, kasnije kardinal i pročelnik Kongregacije za vjeru u Vatikanu. Od te daleke 1958. godine prošle su evo 44 godine sustavnog i upornog istraživanja i prezentiranja našoj domaćoj i svjetskoj

javnosti svega onoga što je bilo u direktnoj ili indirektnoj vezi s ovim našim slugom Božjim, prvim laikom iz redova našeg hrvatskog naroda. U isto vrijeme poticalo se vjernike, i u Domovini i u svijetu, da se u molitvama obraćaju ovom Božjem ugodniku, te da ustrajno mole za njegovo što skorije proglašenje blaženim.

Pripreme za beatifikaciju u banjalučkoj biskupiji

I sâm sam to činio, i prije rata i uz rat i nakon rata - mnogo puta. Osobno sam osjetio njegovu pomoć i zaštitu - i to ne jednom! Vama svima u našoj biskupiji posebnim obraćanjem 16. studenoga 2000., prema odluci naše Biskupske konferencije, stavio sam na srce da na “zajedničkim skupovima i u svo-

jim obiteljima posebno molite za što skorije proglašenje blaženim slugе Božjeg dr. Ivana Merza”. Ujedno sam odredio “da se u svakoj našoj župi na datum njegove blažene smrti, tj. svakog desetog u mjesecu vjernici skupe na bogoslužje i neka se održi prigodna homilija o Ivanovu kreposnu životu. Dodatno se članovi župnih pastoralnih vijeća kao i mladi upoznaju s Ivanovim apostolskim djelovanjem i kreposnim životom” i “neka se obavezno moli određena molitva za njegovo proglašenje blaženim”.

Molitve i pripreme za beatifikaciju urodile plodom

Sada, nakon dvije i pol godine, s radošću Vam mogu javiti da su molitve mnogih štovatelja slugе Božje Ivana Merza urodile plodom. Prema najnovijim vijestima iz Vatikana uskoro bismo mogli doživjeti najveću svečanost, posebno za našu biskupiju, uzdignuća na čast oltara našeg Banjalučanina dr. Ivana Merza, kao prvog blaženika cijele Katoličke Crkve rodом iz Bosne.

Zato Vas dodatno sve pozivam da se još žarče molimo za našeg Svetog Oca Ivana Pavla II. kako bi nam upravo on, koji mi je osobno više puta spominjao duhovnu veličinu našeg slugе Božjega, mogao još ove godine podariti kao novog blaženika. Sam papa je u svom apostolskom pismu “Ulazeći u novo tisućljeće” na kraju Velikog jubileja svim katolicima svijeta dao program kako trebamo živjeti i djelovati. U tom programu, koji ima sedam točaka, prva točka sadrži poziv Kristovim vjernicima na ostvarivanje svetosti. Znakovite su iz te točke ove Papine riječi: “Putovi svetosti su mnogostruki i prikladni pozivu svakog čovjeka. Zahvaljujem Gospodinu koji mi je dao da tijekom ovih godina proglasim blaženim i svetim tolike kršćane, a među njima mnoge laike koji su se posvetili u najredovitijim životnim okolnostima”.

Potreba još boljeg upoznavanja svetačkog lika Ivana Merza

Kako se ne radovati i dodatno zahvaljivati Bogu koji je i u našem narodu i u našoj biskupiji posijao i dao da dozori za nebo čovjek za kojega je nedavno preminuli zagrebački nadbiskup u miru, kardinal Franjo Kuharić rekao i ove riječi, koje na svoj način sadrže bit istine o veličini Ivana Merza: »Sluga Božji dr. Ivan Merz bio je svim srcem čovjek Crkve i sa svim povjerenjem odan Petrovu nasljedniku kao čuvaru i jamcu Istine. Taj mladi čovjek, u svom vremenu izrastao je kao svjedok za Isusa Krista u savršenosti života. Ostvario je Isusovu riječ: ‘Vi ste svjetlost svijeta’ (Mt 5,14).« (Zg., 7.11.1996.)

Rođeni Banjalučanin, slugа Božji Ivan Merz, doskora blaženik Katoličke Crkve, doista nam svima može biti uzor u životu i zagovornik kod Boga. Apsolutno zavrjeđuje da ga još bolje upoznamo i da mu se za pomoć utječemo. Drugi narodi, krajevi i biskupije znaju dobro tko su im i kakvi su im sveci i blaženici. Zar ćemo dopustiti da mi ne znamo dovoljno cijeniti ovaj posebni Božji dar našoj Crkvi i narodu?! Dakako da nećemo!

Zato vas sve još jednom potičem da se i vi, braćo svećenici i redovnici, i vi, sestre redovnice, i vi, mladi, kao i svi ostali članovi naše biskupijske zajednice udružite u žarkoj molitvi Trojedinom Bogu, da se On sam proslavi po svome vjernom slugi Ivanu Merzu.

Svama sam svima ujedinen u molitvi i u radnosnom iščekivanju sretnog dana za sve nas kao i za cijelu Kristovu Crkvu - proglašenje blaženim našega Ivana.

Ova se poslanica treba pročitati vjernicima na Merčevo 10. svibnja ili u nedjelju 12. svibnja ove godine.

+ *Franjo KOMARIĆA,*
biskup banjalučki

Panorama Banja Luke

URESU DIVNI HRVATSKOGA RODA

*Uresu divni hrvatskoga roda,
Ivane mili, uzore pun sjaja,
Sada nam svijetli sred nebeskog svoda,
Naraštaj vodi putem vječnog Raja.*

*Bogu svom posve Ti predade biće,
Ljubljaše njega umom – srcem svojim,
I On je Tvoje obuzeo žiće
I bio vođa svim stazama Tvojim.*

*Kreposti mnoge u duši Ti cvale;
Ljubica, ruža ko i ljiljan bijeli,
Zjene Ti nisu za zlo – tamu znale;
Božjim si Srcem ljubio svijet cijeli!*

*Za KRST – SLOBODU svoj si život dao,
Putokaz bješe naraštaju brojnom,
Ideal vječni naprijed Te je zvao.
Moralne bitke na polju si bojnom*

*Izdržat' znao., zato za nas moli
Da trulež grijeha duše nam ne takne,
I Božjim Srcem našu mladost voli,
Da živi Duhom, a ne da nam sahne.*

*Ognjišta nek nam žarom vjere gore,
blagoslov Božji nek nas trajno prati,
Za vječni spas svoj nek se duše bore;
Zagrlje Kristov križ kad srce pati!*

* * *

*Uresu divni hrvatskoga roda,
Ivane mili, uzore pun sjaja,
Sada nam svijetli sred nebeskog svoda,
Naraštaj vodi putem vječnog Raja.*

Split, Samostan sv. Klare 30. VIII. 2002.

S. Marija od Presvetog Srca, klarisa

(Anka Petričević)

VIJESTI IZ POSTULATURE

NA SVJETSKOM DANU MLADIH U KANADI PAPA PITAO JE LI IVAN MERZ POZNAT

TORONTO, 28. VII. 2002. – Na Svjetskom danu mladih u Kanadi, koji se održavao u Torontu od 25. do 28. srpnja 2002., sudjelovala je Ana Maria Čagalj rodom iz Mostara. Imala je posebnu čast da je zajedno s predstavnicima mladih iz drugih zemalja bila na objedu sa Svetim Ocem. O svome susretu i razgovoru sa Svetim Ocem dala je izjavu za Glas Koncila (*br. 32-33, 11-18., VIII. 2002, str. 7*) u kojoj među ostalim čitamo:

»Papa me je pitao jesam li čula za Ivana Merza, na što sam mu odgovorila da jesam i da ćemo ga doći pozdraviti kad posjeti Hrvatsku u povodu proglašenja Ivana Merza blaženim.«

Ovo Papino pitanje odaje iskrenu zainteresiranost Svetog Oca za našega Ivana Merza, ali istovremeno pokazuje da Papa znade da Ivan Merz, nažalost, još nije dovoljno poznat u vlastitoj domovini, posebno kod mladih. Ovo pitanje upućeno je u stvari svakom mladom Hrvatu, kao i svima onima koji su dužni da mlade upoznaju i informiraju sa svetačkim likom našeg budućeg blaženika i sveca Ivana Merza.

Zagreb, 20. I. 2002.

Nova knjiga Ivana Merza: Ljubav i Čistoća

Tekstovi Ivana Merza o ljubavi, ženi, braku, čistoći i Božjoj ljubavi. Izd. FTI - Filozofsko teološki institut DI, Zagreb, 2002. 260 str. - Na temelju brojnih tekstova Ivana Merza koji su skupljeni iz raznih njegovih spisa, a najviše iz njegova dnevnika, u ovoj je knjizi prikazan samo jedan vid njegove psihološke i duhovne fizionomije. Taj vid uključuje njegov doživljaj ljudske ljubavi, njegove stavove prema djevojci i ženi, njegova razmišljanja o tjelesnom vidu ljudske ljubavi, o spolnosti, njegove unutarnje borbe koje je u sebi proživljavao u svome nastojanju oko moralne čistoće; tu je nadalje njegovo izgrađivanje svoje osobnosti do potpunog predanja jednoj većoj, univerzalnoj, vječnoj ljubavi koju je našao u osobi Isusa Krista.

Vatikan, Kongregacija za kauze svetaca,
1. III. 2002.

Kauza za beatifikaciju Ivana Merza uzeta je na studij u Vatikanu

(Vidi Kronologiju završetka procesa beatifikacije Ivana Merza, str. 12)

Rim, 19. IV. 2002.

Merz »položio maturu« iz svetosti

(Vidi Kronologiju završetka procesa beatifikacije Ivana Merza, str. 12)

Vatikan, 7. V. 2002.

Kardinali potvrdili Merzove herojske kreposti

(Vidi Kronologiju završetka procesa beatifikacije Ivana Merza, str. 12)

Osijek, 7. V. 2002.

Predavanje o Merzu na Pedagoškom fakultetu u Osijeku

U povodu obljetnice smrti Sluge Božjega Ivana Merza u Osijeku je 7. svibnja 2002. u svečanoj dvorani na Pedagoškom fakultetu postulator kauze o. Božidar Nagy održao predavanje o Ivanu Merzu za studente, profesore i građanstvo Osijeka. Svoje predavanje postulator je ilustrirao dijapozitivima. Postulator je izvijestio također i o stanju Merzove kauze te o pripremama za njegovu beatifikaciju.

Rim, 8. V. 2002.

Vatikanski liječnici priznali čudesno ozdravljenje Anice Ercegović u postupku za Merzovu beatifikaciju

(Vidi Kronologiju završetka procesa beatifikacije Ivana Merza, str. 13)

Zagreb i Banja Luka - 10. V. 2002.

Proslavljen Dan Ivana Merza Zagrebu i Banjoj Luci

(Vidi str. 23-24)

Zagreb, 10. V. 2002.

Bista Ivana Merza u dvorištu Bazilike Srca Isusova

(Vidi str. 24)

Zagreb, 23. V. 2002.

Sastanak za duhovnu pripremu beatifikacije Ivana Merza

U četvrtak 23. svibnja 2002. navečer u prostorijama župe sv. Petra u Zagrebu, koja je aktor kauze za beatifikaciju Ivana Merza, okupilo se dvadesetak predstavnika ustanova koje su povezane sa slugom Božjim Ivanom Merzom. Susret je organiziran na poticaj vatikanske Kongregacije za kauze svetaca, a održan je u nazočnosti banjalučkog biskupa Franje Komarice u vidu priprema za beatifikaciju Ivana Merza. U uvodnom nagovoru biskup Komarica je istaknuo aktualnost svetačkog primjera sluge Božjega i izrazio je radost da je njegova beatifikacija na vidiku, te je govorio o svojim susretima s Papom na kojima je često govorio sa Svetim Ocem o našem budućem blaženiku; Papa je u tim prigodama pokazivao posebno zanimanje za Merza. Potom je postulator, koji se upravo vratio

iz Rima, kratko informirao sve nazočne o stanju Merzove kauze i naglasio je da je veliki dio postupka dovršen, tako da se proglašenje dekreta o herojskim krepostima očekuje početkom srpnja što potom otvara put za beatifikaciju. Svi nazočni na susretu konstatali su činjenicu da Ivan Merz nije još dovoljno poznat u širim vjerničkim krugovima koliko bi to bilo potrebno za jednog kandidata oltara i da bi što prije trebalo započeti duhovnu pripremu u narodu za njegovu skorbu beatifikaciju koja se očekuje. Nazočni su iznijeli razne prijedloge što bi trebalo učiniti da se potakne i započne duhovna priprema i bolje upoznavanje našeg budućeg blaženika. Na kraju sastanka uputili su zajedničku molbu zagrebačkom nadbiskupu da što prije uputi poruku svećenstvu i vjernicima o potrebi duhovne pripreme za Merzovu beatifikaciju, neovisno o tome kada će ona biti.

Banjalučki biskup Franjo Komarica izvijestio je nazočne kako je on još prije dvije godine uputio prvu poruku svojoj biskupiji kojom je započela molitvena i duhovna priprema za Merzovu beatifikaciju. Ovogodišnja pak njegova poruka za Dan Ivana Merza 10. svibnja bila je čitana u svim crkvama ne samo banjalučke biskupije, nego su je kao svoju prihvatile i ostale dvije biskupije u Bosni i Hercegovini, vrhbosanska i mostarska, i prenijele su je svojim vjernicima.

Zagreb, 31. V. 2002.

Odgoda Papina putovanja u Hrvatsku

Informativna katolička agencija IKA objavila je 31. svibnja 2002. vijest koju im je dostavio Tiskovni ured Hrvatske biskupske konferencije, a koja glasi:

“Apostolska nuncijatura u Zagrebu obavijestila je Hrvatsku biskupsku konferenciju da kauza beatifikacije sluge Božjega Ivana Merza ne može biti dovršena do rujna ove godine. Zbog toga se pohod pape Ivana Pavla II. Hrvatskoj, koji je bio predviđen za rujna 2002. godine, odgađa do proljeća 2003. godine, javio je Tiskovni ured HBK.”

Zagreb, 1. VI. 2002.

Izjava Postulature o odgodi Papina posjeta zbog Ivana Merza

Na vijest o odgodi Papina pohoda Hrvatskoj zbog Ivana Merza Postulatura je izdala priopćenje za javnost koje glasi:

»U kratkoj obavijesti koju je Apostolska nuncijatura 31.5.2002. uputila Tiskovnom uredu HBK,

a preko njega našoj javnosti o odgodi Papina posjeta Hrvatskoj zbog Ivana Merza možemo između redaka puno toga pročitati: Sveti Otac svakako želi proglasiti Ivana Merza blaženim, i to upravo u Hrvatskoj. Svoj je treći posjet našoj domovini vezao i uvjetovao upravo dovršetkom Merzova postupka za proglašenje blaženim što svakako uključuje duhovnu pripremu u domovini. Iz toga se vidi koliko Papa cijeni Merza i koliko mu je na srcu da ga uzdigne na oltar; radije će doći kasnije samo da može hrvatskom narodu podariti novoga blaženika prigodom svoga pohoda.

O (ne)dovršetku Merzova postupka za beatifikaciju, što je odgodilo Papin posjet, treba imati u vidu ove činjenice.

Postupak za proglašenje blaženim odvija se na dvije razine. Jedna je razina administrativni proces u Kongregaciji za kauze svetaca, gdje se dokazuju njegove kreposti i nadnaravnost čuda koje se dogodilo po zagovoru kandidata oltara. Taj je dio već skoro dovršen. Druga, veoma važna razina jest pripremanje vjernika i mjesne Crkve za taj događaj. Beatifikacija jednog Božjeg ugodnika jest veliki dar mjesnoj Crkvi. A da se dar može shvatiti kao takav i da ga se može primiti, potrebna je priprava. U rodnoj biskupiji Ivana Merza u Banjoj Luci to su dobro shvatili. Pod vodstvom mjesnog biskupa Franje Komarice cijela banjalučka biskupija već se dvije godine duhovno sprema, moli i upoznaje Božju poruku koju Bog upućuje preko Merzova svetog života. U Hrvatskoj Merz još nije niti izdaleka toliko poznat u širim vjerničkim krugovima koliko bi to trebalo za jednog Božjeg ugodnika čija je beatifikacija na vidiku. Tri ljetna mjeseca, i to još godišnjih odmora, stvarno nisu dostatni da bi se na zadovoljavajući način izvršila duhovna priprema hrvatskih vjernika i mladeži za dar beatifikacije. Odgoda Papina dolaska zbog Merza jest ujedno i poruka domovinskoj Crkvi koja će sada na čelu sa svojim pastirima imati više vremena da preko svećenika i vjeroučitelja duhovno pripremi vjernike i napose mlade za dar beatifikacije sluga Božjega Ivana Merza, katoličkog intelektualca i apostola hrvatske mladeži.«

Zagreb, 5. VI. 2002.

Emisije posvećene Ivanu Merzu na radiju

U ponedjeljak, 3. lipnja 2002. prije podne od 9 do 10 sati na Hrvatskom radiju emisija »Susret u dijalogu« bila je sva posvećena Ivanu Merzu i upoznavanju njegova lika u vidu njegove beatifika-

cije. U emisiji su pod vodstvom urednice Blaženke Sataić gostovali postulator kauze o. Božidar Nagy, i angažirani vjernik laik gosp. Marijan Križić.

U srijedu, 5. lipnja 2002. na Hrvatskom katoličkom radiju bila je također jednosatna emisija posvećena Ivanu Merzu. Urednik Zvonimir Ancić intervjuirao je postulatora o. Božidara Nagya koji je slušateljima prikazao lik i aktualnost našeg budućeg blaženika. U emisiji je preko telefona gostovao i banjalučki biskup Franjo Komarica.

Zagreb, 7. VI. 2002.

Knjižica »Ivan Merz i Srce Isusovo«

Za 100. obljetnicu proslave Bazilike Srca Isusova u Zagrebu, koja je održana u lipnju 2002. god. Postulatura Ivana Merza priredila je posebnu brošuru pod naslovom »Ivan Merz i Srce Isusovo«. Knjižica ima dva dijela. U prvom dijelu prikazuje se Merz kao veliki štovatelj Srca Isusova, koji je obavio pobožnost devet prvih petaka, te koji se posvetio Srcu Isusovu, i na kraju u svome testamentu zabilježio onu čuvenu rečenicu: »Očekujem milosrđe Gospodinovo i potpuno vječno nepodijeljeno posjedovanje Presvetog Srca Isusova.« Drugi dio brošure posvećen je prikazu veza Ivana Merza i Bazilike Srca Isusova u koju je svaki dan dolazio na sv. misu i primao sv. pričest posljednjih šest godina svoga života. U Bazilici je imao svoga ispo-vjednika i duhovnog vođu o. Josipa Vrbaneke. Tu je studirao kroz dvije godine privatno kršćansku filozofiju i teologiju pod vodstvom isusovca o. Alfi-revića. U Bazilici je bio član katoličke udruge Marijine kongregacije gdje je vršio službu tajnika i u kojoj se upoznao s budućim nadbiskupom i kardinalom Franjom Šeperom koji je tada bio još sred-njoškolic. Ovdje je posjećivao i orlovsko društvo »Kačić« koje je djelovalo u okviru Bazilike. Danas se pod svodovima Bazilike nalazi i Merzov grob, gdje njegovo tijelo od 1977.god. očekuje uskrsnuće. – Za vrijeme velike devetnice uoči Srca Isusova u Bazilici mnogi biskupi u svojim propovijedi-ma spomenuli su svetački lik Ivana Merza i njegovu pobožnost Srcu Isusovu.

Zagreb, 7. VI. 2002.

Merz u velikoj devetnici za 100. obljetnicu Bazilike Srca Isusova

Proslava 100. obljetnice Bazilike Srca Isusova u Zagrebu bila je pripremljena velikom devetnicom prije blagdana Srca Isusova 7. lipnja 2002. Svaki dan devetnice gostovao je po jedan hrvatski biskup

i predvodio je euharistijsko slavlje. Gotovo svi biskupi u svojim propovijedima spominjali su slugu Božjega Ivana Merza i njegovu pobožnost Srcu Isusovu. To je napose istaknuo papinski nuncij msgr. Giulio Einaudi u svojoj propovijedi za vrijeme svečane sv. mise koju je predvodio u Bazilici na sam blagdan Srca Isusova 7. lipnja: »Po primjeru sluge Božjeg Ivana Merza koji je u ovoj bazilici crpio snagu za svoje kršćansko življenje, svjedočenje i apostolsko djelovanje, posvetimo i mi svoje živote Srcu Isusovu i zajedno s njim molimo, 'da presveto Srce Isusovo privine što veći broj naše braće u svoj božanski zagrljaj' (Ivan Merz). Molimo danas Božansko Srce za milost da sluga Božji, Ivan Merz, čiji zemni ostaci počivaju u ovoj bazilici, bude što prije uzdignut na čast oltara, kako bi poslužio kao uzor današnjoj mladeži i svima nama, da snagu za svoje kršćansko svjedočenje crpimo iz euharistije i iz ljubavi Kristova srca. Amen!«

(Izjave ostalih biskupa vidi na str. 34-37)

Zagreb, 7. VI. 2002.

Papinski nuncij predložio molitvu Ivanu Merzu za pobjedu u nogometu

U petak, 7. lipnja 2002., na blagdan Srca Isusova istoimena Bazilika u Zagrebu, koju vode oci isusovci, proslavila je 100. obljetnicu svoga postojanja. Svečanu sv. misu u 11 sati predvodio je papinski Nuncij u Hrvatskoj msgr. Giulio Einaudi. Nakon sv. mise slijedio je objed kod otaca isusovaca u Palmi. Na kraju objeda Nuncij, u dobrom raspoloženju izjavljuje: »Treba se sada moliti Ivanu Merzu da napravi još jedno čudo za svoju beatifikaciju, i da sutra Hrvatska pobjedi Italiju na nogometnom prvenstvu!« Ova je izjava papinskog Nuncija od svih nazočnih primljena s velikim odobravanjem i gotovo s oduševljenjem, tim više što je papinski Nuncij po narodnosti Talijan! I kao što je poznato, čudo se dogodilo! Hrvatska je sutradan stvarno pobijedila Italiju s dva naprama jedan!

9. VI. 2002.

Emisija o Merzu na talijanskom Radio Mariji

U emisiji talijanske radiopostaje "Radio Maria", 9. lipnja, govorilo se o sluzi Božjem Ivanu Merzu. Emisija, koju je vodio prof. Giuseppe Ferrari iz Bologne od 21 do 23 sata, bila je posvećena Talijanskoj katoličkoj akciji. Proširujući razmišljanje o poznatim i svetim ljudima Talijanske katoličke akcije, koja radi na obnovi svojih statuta,

bilo je riječi i o Ivanu Merzu. Dugogodišnji podtajnik Kongregacije za proglašenje svetaca, mons. Fabijan Veraja, napisao je Poziciju za beatifikaciju, koja je odličan životopis o sluzi Božjem naslovljen "Ivan Merz - pionir Katoličke akcije u Hrvatskoj". On se osvrnuo na životni put toga hrvatskog mladog laika o kojemu se vodi proces za proglašenje blaženim. Poznato je da ga je Sveti Otac tijekom svog pastirskog pohoda Hrvatskoj želio proglasiti blaženim zajedno s Majkom Marijom Petković. Proces za njegovo proglašenje blaženim nije dovršen te je Papino putovanje odgođeno. Mons. Veraja je istaknuo kako je Merz imao važnu ulogu u vrednovanju hrvatskih laika i u pretkondilskoj obnovi Crkve u Hrvata.

Zagreb, 11. – 15. VI. 2002.

Merz u "Jutarnjem listu" od 11. Do 15. VI. 2002.

"Jutarnji list" koji izlazi u Zagrebu, prvi je odgovorio na indirektni poticaj i poruku iz Vatikana u vezi upoznavanja budućeg blaženika Ivana Merza, a u povodu odgode Papinog pohoda Hrvatskoj zbog Ivana Merza. Od utorka 11. do subote 15. lipnja, list je objavljivao seriju članaka o Ivanu Merzu u rubrici "FELJTON" od autora Darka Pavičića. Prvi je nastavak nosio naslov: Papa će doći kad Hrvati više doznaju o Ivanu Merzu.

Vatikan, 5. VII. 2002.

Proglašenje dekreta o herojskim krepostima Ivana Merza

(Vidi Kronologiju završetka procesa beatifikacije Ivana Merza, str. 2-12)

5. do 20. VII. 2002.

Mise zahvalnice u Hrvatskoj, BiH i Vojvodini

(Vidi Kronologiju završetka procesa beatifikacije Ivana Merza, str. 12-15)

Đakovo-Zagreb, 15. VIII. 2002.

Na vjeronauku upoznavati lik i djelo Ivana Merza

Poruka biskupa Marina Srakića vjeroučiteljima

Predsjednik Vijeća za katehizaciju HBK đakovački i srijemski biskup Marin Srakić uputio je s nadnevkom od 15. kolovoza poruku svim vjeroučiteljima u Hrvatskoj za što bolje upoznavanje lika i djela skorašnjih hrvatskih blaženika časnog

sluge Božjeg Ivana Merza i časne službenice Božje Marije Petković. "Na poseban način vama vjeroučiteljima preporučujem da upoznate lik časnog sluge Božjeg Ivana Merza, prvog laika Crkve u Hrvata, koji će biti podignut na čast oltara. Ivan Merz bio je prosvjetni djelatnik, kao što ste i vi. Premda izravno nije predavao vjeronauk, bio je profesor francuskog jezika i književnosti, svojim je načinom rada kao profesor i odgajatelj, a napose svojim dobrovoljnim angažmanom u svoje slobodno vrijeme u tadašnjim katoličkim udrugama, mnogo učinio za kršćanski odgoj mladeži", ističe biskup Srakić te dodaje kako je Ivan Merz u svojim brojnim spisima ostavio bogatu duhovnu baštinu. Nadalje biskup Marin Srakić poručuje vjeroučiteljima da nakon što upoznaju život i djelo Ivana Merza, nastoje kao vjeroučitelji upoznati i svoje vjeroučenike s tim "divnim likom, koji je jednako uzor i za mlade i za odrasle", te da bar jednu katehezu u nadolazećoj vjeronaučnoj godini posvete upoznavanju Ivana Merza.

Split, 26.-31. VIII. 2002.

Merz na katehetskoj ljetnoj školi u Splitu

Od 26. do 31. kolovoza održavala se u Splitu redovna godišnja Katehetska ljetna škola za sve vjeroučitelje Crkve u Hrvata. Prva tri dana bila su određena za vjeroučitelje u osnovnim školama, ostala tri dana za vjeroučitelje u srednjim školama. Za svaku skupinu vjeroučitelja održao je postulator Merčeve kauze, o. Božidar Nagy predavanje o časnom sluzi Božjemu Ivanu Merzu. Vjeroučitelji su imali mogućnost također da si nabave i literaturu o našem budućem blaženiku. Također je svim vjeroučiteljima bilo podijeljeno pismo predsjednika Vijeća HBK za katehizaciju biskupa Marin Srakić, koje je za Veliku Gospu uputio svim vjeroučiteljima u vezi s pripremama za beatifikaciju Ivana Merza. Svečano euharistijsko slavlje za vjeroučitelje srednjih škola predvodio je biskup Srakić. Za vrijeme slavlja biskup je još jednom upozorio vjeroučitelje na svoje pismo koje im je uputio i ponovno im je preporučio da se upoznaju s Ivanom Merzom i da s njime upoznaju svoje vjeroučenike.

Postire, 28. VIII. 2002.

Zanimljivo otkriće: Merz je pohodio i otok Brač

Na poziv župnika iz Postira, Don Ante Jelinčića postulator Ivana Merza o. Božidar Nagy održao je

u tom poznatom bračkom mjestu predavanje o Ivanu Merzu za vjernike župe. Tom je prigodom otkriveno da je Ivan Merz osim Hvara pohodio i otok Brač, i to mjesta Postire i Dol. Došao je u lje-to 1926.g. zajedno s Ivanom Protulipcem i sudjelovao je na jednom orlovskom sletu orlovske mladeži Postira. Merz je pohodio i župnu crkvu u Postirama u kojoj je sudjelovao na nedjeljnoj sv. misi. Dvojica mještana, koji su tada bili dječaci još se dobro sjećaju toga pohoda Ivana Merza njihovu mjestu. Prvi je Don Mirko Matulić a drugi Nikola Jelinčić Mućito. Gosp. Nikola, koji je bio na predavanju, na kraju je svima nazočnima pokazao mjesto u crkvi gdje je Ivan Merz zajedno s djecom pribivao nedjeljnoj sv. misi. Kad ga je župnik zvao da dođe u prezbiterij na časnije mjesto, Merz nije htio nego je rekao kako on želi biti »među svojim pilićima«. Tom istom prigodom Ivan Merz je pohodio i mjesto Dol jer ga je posebno zanimala crkva u tome mjestu. O tome imamo svjedočanstvo gospara Ive Arnerića iz Dubrovnika.

Split, 30. VIII. 2002.

Predavanje klarisama o Ivanu Merzu

Nova pjesma o Ivanu Merzu

Novu pjesmu u čast časnom sluzi Božjemu Ivanu Merzu spjevala je u Splitu 30. kolovoza 2002. poznata hrvatska pjesnikinja duhovne lirike splitska klarisa, s. Marija od Presv. Srca (Anka Petričević). Pjesma nosi naslov »Ukrasu divni hrvatskoga roda« a ima sedam kitica. Boraveći u Splitu, postulator Merčeve kauze održao je sestrama klarisama i predavanje o Ivanu Merzu.

Split, 1. IX. 2002.

Splitska Slobodna Dalmacija o Ivanu Merzu

Splitski novinar Ivo Ugrin, dobitnik nagrade Hrvatskog novinarskog društva, objavio je u dnevniku Slobodna Dalmacija od 1. rujna 2002. na cijeloj stranici razgovor s postulatorom Ivana Merza o. Božidarom Nagym o budućem hrvatskom blaženiku. Naslov intervju glasi: »Merzova beatifikacija dar je hrvatskom narodu.« U intervjuu postulator među ostalim naglašava: »Merz nije svojniti niti jedne udruge, nego po svome formatu i karizmi pripada cijeloj Crkvi, njegov primjer je za svakoga. Njegova karizma može nadahnjivati razne udruge, kao i one vjernike koji nisu članovi niti jedne od njih.«

PJESMA IVANU MERZU IZ KANADE

Hrvatska pjesnikinja prof. Vera Valčić Belić, rodnom iz Osijeka, koja već dugi niz godina živi u inozemstvu, u Vancouveru u Kanadi, nedavno je boravila u domovini, gdje je predstavila svoju zbirku pjesama pod naslovom »Zapaljene svijeće«. Sve su njezine pjesme nastale daleko od domovine, na obalama Tihog oceana (Vancouver) i ispunjene su ljubavlju i čežnjom za svojom domovinom. Vrativši se natrag u Kanadu, svojim lijepim pjesmama¹ dodala je još jednu, najnoviju, posvećenu časnom slugi Božjemu Ivanu Merzu. Donosimo je u cijelosti:

Ivanu Merzu

*Mlad, tražio si put
i susreo Krista.
Upalio si svijeću
svoje ljubavi
za Crkvu i Gospodina
i poklonio je hrvatskoj mladeži.
A kad se tvoj život
prerano ugasio
tvoj primjer
kao neugasiva svijeća
Božjeg voska
svijetli i dočekuje
nova pokoljenja mladih
da ostvare i prenesu
tvoje ideale
na sva vremena.
Blaženi uzore
Hrvatskog Zavjeta!*

*Vancouver, Kanada 20. X. 2002.
Vera Valčić Belić*

Prof. Vera Valčić predaje zapaljenu svijeću hrvatskom mladiću Dariju Kuljancu na Trgu sv. Petra u Rimu, u noći prijelaza iz drugog u treće tisućljeće, 1. I. 2001. kao simbol vjere koja se kao zapaljena baklja prenosi novim naraštajima u treće tisućljeće. - Opširnije o ovome vidi u: Glasilo Postulature Ivan Merz, br. 1-2, 2000, str. 36

¹ Zbirka pjesama »Zapaljene svijeće« od prof. Vere Valčić Belić nalazi se na web-adresi: www.ffdi.hr/mep/vera/index.htm

DUHOVNA BAŠTINA IVANA MERZA

MLADEŽ EUHARISTIJSKOG POKRETA

Aktivnosti MEP-a u 2002. godini

Ispraćaj stare godine 2001.

Prva godina novoga tisućljeća veoma je brzo prošla. Kao i proteklih godina mladež MEP-a u Osijeku organizirala je u Svetištu Srca Isusova ispraćaj stare godine i doček nove. Središnji dio ispraćaja bio je molitveni dio prije ponoći koji se odvio u Svetištu pod motom: *Sam pred svojim Bo-*

Mladež MEP-a na koljenima i sa zapaljenim svijećama dočekala je Novu godinu 2002. u Svetištu Srca Isusova u Osijeku.

gom, sam sa svojim Bogom ulazim u novi period života. Nakon pročitano g Ivanova Evandjelja – Prologa, koje se toga dana čita u liturgiji, duhovnik o. Božidar izložio je tri temeljne ideje koje nam dolaze u svijest na kraju jedne godine: to su prolaznost života, polaganje računa Bogu za proteklu godinu i zahvala za sve milosti i dobročinstva primljena tijekom protekle godine. Duhovnik je pozvao da na poseban način zahvalimo Bogu za dar života, za dar katoličke vjere i pripadnost Crkvi, ali isto tako da zahvalimo Bogu za patnje i križeve koje nam je Bog poslao u protekloj godini; tek ćemo u nebu, a možda i ovdje na zemlji vidjeti da su i oni bili izraz Božje ljubavi i milosti prema nama. – Ci-

jelom molitvenom bdijenju prije pola noći poseban je čar davao veliki Jubilejski križ što ga je na početku novog tisućljeća blagoslovio Papa u Rimu. A tu je bilo i Betlehemsko svjetlo kao simbol naše svete vjere. Njime smo upalili naše svijeće i tako s upaljenim svijećama (simbolom upaljene vjere u našim srcima) čija nam svjetlost dolazi iz spilje Isusova rođenja, ispratili smo staru i ušli smo u novu godinu 2002. A cijela naša pobožnost odvijala se pred nazočnim Isusom u Presvetom Sakramentu kojega smo izložili na oltaru. U tihoj adoraciji pred Presvetim završili smo još jednu godinu i na koljenima s upaljenim svijećama dočekali novu godinu našega života. – I.K.

Jaslice u Televizoru

I ove su godine članovi MEP-a u Osijeku izradili posebno zanimljive jaslice koje su smjestili u kutiju starog televizora čiji su nutarnji neupotrebljivi dijelovi bili uklonjeni. Prizor je poticao na razmišljanje. Kad palimo tv, idemo s dvije nakane: da vidimo što je novo u svijetu i da se zabavimo. Betlehemski prizor u jaslicama prikazuje nam događaj koji potpuno zadovoljava te dvije naše potrebe. Isusovo utjelovljenje i rođenje u Betlehemu

Jaslice u televizoru u izradi članova MEP-a u Osijeku.

i njegovog otajstvo jest jedina novost koja nikada ne stari. Svojim božanskim sadržajem kadra je ispuniti u potpunosti naše srce svojom toplinom, ljubavlju i bogatstvom, da izvan toga više ništa ne želimo. No poslušajmo samo neke izjave članova MEP-a napisanih nakon meditacije i promatranja jaslica u televizoru.

Izjave mladih o Jaslicama u televizoru

»Betlehem, jaslice, Isus, tri kralja, sve to, isto kao i prije 2000 godina gledamo u našoj televiziji, događaj rođenja Sina Božjega prati sve generacije kroz budućnost...«

»Budući da je tv aparat koji svaka kuća posjeduje, tako bi svaka kuća trebala posjedovati i BOŽIĆ.«

»TV je masovni medij koji »palimo« svaki dan kada želimo pogledati nešto aktualno. Božić je uvijek, tj. svaki dan aktualan.«

»Isus se rodio u našem srcu i sada ga ne bismo smjeli više nikada izgubiti. On je onaj koji raste i koji daje da i mi rastemo, koji ljubi i koji nam daje da i mi ljubimo kao što On to čini.«

»Kad bi bar svaki dan bio isti program, susret s Kristom ispunjen Njegovom beskrajnom ljubavlju i milošću.«

»Isti film odigrava se već 2000 godina. Djeteta se rađa u štatici, Bog šalje Sina svoga da spasi svijet. Rađa se ponovno u našim srcima, opet se odigrava sve. Dolazak Spasitelja objavljuje se svima.«

»Lijepo je to što se tako stara, tj. svezremenska stvar, može prikazati pomoću jedne vrlo moderne stvari kao što je tv. Mislim da je naš cilj, cilj katolika da upravo crkvene, tj. svete stvari i događaje prikazemo na moderan način.«

»Gledajući jaslice smještene u televizor, pomišljam na to da se Isusov prvi dolazak mogao dogoditi u bilo kojem trenutku ljudske povijesti, tj. da se Njegov prvi dolazak mogao dogoditi u prošlom ili ovom stoljeću.«

Uredništvo Naših Ognjišta iz BiH-a nakon što su doznali za ovu originalnu inicijativu Jaslica u tv-u u božićnom broju svoga časopisa, prosinac 2002. donijeli su o tome opširnu vijest s fotografijom kao i izjavama mladih koje smo i mi gore donijeli.

Web-stranica MEP-a na Internetu

I MEP ima svoju stranicu na Internetu i to na adresi: www.ffdi.hr/mep. Za njezino uređivanje posebno su zaslužni Dario Blažević i Ivan Lozančić. Na toj stranici može se naći sve iz života MEP-a, pravila, duhovnost i aktivnosti.

Mailing list MEP-a

Članovi MEP-a koji imaju pristup Internetu, a to je sada već većina, povezali su se međusobno mailing listom tako da izmjenjuju svoja iskustva, razmišljanja i informacije i, što je najvažnije, uzajamno se povezuju. Iskustvo pokazuje da je i takav način komuniciranja veoma koristan upravo za međusobno prijateljsko i kršćansko zajedništvo članova.

Duhovne vježbe za članove MEP-a

Od 3. – 5. V. 2002. održane su duhovne vježbe za članove MEP-a u Svetištu Srca Isusova u Osijeku, koje je vodio o. Božidar. Sudjelovalo je petero članova. Duhovne vježbe jesu važno sredstvo za osobni duhovni život i za rast u kršćanskoj savršenosti, te za dublje upoznavanje svoje vjere.

Duhovne vježbe za članove MEP-a početkom svibnja 2002.

U tišini i sabranju Svetišta Srca Isusova mogli smo dublje zaroniti u otajstva naše svete vjere i doživjeti njihovu ljepotu. – V.D.

Izdavanje pjesama slijepe Katarine

Članovi MEP-a posjećuju slijepu Katarinu u Osijeku koja je još u svojoj mladosti bila oslijepila. Ona inače piše i pjesme. Nekoliko djevojaka angažiralo se i prepisali su njezine pjesme na kompjutor i uskoro ih kane izdati. Time će se učiniti velika radost Katarini koja herojski i na udivljenje svakoga tko je posjeti podnosi svoju sljepoću.

Diplomirali Hrvoje i Ivana

Članovi MEP-a Hrvoje Šolić i Ivana Kardo aktivni članovi MEP-a od njegovih početaka, uspješno su diplomirali u 2002. Hrvoje je diplomirao na Ekonomskom fakultetu u Osijeku. Za svoju

diplomski rad odabrao je temu »Ekonomija u socijalnom nauku Crkve«. Na jednom od susreta MEP-a Hrvoje nam je izložio temeljne misli iz svoje radnje. Ivana Kardo diplomirala je na Pedagoškom fakultetu kemiju i biologiju.

Susret hrvatske katoličke mladeži u Osijeku, 13. i 14. IV. 2002.

Preko vikenda 13. i 14. travnja 2002. u Osijeku je održan tradicionalni susret hrvatske katoličke mladeži u organizaciji Vijeća za mlade pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji pod geslom »Sačuvaj nas u svom imenu«. Preko deset tisuća mladih iz svih krajeva naše domovine okupili su se da zajednički proslave Euharistiju i potvrde svoj katolički identitet. U subotu u poslijepodnevним satima održan je najprije program ispred Bastiona – Isusovačke klasične gimnazije. Na programu je nastupio zbor zajednice MIR, dr. Tomislav Ivančić održao je govor a dvije sestre benediktinke,

Na svečanom slavlju katoličke mladeži čiju je drugu polovinu obilježila obilna kiša, zastavu MEP-a držao je cijelo vrijeme Zoran Babić. Bila je to jedina zastava koja je ostala uspravno stajati pod velikom kišom.

Članovi MEP-a prije polaska na Susret hrvatske mladeži u Osijeku.

osječanke iz samostana sa Cresa posvjedočile su nazočnost duge benediktinske baštine u našem narodu. Nakon ovog uvodnog programa održana je sv. misa na kojoj su sudjelovali mnogi hrvatski biskupi a predvodio ju je šibenski biskup Ante Ivas, predsjednik Vijeća HBK za mladež. Nažalost sv. misu poremetilo je nevrijeme i veliki pljusak pa su do kraja sv. mise pod kišobranima ostali samo najhrabriji. Među njima je bio i Zoran Babić iz MEP-a

Sestre Benediktinke, s. Marina i s. Veronika, osječanke, iz benediktinskog samostana u Cresu sudjelovale su također na susretu hrvatske katoličke mladeži. Dan prije održale su lijepo predavanje za članove MEP-a u Svetištu Srca Isusova.

koji je pod kišom sve do završetka sv. mise držao za zastavu MEP-a koja je bila jedina zastava koja je ostala vijoriti dok su se sve ostale zastave i transparenti sklonili pred nevremenom. Zoran je dobio posebnu pohvalu za hrabrost, vjernost i izdržljivost, vrline koje su nam potrebne također i u našem svakodnevnom životu. Na ovom susretu hrvatske katoličke mladeži sudjelovali su u velikom broju i članovi MEP-a iz Osijeka i drugih mjesta.

Opraštamo se od štovatelja Ivana Merza Č. s. Kazimira ŽIVIČNJAK 1919. – 2001.

Velika štovateljica sluge Božjega Ivana Merza i promicateljica njegova poznavanja i štovanja bila je č. s. Kazimira-Zorka Živičnjak, redovnica družbe sestara Klanjateljica Krvi Kristove. Rođena je 27. X. 1919. godine u Bihaću u obitelji Florijana i Ljubice s devetero djece. U samostan »Nazaret« u Banjoj Luci ulazi nakon završetka osnovne škole. U Sarajevu kod sestara Kćeri Božje ljubavi pohađa učiteljsku školu nakon koje ulazi u novicijat sestara Klanjateljica Krvi Kristove u Banjoj Luci. Prve redovničke zavjete položila je 1942., a doživotne 1947. godine. Zbog nemogućnosti da poučava u državnim školama sestra Kazimira odlazi na župe i požrtvovno radi u župskom pastoralu u Zenici, Zagreb-Miramarska, St. Petrovom Selu, Podsusedu, Zagrebu, Bos. Aleksandrovcu, Bos. Gradišci, i Banjoj Luci. U zrelijim godinama završava studij teologije kod isusovaca u Zagrebu. Sestra Kazimira bila je i mjesna poglavarica u nekoliko zajednica svoga reda, a vršila je također službu magistrici kandidata i novakinja. Ostala je u sjećanju kao prođuhovljena, temperamentna, radina i vedra redovnica. Nakon ratnog progona iz Banje Luke 1992. nalazi smještaj najprije u Poređu kod sestara Karmelićanki, a 1994. dolazi u Ivanec, gdje je vršila službu orguljašice i vodila zbor. Posljednjih godina posvetila se pisanju o pokojnim sestrama svoje provincije.

S. Kazimira posebno se zalagala za širenje poznavanja i štovanja sluge Božjega Ivana Merza i Feliksa Nedelskog. O Ivanu Merzu

napisala je na kraju teološkog studija svoju diplomsku radnju: obradila je temu patnje i boli u životu Ivana Merza.

Posebno vrijedan njezin rad jest »Spjev o sluzi Božjem dr. Ivanu Merzu«. Radi se o velikom recitalu koji je protkan i glazbenim kompozicijama. S. Kazimira napisala je ovaj spjev 1987. u godini katoličkog laikata i kao spomen na 90. obljetnicu rođenja sluge Božjega. Izvela ga je veoma uspješno s mladim i odraslim banjalučkim vjernicima prigodom proslave Merzova dana u Banjoj Luci i potom 10. svibnja 1988.g. u Zagrebu. Pripremila je za tisak također i prikaz života uglednoga katoličkog laika, mučenika Feliksa Nedjelskog.

S. Kazimira umrla je 21. prosinca 2001. u Ivanu u 83. godini života. Ostavila je za sobom svjedočanstvo bogatog i vrijednog redovničkog života ispunjenog zauzetim apostolskim radom na svim područjima. Postulatura namjerava objaviti njezin spjev u čast Ivanu Merzu i njezin diplomski rad čime se želimo odužiti s. Kazimiri za njezino zalaganje u promicanju poznavanja i štovanja časnog sluge Božjega Ivana Merza.

Naslovna stranica diplomskog rada
 s. Kazimire Živičnjak.

NOVA KNJIGA IVANA MERZA:

LJUBAV I ČISTOĆA

Tekstovi o ljubavi, ženi, braku, čistoći i Božjoj ljubavi
Izd. FTI - Filozofsko teološki institut DI, Zagreb, 2002. 260 str.

Nova knjiga tekstova Ivana Merza nije ni njegova (auto)biografija, niti opis njegove duhovnosti, a ni potpuno izdanje njegova dnevnika. Sam naslov knjige "Ljubav i čistoća" sugerira odgovor. Na temelju brojnih tekstova Ivana Merza koji su skupljeni iz raznih njegovih spisa, a najviše iz njegova dnevnika, u ovoj je knjizi prikazan samo jedan vid njegove psihološke i duhovne fizionomije. Taj vid uključuje njegov doživljaj ljudske ljubavi, njegove stavove prema djevojci i ženi, njegova razmišljanja o tjelesnom vidu ljudske ljubavi, o spolnosti, o njegovoj unutarnjoj borbi koju je proživljavao u svome nastojanju oko moralne čistoće; tu je nadalje njegovo izgrađivanje svoje osobnosti do potpunog predanja jednoj većoj, univerzalnoj, vječnoj ljubavi koju je našao u osobi Isusa Krista.

Merz – čovjek širokih horizonata

Cjeloviti Merz je čovjek širokih horizonata, on razmišlja o svemu što susreće i doživljava. Preko stranica dnevnika možemo ga pratiti u njegovu usponu prema zrelosti i kršćanskoj savršenosti. U njemu, osim toga, kritički analizira i mnoga književna djela pa mu je on bio i kao svojevrсна osobna bilježnica za lektiru. Zapisuje također svoje susrete s ljudima i događajima. Daje o njima svoje ocjene, u prvom redu s moralnoga gledišta.

Veoma su zanimljiva njegova razmišljanja o sudbonosnim europskim društvenim i političkim zbivanjima s početka 20. stoljeća, čiji je bio suvremenik, svjedok i sudionik. Godine 1914., kad je Ivan maturirao, izbio je Prvi svjetski rat nakon ubojstva Franje Ferdinanda u Sarajevu. Sva ta ratna zbivanja nalaze odjeka u njegovu dnevniku. Pokazalo se da su njegove procjene političkih prilika i predviđanja razvoja situacije bile objektivne i točne. Posebno je zanimljiv ratni dio njegova dnevnika. Kroz patnju, suočen svakodnevno sa smrću na fronti, Ivanov se pogled na svijet produljuje, njegova vjera jača, on doživljava korjenito obraćenje.

Uspon prema svetosti kroz moralna kolebanja i borbe

Čitajući u ovoj knjizi objavljene dijelove Ivanova dnevnika, netko će možda ostati pomalo iznenađen otvorenosću kojom Merz, za kojega se još od 1958. g. vodi postupak za proglašenje blaženim i svetim, piše o temama ljubavi, o svojim susretima s djevojkama, analizirajući pritom svoju dušu, iznoseći svoje osjećaje, ne ustručavajući se govoriti o svojim unutarnjim borbama i napastima. Možda će si netko postaviti i pitanje zar tako može i smije pisati jedan budući blaženik i svetac?

Međutim treba imati na umu da Merz nije bio "rođen kao svetac". On je to tek postupno postajao, vođen nevidljivom Božjom milošću. Za bolje razumijevanje tekstova dnevnika i njegovih misli, uz svaki ulomak dnevnika, osim mjesta i datuma,

označena je i Ivanova dob koju je imao kad je određeni tekst pisao. Sigurno da osamnaestogodišnjega mladog Merza, koji je tek u periodu duševnog dozrijevanja, i njegove tekstove iz tog vremena, treba razlikovati od onih koje je napisao u zreloj dobi kao izgrađeni katolički intelektualac, s jasnim pogledima i stavovima o životu, vjeri i moralu.

No upravo to postupno usvajanje i približavanje kršćanskim stavovima, njegove moralne borbe i sumnje, njegovi doživljaji slabosti, njegovo iskreno priznanje svojih granica, sve ga to čini daleko bližim svakom vjerniku, napose mladom, koji poput njega želi živjeti svoju vjeru i ostvarivati Evanđelje u svome životu.

Svetost koju je i Ivan Merz ostvario u svome životu ne stječe se rođenjem, nego se svetost osvaja, za nju se bori, nju se postiže osobnim trudom, naporom, samosvladavanjem, askezom. Postizanje svetosti nalik je usponu na goru. Mogući su padovi, lutanja, a prije početka uspona moguć je i život koji nije bio u skladu s Božjim zapovijedima prije obraćenja. Neki sveci, koje častimo na našim oltarima, živjeli su grešnim životom prije svoga obraćenja. No nakon obraćenja, vođeni milošću Božjom, uspinjali su se i osvojili vrhunce svetosti, kao npr. sv. Marija Magdalena, sv. Augustin i mnogi drugi.

Za svakoga kršćanina zanimljivo je vidjeti kako su se pojedini sveci uspinjali prema svetosti, kako su se borili sa svojim slabostima, kako su odolijevali i svladavali tjelesne napasti, kako su kontrolirali seksualni nagon itd. Kod Ivana Merza to možemo posebno slijediti jer nam je ostavio brojne zapise, od kojih su neki po prvi put objavljeni upravo u ovoj knjizi. Promatrajući njegove unutarnje borbe i padove, kušnje i napasti koje je uspio nadvladati, sve to djeluje ohrabrujuće za svakog vjernika i pokazuje da svetost nije nešto što je rezervirano samo za odabrane. Na svetost su svi pozvani. Drugi vatikanski sabor u svome najvažnijem dokumentu *Lumen gentium*, gl. 5, govori o općem pozivu na svetost na koju je pozvan svaki vjernik snagom svoga krštenja.

Aktualnost Merzova moralnog iskustva

Premda Ivan priznaje svoje slabosti na području tjelesnosti, ipak, kako tvrdi njegov duhovnik o. Jospin Vrbanek, Ivan nije počinio na tome području teških grijeha. Gdje govori o svojim slabostima, to se uglavnom odnosi na napasti, na osjećaje, ali nikada da bi Merz svjesno popustio strastima i po-

dao se jednom slobodarskom životu, za što je, kako u vojsci, tako za vrijeme studentskih dana u Beču i Parizu, imao razne mogućnosti.

Danas kad su mladi zapljuskivani sa svih strana erotizmom, nemoralom, nekršćanskim shvaćanjem svetinja ljudskoga života, razmišljanja jednoga kandidata oltara, koji je u svoje vrijeme prolazio kroz slične situacije i krize, mogu rasvijetliti i pomoći vjerniku u njegovoj borbi za moralnu čistoću. U Merzovu životu bila je to prava borba. On je vođen i jačan Božjom milošću krenuo u tu borbu hrabro, odlučno i izvojevao divnu pobjedu. Sve što je Merz ostvario na tome području, samo dokazuje da se može živjeti po načelima Evanđelja i kršćanske vjere.

Nekoliko tematskih skupina Ivanovih tekstova

Tekstovi Ivanova dnevnika koji su u knjizi objavljeni slijede kronološki red. Možemo tako slijediti Ivana iz mjeseca u mjesec kako se razvijao, kako je postupno dolazio do određenih spoznaja i čvrstih stavova na području morala.

Možemo uočiti nekoliko tematskih cjelina kada je riječ o doživljaju ljubavi i njegovim razmišljanjima i moralnim borbama. Tu je doživljaj prve ljubavi prema djevojci Greti, zatim je tu njegova moralna borba za očuvanje čistoće duše i srca i svoga ljudskog dostojanstva, potom su tu tekstovi i savjeti mladima kako čuvati čistoću srca. I na koncu donosimo tekstove o njegovu zavjetu čistoće kojim je, potaknut Božjom milošću, ljubav svoga srca posvetio Isusu Kristu i njegovoj Zaručnici Kristovoj Crkvi..

Prva mladenačka ljubav s tragičnim završetkom

Na mnogo mjesta u svome dnevniku Merz se sjeća svoje prve, mladenačke ljubavi, koju je doživio u svojoj 16. godini i koja je nažalost veoma tragično završila, ali ne njegovom krivnjom. Zaljubio se bio u svoju vršnjakinju, protestantkinju Gretu Teschner, koja je samoubojstvom tragično završila svoj život. Njezina je smrt duboko potresla mladog Ivana. Još mnogo godina poslije Ivan će se sjećati s tugom i nostalgijom te svoje prve ljubavi. Ovo iskustvo, iako je bilo bolno i tragično, Ivanu je kasnije mnogo pomoglo da je kao apostol mladih mogao bolje razumjeti mladenačke probleme i pomagati im u njihovu nastojanju da žive po kršćanskim načelima.

Ivan Merz u nižim razredima Gimnazije u Banjoj Luci.

U nemoralnom okruženju bori se za čistoću

Drugi dio tekstova iz njegova dnevnika odnosi se na moralno područje povezano s razvojem seksualnog nagona koji, kao i svaki mladi čovjek u dobi svoga rasta i dozrijevanja, osjeća s većim ili manjim intenzitetom. U svojim srednjoškolskim i studentskim danima, te u vojsci, Ivan susreće razne ljude, od kojih mnogi nisu bili na moralnoj visini; nalazi se u raznim životnim situacijama punim izazova i napasti koje uspješno nadvladava. O svemu tome donosi svoje sudove, zanimljiva razmišljanja i refleksije. Ivan jasno osjeća da nekontrolirano zadovoljavanje seksualnog nagona ponižava i degradira čovjeka u njegovu dostojanstvu. Osjeća u svojoj duši jasne milosne poticaje da svoj seksualni nagon svladava, da svoje afektivne energije stavi pod nadzor razuma. Iz njegova se dnevnika jasno vidi koja je sredstva na tom području upotrebljavao. Tu je molitva, napose Blaženoj Djevici Mariji; tu je primanje svetih sakramenata ispovijedi i pričesti. Tu su njegova osobna svladavanja, asketske vježbe, post, spavanje na tvrdom i drugo, čime je uspio staviti svoje tijelo pod potpunu kontrolu razuma i moralnih načela. Posebno je zanimljivo vidjeti kako Ivan razmišlja nakon svakog susreta s nemoralom u svojoj okolini. On zauzima distancu od samog nemoralnog čina, kritički ga analizira, logički zaključuje i donosi svoj sud o negativnosti takvih čina i načina života.

Savjeti mladima

Treći dio Ivanovih tekstova, koji su navedeni u posljednjem dijelu knjige, jesu plod njegovih zrelih razmišljanja; napisao ih je nakon što si je izgradio čvrste moralne stavove o svim moralnim problemima s kojima se susretao kao odgojitelj mladeži. To su upute i savjeti mladom čovjeku kako obuzdati snagu svoga životnog nagona, kako se oduprijeti napastima. U tu svrhu Ivan je napisao i brošuru pod naslovom "Ti i ona".

Zavjet čistoće

Osjećajući ljepotu kreposti čistoće i života po moralnim načelima kršćanske vjere, Ivan već s 19 godina čini zavjet čistoće do braka, kojim se obvezao poštivati šestu i devetu Božju zapovijed i uzdržavati se od nedopuštenih seksualnih iskustava. Kasnije, kada je shvatio da Bog od njega traži cijelo njegovo srce, da mu se sav posveti kao radnik za širenje Njegova Kraljevstva, te nakon obavljenih duhovnih vježbi, s 27 godina Ivan je učinio doživotni zavjet čistoće, kojim je sve svoje biće i svoju ljubav potpuno posvetio Bogu. Da bi mogao ostati što bolje vjeran ovom obećanju, Merz provodi duboki duhovni život ispunjen molitvom, svakodnevnim primanjem sv. Pričesti i označen raznim svladavanjima i odricanjima, što je razvidno iz brojnih njegovih odluka načinjenih za vrijeme duhovnih vježbi, a koje je savjesno provodio u život. Blažena Djevica Marija posebno je prisutna u njegovu životu; Ivan je zaziva veoma često da mu pomogne očuvati čistoću srca. Oba svoja zavjeta čistoće učinio je 8. XII., na blagdan Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije.

U zagrljaju Božanske ljubavi

Poznati talijanski duhovni pisac Carlo Caretto u svojoj veoma popularnoj knjižici "Bog koji dolazi" napisao je: "Sve što činimo na ovoj zemlji, činimo s jednim jedinim motivom: da nademo Drugoga. Tražimo ga najprije u stvarima, zatim u stvorenjima sa sve intimnijom povezanošću, sve dok se, u zrelosti vjere, Drugi ne pojavi kao transcendentno biće i dok ne postane nezavisna Prisutnost, odvojena od stvari i od stvorenja, iznad stvari: Apsolutno Biće." (*C. Caretto, Bog koji dolazi, Radosna vijest, Sarajevo, 1974. str. 40*).

U životu Ivana Merza možemo uočiti sve etape ovoga zemaljskog putovanja, o čemu tako nadahnuto piše C. Caretto. Ivan nije čekao vječnost da potpuno pronađe Drugoga. On ga je već ovdje na zemlji našao u osobi utjelovljenoga Božjeg Sina Isusa Krista koji živi u svojoj Crkvi, koji govori pre-

ko svoga Namjesnika, rimskoga biskupa-pape, koji je nazočan u Euharistiji, preko koje se Merz s Njime svakodnevno u ljubavi sjedinjuje.

Isus mu je postao jedina ljubav koja je potpuno osvojila njegovo srce i kojemu je on potpuno darovao svoje srce i svoj život. »Srce Isusovo, Tebi posvećujem svoj život«, zapisat će Ivan u svome dnevniku 23. III. 1921. još kao student u Parizu. A na kraju svoga života, sastavljajući svoj nadgrobni natpis Ivan će napisati: »Očekujem milosrđe Gospodinovo i vječno, potpuno, nepodijeljeno posjedovanje presvetog Srca Isusova.« Ta rečenica za-

jedno s drugima iz njegove oporuke danas je uklesana na ploči ponad njegova groba u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu.

S tim raspoloženjem Ivan je pošao u zagrljaj Božanske ljubavi, koja ga sada usrećuje i ispunja njegovu dušu za svu vječnost. A mi, gledajući sada njegov život kao na dlanu, možemo reći s mladima iz Vinkovaca koji su na bijeloj svilenoj vrpici nadgrobnog vijenca stavili Merzu na grob ove riječi: **HVALA TI, ORLE KRISTOV, ŠTO SI NAM POKAZAO PUT K SUNCU.**

Mladi o knjizi Ivana Merza »Ljubav i čistoća«

Vanja Gavrić, 3. razr. gimnazije, Pazin:

Knjiga me je podosta produhovila, učvrstila u vjeri, dala 'nove ideje'

»Knjiga 'Ljubav i čistoća' puno mi je pomogla uživjeti se u lik Ivana Merza i preko te knjige zapravo ga tek sada potpuno "poznam". Najviše me se dojmila njegova požrtvovnost, kritički stav prema onima koji se ponašaju sasvim suprotno od njega (tu mislim i na djela koja se protive kršćanskim načelima), njegova spremnost na odricanje, pogotovo u jelu i piću što mi je puno pomoglo pri shvaćanju njegove osobe, ali i pri sve većem shvaćanju naše vjere, i njezinu produbljivanju, a pogotovo u pobjeđivanju grijeha protiv 6. zapovjedi. Dojmio me se i njegov osvrt na svece koje predstavlja kao ideal, kao savršene osobe, ali koje nisu bile tako rođene, nego su to uspjele uz rad i odricanje. A, eto, i on će ubrzo biti jedan od takvih ideal! Što više da kažem o knjizi? Dovoljno je reći da me knjiga podosta produhovila, učvrstila u vjeri, dala 'nove ideje' kako biti blizu Svjetlu. Tu je i njegova ljubav i ljubavni problemi! Čini mi se jako blizak mladim ljudima. Ma zaista, svaka riječ je jednostavno suvišna nakon takve knjige. Ja ju još nisam ni cijelu pročitao, a već sam njome oduševljen!!! Može se reći da 'gustiram' čitajući je pomalo, pa onda vjerojatno opet ispočetka. Ova knjiga kao da ulazi u konkurenciju s knjigom 'Svjetlo planina' od Franza Weisera!!!«

Damir Lneniček, student, Daruvar

Knjigu »Ljubav i čistoća« pročitao sam u jednom dahu

»Uspio sam pročitati većim dijelom knjige Ivana Merza. Moram priznati da sam u početku bio malo sumnjičav; što meni i mladima danas Ivan Merz

može poručiti s obzirom da je živio i radio prije nešto malo manje od sto godina. Pročitavši u jednom dahu knjigu "Ljubav i čistoća", potpuno sam shvatio koliko je zapravo Ivan Merz suvremen i koliko problemi koji su njega mučili, muče uvelike i mene danas. Njegov primjer života i kako je odgovarao izazovima svojeg doba, ohrabрили su me da se i sam više trudim te strpljivo i ustrajno podnesem zamke današnjeg 'suvremenog' načina života.«

Vlatka Klišanin, 2. r. gimnazije, Zagreb

Svetost koju je Merz ostvario u svom životu postigao je osobnim trudom i borbom

»Iz samog naslova knjige – 'Ljubav i čistoća' možemo naslutiti na koja će nam pitanja Merz davati odgovore. No mnogi će si postaviti pitanje: kako taj čovjek može postati blaženim i svetim ako od početka nije slijedio Krista?! Svetost koju je Merz ostvario u svom životu postigao je osobnim trudom i borbom, naporom, svladavanjem, odricanjem... što bismo mogli ovako opisati: mladost mu je bila kao i kod svakog adolescenta, no postupnim izgrađivanjem svoje ličnosti Merz je uvidio ljubav Isusa Krista kao svoj znak. Možemo reći da se obratio i krenuo u novi život vođen Božjom milošću. Upravo zbog te snage kojom je uspio svladati mladenačke porive ne treba dvojiti u tome da li da bude proglašen svetim ili ne!!!

U prvom dijelu Ivanova dnevnika nad svime dominiraju sjećanja na prvu ljubav, neprežaljenu ljubav. Ljubav prema Greti Teschner Ivan je nazvao

Ivan Merz, gimnazijalac u Banjoj Luci.

idealom ljubavi. Ona je na njega ostavila toliko traga da više nije mogao pogledati ni jednu drugu žensku osobu...

Mogu reći da je on na neki način odbacio od sebe sve što ga je podsjećalo na tjelesnu ljubav, jer je smatrao da se ne može živjeti s tim mislima iz dana u dan, bez molitve, ... jer bi tada naš život izgubio smisao. Možda da je Greta ostala živa, Ivan Merz ne bi bio ono što je danas. Možda se u njemu ne bi rodila ona prava ljubav prema Kristu, nego bi mu na prvom mjestu bila još uvijek njegova Greta. Ova svoja posljednja dva 'možda' u vjeri predajem Svevišnjemu, koji je naše i Merzovo spasenje.

To su moja neznatna razmišljanja o Božjoj veličini koja se očitovala u Merzovoj patnji ali i nadi u Vječnost, koja se je objavila puna milosrđa.«

Radio Vatikan o knjizi »Ljubav i čistoća«

Radio Vatikan je u svome hrvatskom prijenosu od 19. III. 2002. donio recenziju nove knjige Ivana Merza »Ljubav i čistoća«. Knjigu je prikazao stalni su-

radnik i recenzent Boris Rotar. Ovdje donosimo samo neke dijelove iz ove recenzije:

»Kao i dvije prethodne u svojoj odličnoj biblioteci 'Radost i nada' kod izdavača Filozofsko-teološkog instituta D.I., i ovu je knjigu za tisak pripremio isusovac Božidar Nagy. Ovdje je riječ o izboru tekstova Ivana Merza o ljubavi, ženi, braku, čistoći i Božjoj ljubavi. Moram odmah reći da mi se osobno najviše sviđela ova treća knjiga jer u njoj sastavljač i probirač iz opširnog dnevnika od čak 800 stranica odabire i one dijelove dnevnika koji u neko drugo vrijeme u nakani da se njihov autor proglasi svetim, možda ne bi bili odabrani za tisak. Riječ je naime o mnogim dijelovima dnevnika tada sedamnaestogodišnjaka koji je zaljubljen, no njegova prijateljica izvrši samoubojstvo. Čitatelj ostaje iznenađen koliko joj je prekrasnih misli posvetio, s koliko je nadahnuća odlučio svoj život posvetiti nadnaravnim vrijednostima, zavjetujući se na djevičanstvo tijela. No ono što plijeni jest iskrenost s kojom bilježi u svoj dnevnik sve svoje napasti u vezi sa zovom tijela pa se ne libi zapisati kako se od napasti pred mladom gazdaricom kod koje stanuje, bori i na taj način da spava na podu. Svakodnevno je gimnasticirao i dnevno uzimao sv. pričest. No nisu samo misli o ljubavi, braku, ljubavi prema Bogu, ono što čine ovu knjigu izuzetnom. To su i zapisi o politici, o atentatu na prijestolonasljednika Ferdinanda u Sarajevu, gdje gotovo reporterski bilježi srpsku zavjeru, opisujući na primjer kako su Srbi na Vidovdan već svi imali i nosili »trauerflor«, tj. žalobni znak, što potvrđuje široko zasnovanu urotu. Analitički raščlanjuje urotu i dalekovidno prorokuje zlo koje se doista i zbilo. Nažalost ideali koje je kao svoj uzor imao Merz, današnjoj se mladeži teže uspijevaju nametnuti jer su okruženi medijima koji im posreduju jedan posve nerealan, posve materijalistički obojen svijet. No upravo stoga knjige poput ove treba popularizirati jer dopru li do mladih otvorenih duša, one plijene svojom osobenošću. Svaki bi ljudski život trebao biti svet i svetosti bismo svi trebali težiti. Način i razlog da se takav bude kao i uvijek u životu umiju pokazati samo sveci sami. No da se takvim ne rađa, potvrđuju ne samo primjeri Marije Magdalene, sv. Augustina, Ignacija Lojole - da spomenem samo neke od najpoznatijih obraćenika - već i Ivan Merz, kojega obraćenikom ne bismo mogli nazvati; ali koliko je trnovit put do svetosti, u ovoj knjizi svjedoči i on sam.«

Boris Rotar

USLIŠANJA - ZAHVALE

● U teškim trenucima života, kada nisam vidjela izlaza iz problema, kada mi je sve izgledalo bez izlaza, utjecala sam se za pomoć Bogu i svecima. Po zagovoru Naše Gospe od Brze pomoći, sv. Josipa i časnog slugu Božjega Ivana Merza uslišane su moje mnoge molitve za djecu od upisa na fakultet do dobivanja posla. Vjerujući da se Bog brine za svoje, pod njegovu zaštitu stavljam sebe i svoju obitelj. Hvala Bogu i našoj Gospi Brze pomoći, sv. Josipu i č. sl. Božjemu Ivanu Merzu na uslišanim molitvama. - *S.M., Osijek*

● Jedna sam od onih čiji je dugogodišnji zagovornik dr. Ivan Merz. Po njegovu zagovoru prije oko šest godina uslišana mi je molba i ovime mu zahvaljujem na pomoći.

Lj.I. – Zagreb

● Molitvom devetnice slugi Božjem Ivanu Merzu obratio se teško bolestan čovjek od raka pluća, koji se nije ispovjedio godinama. Hvala slugi Božjemu Ivanu Merzu. - *Marija Cimerman, Hlebine (prilog za beatifikaciju)*

● Zahvaljujem predobrostivom Srcu Isusovu za osobitu posredničku zaštitu i pomoć slugu Božjega Ivana Merza kroz dugi niz godina mogega života. Napose što mi je tijekom 1999. i 2000. iskazao veliku pomoć u bolesti i povratio me u život. - *Zahvalna S.K.Ž. Ivanec*

● Sasvim slučajno sam saznala za Ivana Merza kad sam jednog dana u Zagrebu pohađala Baziliku Srca Isusova. Ondje sam otkrila grob Ivana Merza. Kod groba sam uzela sličicu s devetnicom. Imala sam u obitelji problem. Moja kći, po riječima svih liječnika, nije mogla imati djece. Žarko sam se molila dragom Bogu i Ivanu Merzu za pozitivan ishod. I unatoč svim poteškoćama dijete je sretno došlo na svijet 20. XI. 2002. Ovime želim zah-

valiti dragom Bogu i Ivanu Merzu za uslišanu molitvu. - *Đulijana Paljuši, Sisak*

● U jednoj potrebi zazvala sam slugu Božjega dr. Ivana Merza za pomoć. U roku od dva mjeseca moja molba je bila uslišana. Nakon toga došla sam u Zagreb na grob dr. Ivana Merza da mu zahvalim. Klekla sam i kazala: »Ivane, što ću učiniti?« Čula sam vrlo jasan glas: »Moli!« Rekla sam: »Za što?« Odgovor je bio: »Za moju beatifikaciju.« U tom trenutku sam osjetila veliku radost i mir. Od toga dana svaki dan molim za beatifikaciju slugu Božjega Ivana Merza. Utjecala sam se, molila devetnicu i u drugim potrebama (školovanje djece) i bila sam uslišana. Molim Boga da nam dr. Ivan Merz što prije bude postavljen na čast oltara kao uzor svima nama, a posebno mladima u našoj Domovini. Hvala Ivanu Merzu za sve uslišane molitve.

Ana Jurić, Split

● Zahvaljujem Ivanu Merzu za pomoć u nalaženju posla za moga brata. Ostao je bez posla i ja sam se molitvom utekla u zagovor Ivanu Merzu. Veoma brzo nakon toga dobio je posao. - *N. N., Rijeka*

● Zahvaljujem se za milosti Isusu Kristu za uslišanu molitvu Ivanu Merzu za moga sina koji je bio na veoma pogrešnom putu. Zbog toga sam ja njegova majka bila jako nesretna i razočarana. Hvala Bogu sada sam najsretnija majka na svijetu. Moj sin je postao novo stvorenje. Osnovao je obitelj i živi kršćanski život. Hvala Isusu i hvala Ivanu Merzu. Molim se i dalje Ivanu Merzu za moju djecu.

Starčević Zora, Petrijević

● Zahvaljuje Ivanu Merzu za duhovnu pomoć. - *Božica Sukić, Osijek*

Ivan pomaže na ispitima i pokazuje put u visine

● Ovo pismo pišem puna zahvalnosti i divljenja prema našem velikanu duše Ivanu Merzu. Pošto dolazim iz Varaždina, o Ivanu Merzu nisam puno čula prije dolaska u Zagreb, Tek sam u Palmi dobila njegovu sličicu s devetnicom. Molila sam Ivanu za uspješnost svojih ispita kao i za jedan drugi problem. Zahvalna mogu reći da su moje molitve bile uslišane. No niti ovdje ne prestaje moj susret s dr. Ivanom Merzom. U Gradskoj sam knjižnici slučajno naša knjigu »Borac s bijelih planina«. Tek sam tu vidjela pravu svetost Ivanova života i shvatila sam u čemu je njegova posebnost i tko je on u stvari bio. Vidjela sam da je bio kao i današnji mladi, tražio se, učio, bio i zaljubljen, imao zdravstvenih problema, ali najveća je njegova čežnja bio Gospodin. Činio je sve da tu čežnju i žeđ za vječnim utaži. Odlučila sam mu se redovito moliti i ugledati se u njega čim više ću moći, te mu se moliti za snagu, a isto tako i širiti drugima sve što znam o njemu, da ga čim više mladih upozna. Dr. Ivane Merz, hvala Ti za sve! Hvala što si uzor mladeži i pokazuješ nam put k Visini! – *Varaždin, 7. 10. 2002., Ivana*

Ivan Merz pomogao pri upisu na fakultet

● Već sam duže vrijeme razmišljala o ponovnom polasku na fakultet. Nakon gotovo dvije godine nije mi bilo lako odlučiti se na takav potez. No nešto u meni govorilo je da pokušam. Tražila sam studij koji će pokazati moje vrline i kvalitete, a možda i otkriti neke nove. Izbor je pao na učiteljski studij - smjer predškolski odgoj. Zašto ne?! Volim djecu, strpljiva sam i vedra osoba... To su, za početak, dovoljni razlozi. Saznavši kada su razredbeni ispiti, krenula sam na pripreme. Sami razredbeni nisu bili naporni što se tiče učenja, ali su zahtijevali određene psihičke, fizičke, likovne i izražajne sposobnosti. Bio je uistinu velik broj kandidata, a primalo se samo tridesetak. To me dodatno obeshrabrilo. No i opet je nešto u meni govorilo da ne gubim nadu. Nedugo zatim na hrpi papira ugledala sam dvolistak s Merčevom slikom. Bila je to devetnica Ivana Merza. Pročitala sam je...

Sutradan sam, bez razmišljanja, otišla na misu nakon koje sam izmolila molitvu. Usporedno s molitvom i odlaskom na mise trajali su i razredbeni ispiti. Zadnji, deveti dan devetnice će mi ostati u trajnom sjećanju. Naime, taj dan u 8 sati imala sam provjeru fizičkih sposobnosti, no prije toga otišla sam na jutarnju misu i iskreno se pomolila Merzu zahvaljujući mu na dosadašnjoj potpori. Nakon zahvale, kroz suze, rekla sam Merzu: "Ivane, moj izbor ovog studija nije bio lak. To nije moj hir. Doista mislim da je to ono što sam, duboko u sebi, uvijek željela raditi. Molim te Ivane, da me upraviš i pokažeš jesam li na dobrom putu."

Nakon nekoliko tjedana došli su i rezultati. 'Upala sam!!!' Od 150 kandidata bila sam na visokom trinaestom mjestu. Kakvo veselje! I doista, Merz me upravio i pokazao mi da je ovo dobar put i da tim putem i dalje hrabro koračam. Ivane, od srca hvala!

Melita, Osijek

Velikom Suncu, hvala Ti!

*Dragi Ivane,
U tvojem liku,
U tvojem srcu
U tvojoj riječi bijaše Krist,
Samo Krist.*

*To prepoznah,
To me oduševi
I Ti si mi pomogao
Da i ja zaljubim se u Krista
Posve i zauvijek.*

*Hvala Ti, Ivane
Hvala za ljubav i žrtvu za nas
Mlade Hrvatske.*

*I dalje se nadam
Tvom zagovoru
Da mladež sadašnje Hrvatske
Bude na slavu Crkve
Slavu Sv. Oca Pape i slavu OCA Nebeskog:
Da živi sretno u Očevu zagrljaju!*

Božica Sukić

Merz pomaže izbjeglima i raseljenima

HUMANITARNA UDRUGA IZBJEGLIH I RASELJENIH HRVATA BIH »Dr. IVAN MERZ«

Ime dr. Ivan Merz ide ispred nas i svijetli nam da se ne izgubimo u ovom vremenu i prostoru

Ova humanitarna udruga koja je dobila naziv »Dr. Ivan Merz« osnovana je prije tri godine, 7. siječnja 2000.g. u Starom Petrovom Selu. Osnivači su bili nas deset obitelji prognanika iz BiH. Razlog osnivanja udruge bio je ovaj: odlučili smo uzeti svoju sudbinu u svoje ruke. Protjerane obitelji iz BiH-a uništene su materijalno, pravno i moralno. Kroz godine koje su prošle od 1992. do 2000. nije se nitko zauzeo za te obitelji da dobiju alternativni smještaj. Stoga smo odlučili osnovati udrugu. Na osnivačkoj skupštini 7. I. 2000. mene su izabrali za predsjednicu i uputili me da uz pomoć odvjetnika sastavim Statut. Odvjetnik me pitao koje ime će nositi udruga, a ja mu nisam znala odmah reći, te sam rekla da ću doći sutra. Nazvala sam župnika vlč. Milivoja Kneževića da nam dade sugestiju koje ime uzeti za udrugu. Župnik se nasmijao pa mi veli: »Dobro, lako je to, ima puno blaženika, pa još je tu i Majka Terezija koja bi mogla biti prikladna za vašu udrugu...« Razmišljam onako slušajući kako župnik nabraja blaženike i kandidate oltara. Majka Terezija ne dolazi u obzir, jer je žensko, nije zgodno da udruga nosi ženski naziv, ma tko će me ozbiljno shvatiti i pomoći kad treba! Onda od jednom župnik reče:

»Pa imate vašeg budućeg blaženika s tih prostora, dr. Ivana Merza!«

Pitam: »Pa s kojih prostora?«

»Od Banja Luke« - reče župnik.

Odgovorim župniku: »Pa ja ne znam ništa o njemu, ali mogu vam reći da mi se sviđa njegovo ime. Osjećam da će nam biti dobar zagovornik.« I to se kasnije i obistinilo.

Registraciju udruge pod nazivom »Dr. Ivan Merz« smo obavili. Ali smo morali dobiti odobrenje i od Ministarstva rada i socijalne skrbi za prikupljanje donacija. Za to je pak trebalo napisati pravilnik rada da oni pošalju dozvolu. Napišem jedan pravilnik i pošaljem u Zagreb. Oni odgovore da ne valja. Napišem drugi i pošaljem; opet zovu iz Zagreba i kažu da ne valja. Onda taj gospodin koji me je zvao iz Zagreb veli kako taj doktor po kojem

se zove naša udruga nikako da pravilno napiše pravilnik rada. A ja na brzinu odgovorim da je on doktor, a ne pravnik. A gospodin će meni: bili se doktor ljutio kad bi ja napisao pravilnik pa ću vam faksirati, a vi potpišite i vratite mi da vam već jednom pošaljem odobrenje za prikupljanje pomoći. Tako nam je naš blaženi dr. Ivan Merz već na samom početku pomogao.

Od tada do danas postigli smo brojne uspjehe u radu. Od nas deset potpisnika osnivača udruge brojimo danas 4020 redovitih članova. Dobili smo donatore u Hrvatskoj, Švicarskoj i Njemačkoj. Od Vlade RH dobili smo ured za koordinaciju sa stranim institucijama i raznim ministarstvima. U RH surađujemo sa svećenicima koji nam nesebično pomažu u našim potrebama. Biskup Antun Škvorčević prihvatio je udrugu »Dr. Ivan Merz« kao katoličku udrugu, tako nam je omogućio da možemo surađivati s biskupijskim Caritasom. Završili smo tako gradnju kuće jednoj izbjegličkoj obitelji u Donjim Bogićevcima. Uz pomoć Božju i našega Ivana Merza ljudi su se odazvali na naš poziv za pomoć, odriicali su se svojih dnevnica, da bi besplatno radili na spomenutoj kući. Podigli smo spomen-križ u Davoru 2002. na spomen svih onih koji su prognani iz svojih domova i preko Davora potražili nove domove. Blagoslov spomen-križa bio je 25. kolovoza 2002 u Davoru. Trojica svećenika koncelebrirala su sv. misu. Jedan od njih župnik iz Komareva došao je na poziv Udruge samo zato što udruga nosi ime našeg budućeg blaženika Ivana Merza što je javno izjavio.

Ime dr. Ivan Merz ide ispred nas i svijetli nam da se ne izgubimo u ovom vremenu i prostoru. Nemoć je opisati pomoć našeg budućeg Blaženika koju pruža našoj udruzi jer svaki naš pokušaj da nekome pomognemo završi s uspjehom. Ljudi nikad ne odbiju naše zamolbe, pa i oni koji nisu nikad čuli za ime »Dr. Ivana Merza«, pa poslije pitaju, a tko vam je to?!

*Ruža Vidović
Predsjednik Udruge »Dr. Ivan Merz«
Staro Petrovo Selo - Hrvatska*

2002.

B I B L I O G R A F I J A

Objavljeni članci o Ivanu Merzu u 2002. godini

PRVI DIO

L'OSSERVATORE ROMANO

Giampaolo MATTEI, »Alla base dell' Azione Cattolica, di ogni apostolato, c'è l'Eucaristia«, *L'Osservatore Romano*, Città del Vaticano, CXLII/ 22. lipnja 2002., br. 143, str. 4

Congregazione delle cause dei Santi, »Pro-mulgazione di Decreti«, *L'Osservatore Romano*, Città del Vaticano, CXLII/ 6 Luglio 2002., br. 154, str. 1

»Il discorso rivolto al Santo Padre dal Cardinale Perfetto Jose Saraiva Martins«, *L'Osservatore Romano*, Città del Vaticano, CXLII/ 6 Luglio 2002., br. 154, str. 5

Congregazione delle cause dei Santi, »Pro-mulgazione di Decreti«, *L'Osservatore Romano*, Città del Vaticano, CXLII/ 21 Dicembre 2002., br. 294, str. 1

»L'indirizzo di omaggio di Santo Padre dal Cardinale Jose Saraiva Martins«,

L'Osservatore Romano, Città del Vaticano, CXLII/ 21 Dicembre 2002., br. 294, str. 4

IKA

»Banja Luka: Svečano obilježena obljetnica smrti dr. Ivana Merza«, *Ika-Internet vijesti*, Zagreb, 10. svibnja 2002.

»Zagreb: obilježen Dan Ivana Merza«, *Ika-Internet vijesti*, Zagreb, 10. svibnja 2002.

»Postulatura Ivana Merza o odgodi Papina pohoda Hrvatskoj«, *Ika-Internet vijesti*, Zagreb, 1. lipnja 2002.

»Emisija o Merzu na talijanskoj Radio Mariji«, *Ika*, Zagreb, 12. lipnja 2002., br. 24, str. 19

»Knjižica "Ivan Merz i Srce Isusovo"«, *Ika*, Zagreb, 19. lipnja 2002., br. 25, str. 34

»Vatikanski dnevnik o Ivanu Merzu«, *Ika*, Zagreb, 26. lipnja 2002., br. 26, str. 35

»Ivanu Merzu priznat će se herojske kreposti«, *Ika*, Zagreb, 3. srpnja 2002., br. 27, str. 11

»Vatikan: Proglašeni dekreti o herojskim krepostima Ivana Merza i Marije Petković«, *Ika*, Zagreb, 10. srpnja 2002., br. 28, str. 13

»Subotica u znaku Ivana Merza i Marije Propetoga Isusa Petković«, *Ika*, Zagreb, 10. srpnja 2002., br. 28, str. 16

Razgovor o. Božidara Nagya za Radio Vatikan u prigodi proglašenja dekreta o herojskim krepostima sluga Božjega Ivana Merza, »Trebalo upoznati buduće blaženike«, *Ika*, Zagreb, 10. srpnja 2002., br. 28, str. 26

»Misa u povodu proglašenja dekreta o herojskim krepostima Ivana Merza«, *Ika*, Zagreb, 17. srpnja 2002., br. 29, str. 5

»Misa za Ivana Merza u bazilici Srca Isusova u Zagrebu«, *Ika*, Zagreb, 17. srpnja 2002., br. 29, str. 7

»U Osijeku misa zahvalnica za dekret o herojskim krepostima Ivana Merza«, *Ika*, Zagreb, 24. srpnja 2002., br. 30, str. 9

»Novi sadržaji na web stranici sluga Božjega Ivana Merza«, *Ika*, 14. kolovoza 2002., br. 33, str. 23

»Na vjeronauku upoznati lik i djelo Ivana Merza«, *Ika*, Zagreb, 4. rujna 2002., br. 36, str. 10

»BiH: Biskupi uz proglašenje blaženim Ivana Merza«, *Ika*, Zagreb, 25. rujna 2002., br. 39, str. 20

»Završen Tjedan Ivana Merza«, *Ika*, Zagreb, 25. rujna 2002., br. 39, str. 10

»O. Božidar Nagy o Ivanu Merzu kao prosvjetnom djelatniku«, *Ika*, Zagreb, 25. rujna 2002., br. 39, str. 4

»Slavonski Brod: Predavanje o Ivanu Merzu«, *Ika*, Zagreb, 25. rujna 2002., br. 39, str. 2

»Vatikan potvrdio čudo po zagovoru Ivana Merza«, *Ika*, Zagreb, 6. studenog 2002., br. 45, str. 25

»Objavljen prvi svezak Materijala za pripremu proglašenja blaženim Ivana Merza«, *Ika*, Zagreb, 11.12.2002., br. 50/2002., str. 42

»Govori kardinala Kuharića o Ivanu Merzu«, *Ika*, Zagreb, 11.12.2002., br. 50/2002, str. 43

»106. obljetnica rođenja Ivana Merza«, *Ika*, Zagreb, 18.12.2002., br. 51/2002, str. 24

»Podaci o čudesnom ozdravljenju Anice Ercegović po zagovoru Ivana Merza«, *Ika*, Zagreb, 25.12.2002., br. 52/2002, str. 20

»U Vatikanu proglašeni dekreti o čudesima po zagovoru Ivana Merza i Marije Petković«, *Ika*, Zagreb, 25.12.2002., br. 52/2002, str. 19

»Nadbiskup Einaudi blagoslovio novu tiskaru«, *Ika*, Zagreb, 30.12.2002., br. 52/2002., str. 7

GLAS KONCILIA

Stanislav VITKOVIĆ, »Umro Dr. Lav Znidarčić, dugogodišnji predsjednik velikoga križarskog bratstva-Kao lav borio se za Krista«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/6. siječnja 2002., br. 1, str. 4

Božidar NAGY, »Kardinal Šeper i Ivan Merz: "Merz je bio i mojim duhovnim učiteljem, čime se ponosim!"« *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/6. siječnja 2002., br. 1, str. 24

Janja KOŠUTIĆ, »Ideje za snagu i poruku«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/14. travnja 2002., br. 15, str. 23

IKA, »Merz je išao svakom čovjeku«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/19. svibnja 2002., br. 20, str. 12

S. B., »Zagreb: Merz i katolički tisak«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/19. svibnja 2002., br. 20, str. 12

»Merz je preteča ujedinjene Europe«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/19. svibnja 2002., br. 20, str. 31

Ana PENIĆ, »Osijek: Predavanje o dr. Ivanu Merzu«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/19. svibnja 2002., br. 20, str. 12

IKA, »Ivan Merz – najdičniji sin«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/26. svibnja 2002., br. 21, str. 25

IKA, »Priprema za Merzovu beatifikaciju«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/2. lipnja 2002., br. 22, str. 2

»Prilika za bolje upoznavanje Ivana Merza«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/ 9. lipnja 2002., br. 23, str. 2

IKA, »Papin pohod odgođen za proljeće«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/ 9. lipnja 2002., br. 23, str. 2

KTA, »Uskoro dekreti o krepostima za kandidate oltara«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/ 7. srpnja 2002., br. 27, str. 7

Božidar NAGY, »Ivan Merz i Marija Petković – herojski kreposni«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/14. srpnja 2002., br. 28, str. 4

D. MAČEK, »Što Bog poručuje kroz Merzov život«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/ 21. srpnja 2002, br. 29, str. 4

Anto ORLOVAC, »Banja Luka – Proslava zaštitnika u znaku Ivana Merza«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/28. srpnja 2002, br. 30, str. 3

T., »Francuzi otkrivaju Ivana Merza«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/ 28. srpnja 2002, br. 30, str. 9

»Ana-Marija Čagalj o svom iskustvu s objeda s Papom na Strawberry Islandu u Torontu. 'Bilo je to kao na susretu djeda sa svojim unucima'«, *Glas koncila*, Zagreb, XLI/ 11-18. kolovoza 2002., br. 32-33, str. 7

Slavko JERONČIĆ, »Bez motiviranog vjeroučitelja nema kvalitetnog vjeronauka«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/ 8. rujna 2002., br. 36, str. 2-3

D. MAČEK, »Održan Tjedan Ivana Merza«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/ 29. rujna 2002., br. 39, str. 25

»Dosljedni borac protiv zla u sebi i oko sebe«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/ 29. rujna 2002., br. 39, str. 4

Marija SAMARDŽIJA, »Zagreb - Ivan Merz – uzor vjeroučiteljima«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/ 1. prosinca 2002., br. 48, str. 10

Jasminka BAKOŠ-KOCIJAN, »Varaždin - Stručni skup vjeroučitelja«, *Glas Koncila*, Zagreb, XLI/ 1. prosinca 2002., br. 48, str. 10

MALI KONCIL-MAK

A., »Upoznajmo dvoje Hrvata iza Rajskih vrata!(1)«, *Mali koncil(MAK)*, Zagreb, XXXVII/rujan 2002., br. 1(374), str. 15

A., »Upoznajmo dvoje Hrvata iza Rajskih vrata! (2) Nije Ivan za vojnika.«, *Mali koncil(MAK)*, Zagreb, XXXVII/listopad, 2002., br. 2 (375), str. 11

A., »Upoznajmo dvoje Hrvata iza Rajskih vrata! (3) Ivan studira, a ljubav prema Bogu raste.«, *Mali koncil(MAK)*, Zagreb, XXXVII/studeni 2002., br. 3 (376), str. 15

A., »Upoznajmo dvoje Hrvata iza Rajskih vrata! (4) Znanje i vjera – ruku pod ruku.« *Mali koncil(MAK)*, Zagreb, XXXVII/prosinac, 2002., br. 4 (377), str. 5

GLASNIK SRCA ISUSOVA I MARIJINA

»Misli Ivana Merza«, *Glasnik Srca Isusova i Marijina*, Zagreb 2002., br.1, 93/2002, str. 20

»Misli Ivana Merza«, *Glasnik Srca Isusova i Marijina*, Zagreb 2002., br.2, 93/2002, str. 56

»Misli Ivana Merza«, *Glasnik Srca Isusova i Marijina*, Zagreb 2002., br.3, 93/2002, str. 92

»Misli Ivana Merza«, *Glasnik Srca Isusova i Marijina*, Zagreb 2002., br. 4, 93/2002, str. 128

»Misli Ivana Merza«, *Glasnik Srca Isusova i Marijina*, Zagreb 2002., br. 5, 93/2002, str. 164

»Misli Ivana Merza«, *Glasnik Srca Isusova i Marijina*, Zagreb, lipnja 2002., br. 6, str. 200

»Misli Ivana Merza«, *Glasnik Srca Isusova i Marijina*, Zagreb 2002., br.7 i 8/2002, str. 236

MI – LIST MLADIH

Božidar NAGY, »Misli Ivana Merza«, *Mi-list mladih*, Zagreb, XXVI/siječanj-veljača 2002., br. 1-2, str. 27

Božidar NAGY, »Misli Ivana Merza; Srce Isusovo«, *Mi-list mladih*, Zagreb, XXVI/ožujak 2002., br. 3, str. 25

Božidar NAGY, »Kardinal Franjo Kuharić o Ivanu Merzu: "U Božjim ljudima Bog je vidljiv"»

», *Mi-list mladih*, Zagreb, XXVI/ travanj 2002., br. 4, str. 21

Franjo KUHARIĆ, »Svom dušom je bio za Crkvu«, *Mi-list mladih*, Zagreb, XXVI/svibnja 2002., br. 5-6, str. 28

Božidar NAGY, »Kardinal Kuharić o Ivanu Merzu: "Svi koji su Božji uvijek su mladi"«, *Mi-list mladih*, Zagreb, XXVI/srpanj-kolovoz 2002., br. 7-8, str. 13

Božidar NAGY, »Ivan Merz remek djelo Duha Svetoga«, *Mi-list mladih*, Zagreb, XXVI/rujan-listopad 2002., br. 9-10, str. 17

Božidar NAGY, »Ivan Merz-čudo milosti Božje«, *MI-list mladih*, Zagreb, XXVI/studeni-prosinac 2002., br. 11-12, str. 18

VERITAS

»Pismo Biskupa BiH uz proglašenje blaženim Ivana Merza«, *Veritas*, Zagreb, XLI/2002., br. 10(454), str. 5

A., »Čuda po zagovoru naših skorih blaženika«, *Veritas*, Zagreb, godina XLI, br. 12(456) 2002, str. 4

GLAS IZ PUSTINJE

Božidar NAGY, »Nova knjiga Ivana Merza: LJUBAV I ČISTOĆA«, *Glas iz pustinje*, Zaprješić, IV/ ožujak 2002., br. 1 (10), str. 21

Božidar NAGY, »Kardinal Franjo Kuharić o Ivanu Merzu«, *Glas iz pustinje*, Zaprješić, IV/ lipanj 2002., br. 2(11), str. 22-23

Božidar NAGY, »Zdravlje je velik dar«, *Glas iz pustinje*, Zaprješić, IV/ listopad 2002., br. 3(12), str. 27

»5. VII. 2002. U Vatikanu proglašen dekret o herojskim krepostima časnog sluge Božjega Ivana Merza«, *Glas iz pustinje*, Zaprješić, IV/ listopad 2002., br. 3(12), str. 27

ŽIVO VRELO

Marin ŠKARICA, »Dr. Ivan Merz – Vjernik laik promicatelj liturgijske obnove«, *Živo vrelo*, Zadar XVIII/ 2002., br. 7, str. 4-5

Marin ŠKARICA, »Liturgijski život i djelovanje Ivana Merza«, *Živo vrelo*, Zadar, XVIII/ 2002., br. 8, str. 4-5

Marin ŠKARICA, »Merz živi s Crkvom u liturgiji – uronjen u Boga«, *Živo vrelo*, Zadar, XVIII/ 2002., br. 9, str. 4-5

Marin ŠKARICA, »Za Merza je liturgija sredstvo duhovne obnove i života u Bogu«, *Živo vrelo*, Zadar, XVIII/ 2002., br. 10, str. 4-5

Marin ŠKARICA, »Liturgija – temelj obnoviteljske aktivnosti Ivana Merza«, *Živo vrelo*, Zadar, XVIII/ 2002., br. 11, str. 4-5

VJESNIK ĐAKOVAČKE I SRIJEMSKJE NADBISKUPIJE

Božidar NAGY, »Osijek – Tjedan Ivana Merza«, *Vjesnik Đakovačke i Srijemske nadbiskupije*, Đakovo, 2002., br. 10, str. 640

Božidar NAGY, »Misa zahvalnica za dekret o herojskim krepostima Ivana Merza«, *Vjesnik Đakovačke i Srijemske biskupije*, Đakovo, 2002., br. 9, str. 553

IGNACIJEV PUT

Božidar NAGY, »Ivan Merz i Bazilika Srca Isusova«, *Ignacijev put*, Zagreb XVIII./ 2002., br. 1(28), str. 6-8

Božidar NAGY, »Ivan Merz i liturgija«, *Ignacijev put*, Zagreb, XVIII/2002., br. 2(29), str. 10-13

ZVONIK

A., »Budući Blaženici: Proglašenje dekreta o herojskim krepostima sluge Božjega Ivana Merza i službenice Božje Marije Petković«, *Zvonik*, Subotica, IX/ 2002., br. 7(93), str. I. (nakon str. 18.)

A., »U znaku časnih slugu Božjih«, *Zvonik*, Subotica, IX/ 2002., br. 7(93), str. I. (nakon str. 18.)

Igor ČELIKOVIĆ, »Časni sluga Božji Ivan Merza«, *Zvonik*, Subotica, IX/ 2002., br. 9(95), str. 17

»Ivan Merz u vojnoj akademiji«, *Zvonik*, Subotica, IX/ listopada 2002., br. 10(96), str. 13

Igor ČELIKOVIĆ, »U Vatikanu definitivno potvrđeno čudo po zagovoru Ivana Merza«, *Zvonik*, Subotica, IX/ studeni 2002., br. 11(97), str. 13

Igor ČELIKOVIĆ, »Katolička je vjera moja životno zvanje«, *Zvonik*, Subotica, IX/ prosinac 2002., br. 12(98), str. 13

KATOLIČKI TJEDNIK

Anto ORLOVAC, »U susret beatifikaciji Ivana Merza«, *Katolički tjednik*, 24. studenog 2002., br. 1, str. 16-17

Božidar NAGY, »Potvrđeno čudo po zagovoru Ivana Merza«, *Katolički tjednik*, Sarajevo, god. I(XXIII.), 24. studenog 2002., br. 1, str. 16

OKNO

Božidar NAGY, »Tko je Ivan Merz zbog kojega Papa odgađa dolazak u Hrvatsku«, *OKNO - Osječke katoličke novosti*, Osijek, lipnja 2002., br. 2, str. 32

»U Vatikanu definitivno potvrđeno čudo po zagovoru Ivana Merza«, *Okno-Osječke katoličke novosti*, Osijek, studeni 2002., br. 3, str. 32

Božidar NAGY, »Ivan Merz sve bliže oltaru«, *Okno-Osječke katoličke novosti*, Osijek, studeni 2002., br. 3, str. 32

GLASNIK SV. JOSIPA

»Sluga Božji Ivan Merz štovatelj Bl. Djevice Marije«, *Glasnik Sv. Josipa*, Karlovac 2002., br. 1, str. 17

»Radosna vijest«, *Glasnik Sv. Josipa*, Karlovac 2002., br. 2/2002, str. 27

Zorka MILETIĆ, »Smrt mu je bila dobitak«, *Glasnik Sv. Josipa*, Karlovac 2002., br. 2/2002, str. 27

»Sluga Božji Ivan Merz – nastojanje za njegovu beatifikaciju«, *Glasnik Sv. Josipa*, Karlovac, XIX(91) 2002., br. 2, str. 14-15

ZBORNIK RADOVA – HRVATSKI KATOLIČKI POKRET

Marin ŠKARICA, »Laik Ivan Merz – promicatelj liturgijske obnove«, *Hrvatski katolički pokret*, Zagreb, 2002., str. 667-682

Božidar NAGY, »Ivan Merz i Hrvatski orlovski savez«, *Hrvatski katolički pokret*, Zagreb, 2002., str. 653-666

Božidar NAGY, »Uzroci i podjele u Hrvatskom katoličkom pokretu«, *Hrvatski katolički pokret*, Zagreb, 2002., str. 639-652

Nastavak Bibliografije iz 2002. godine donosimo u slijedećem broju Glasila Postulature.

MISLI IVANA MERZA

Krist je svrha i cilj našim vječnim željama.

Znam i osjećam da je katolicizam jedina prava vjera... O drugima nisam nikada ni mislio da bi bile bolje od katoličke.

Život na sveučilištu u Beču, onda rat, studij i napokon Lurd potpuno su me uvjerali u istinitost katoličke vjere i zato se cijeli moj život kreće oko Krista Gospodina.

Katolička je vjera moje životno zvanje.

Srce Isusovo, Tebi posvećujem svoj život.

U Crkvi vidim jasnu sliku preljubljenog Spasitelja i Boga Isusa sa svim njegovim savršenstvima a u Svetom Ocu Papi pod prilikama čovjeka vidim Boga svoga i Gospoda svog.

Najveća stvar, koja postoji na svijetu jest sv. Crkva; najveća stvar u Crkvi jest Misa, a u Misi pretvorba.

Crkva je velebni odraz samog neizmjernog Krista.

Zgrada našeg duhovnog života, našeg vjerskog znanja i naših djelatnosti, mora se podići na nepokolebljivoj podlozi istina što ih papinstvo neprevarljivo naučava.

Kada vam bude u životu teško i kada vas snađu nevolje, uzmite Gospinu krunicu i ona će vas utješiti i dati vam snage da sve mirno snosite s potpunim predanjem u Volju Božju.

Liturgija je pedagogija u pravom smislu riječi, jer pomoću nje vjernik u svojoj duši proživljava sve faze vječnog Kristova života.

Evangelje je uistinu čarobna knjiga, jer kolikogod ga puta čitali, uvijek nam se čini da čitamo novu knjigu.

Borba za savršenošću, askeza, mora biti naš svagdanji kruh.

Život nije uživanje, nego žrtva.

Bože, plamenom svoga milosrđa spali parazite grijeha u mojoj duši pa da dobar i svet stupim u Te.

Euharistija napunja dušu rasvjetom koja je svjetlija od dana, koja je pretvara u duševno zadovoljstvo, koja smiruje u osjećanju nečega nepoznatog i neizmjernog.

Ne zaboravimo na Kristovu neizmjernu ljubav i posvetimo veću pažnju maloj bijeloj Hostiji, koja osamljena na nas čeka u studenim crkvicama.

U sv. Pričesti gdje se vaše tijelo i vaša duša ujedini sa samim Božanstvom, treba biti vrhunac vašega života.

Sjedinjujući se s Kristom u sv. Pričest već se na zemlji ispunjava vaša zadnja svrha i postajete dionicima same biti Božje.

Euharistija je naša prva radost na zemlji; po njoj već postajemo dionicima buduće nebeske slave.

Želimo li dakle postati nosioci velike katoličke misli, tada moraju sve naše katoličke organizacije neprestano naglašavati da je duboki i intenzivni religiozni život jedini preduvjet da se odgoje veliki pojedinci, koji će svojim životom realizirati svoje velike ideje.

U apostolskom radu mora biti prvi kriterij spas duša, dobro sv. Crkve i to onako kako si to dobro zamišlja Sv. Stolica.

Katolicizam se neće širiti u nas ako ne bude bilo Radnika, Molitelja i Patnika. To je jedan zakon u širenju Kraljevstva Božjega na zemlji.

Dan što ga čovjek posveti drugome nije nipošto gubitak već dobitak. Dani u kojima ne učinimo ništa za druge, već samo za se, to su izgubljeni dani.

Iz Testamenta: Umro u miru katoličke vjere. Život mi je bio Krist a smrt dobitak. Očekujem milosrđe Gospodinovo i nepodijeljeno, potpuno, vječno posjedovanje Presvetog Srca Isusova. Moja je duša postigla cilj za koji je stvorena.

Merz za stotu godišnjicu Bazilike Srca Isusova u Zagrebu 1902. - 2002.

U povodu proslave 100. obljetnice postojanja Bazilike Srca Isusova u Zagrebu, Postulatura za proglašenje blaženim i svetim sluge Božjega Ivana Merza objavila je ovu brošuru kao doprinos proslavi ovoga hrvatskog nacionalnog svetišta Srca Isusova. Njome se ujedno željelo svratiti pozornost vjernika i posjetitelja Bazilike koji dolaze Srcu Isusovu, »izvoru svetosti i milosti«, na Slugu Božjega Ivana Merza, čiji se grob u njoj nalazi, a koji je kroz šest godina svakodnevno bio stalni posjetitelj ovoga Svetišta; u njemu je svakoga dana od 1922. sve do pred svoju smrt do 1928. g. prisustvovao svetoj misi i primao ljubav Kristova Srca u svetoj Pričesti.

**IVAN
MERZ**

I SRCE ISUSOVO

*"Srce Isusovo,
Tebi posvećujem
svoj život!" (I.M., 1921. g.)*

Ovo mu je Svetište Božanskog Srca pomoglo da se na krilima svoga hrabrog duha uzdiže prema vrhuncima kršćanske savršenosti i svetosti koja će biti potvrđena njegovim proglašenjem blaženim i potom svetim, a što očekujemo u skoroj budućnosti.

Što je značilo ovo Svetište Srca Isusova u Zagrebu, u Palmotićevoj ul. 33, za našega budućeg blaženika, čitatelj će moći pronaći u ovom prikazu veza Ivana Merza s Bazilikom. Želja je izdavača ove brošure da svaki posjetitelj sada već stogodišnje Bazilike nađe u njoj za svoj rast u duhu i svetosti ono što je našao i naš budući blaženik i svetac Ivan Merz.

Izdavač: Postulatura Ivana Merza, 2002. g., 24 str.

Brošura se naručuje na adresi Postulature, 10000 Zagreb, Vlaška 93

**KNJIGE ZA
UPOZNAVANJE
SLUGE BOŽJEGA
IVANA MERZA
I NJEGOVE
DUHOVNE
BAŠTINE**

Naručuju se na adresi:
Postulatura Ivana Merza
10000 Zagreb, Vlaška 29
tel. 098/546.806
ili tel.fax 031/211.509

Ivan Merz

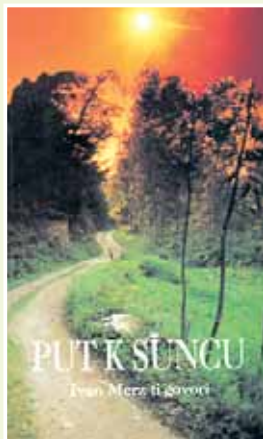
MISLI

**Ivan Merz
MISLI**

Zagreb, Postulatura Ivana Merza
2001., 64 str.

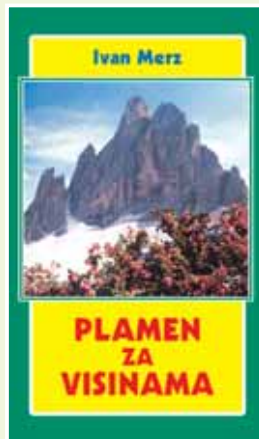
**Najljepše izreke i misli
Ivana Merza sabrane
iz njegove bogate
duhovne baštine.**

Kroz njegove misli, koje nam govore o njegovoj živoj vjeri možemo zaći u svetište njegova srca prožetim Milošću, diviti se otajstvu Boga koji prebiva u toj odabranoj ljudskoj duši koju je vodio prema vrhuncima svetosti. Kad se pročitaju ove njegove misli, spontano se nameću tri riječi kojima možemo definirati njihova autora: čovjek vjere i svetosti.

Ivan Merz
PUT K SUNCU
2. izdanje, Zagreb,
FTI, 1993., 232 str.

Ovo izdanje odabranih tekstova Ivana Merza donosi dosada najopširniji izbor iz njegove bogate duhovne baštine. Knjiga je dobila naziv po natpisu s vijenca koji su Ivanu na grob stavili njegovi mladi štovatelji i sljedbenici: »HVALA TI ORLE KRISTOV ŠTO SI NAM POKAZAO PUT K SUNCU«.

Ivan Merz
PLAMEN ZA VISINAMA
Zagreb, FTI, 1999., 128 str.

U svom je dnevniku Ivan Merz napisao: «U meni je plamen za beskrajnim visinama, žar za nepomučenim grljenjem Sina i Oca i Duha.» (12. V. 1920. g.). U ovoj knjizi kroz odabrane tekstove Ivana Merza otkrivamo njegovo iskustvo duhovnoga svijeta katoličke vjere. Pratimo ga na njegovu usponu prema visinama svetosti kamo ga je vodila Božja milost.

ČASNI SLUGA BOŽJI

IVAN MERZ

*Banja Luka, 1896. – † Zagreb, 1928.

Vjerni sin Crkve, katolički intelektualac,
apostol hrvatske mladeži.

Prvi vjernik-laik Crkve u Hrvata
koji će biti uzdignut na čast oltara!

ČASNA SLUŽBENICA BOŽJA

MARIJA PETKOVIĆ

*Blato-Korčula, 1892. – † Rim, 1966.

Redovnica, utemeljiteljica
Družbe sestara Kćeri milosrđa.

Prva žena Crkve u Hrvata
koja će biti uzdignuta na čast oltara!

HRVATSKI DUHOVNI VELIKANI

USUSRET BEATIFIKACIJI

BEATIFIKACIJA SE OČEKUJE U 2003. GODINI.

**PROGLAŠENJE NOVIH BLAŽENIKA
JEST VELIKI DAR CRKVE I PAPE NAŠEM NARODU!**

**UPOZNAJMO BUDUĆE BLAŽENIKE
CRKVE U HRVATA!**

INFORMACIJE O ŽIVOTU I DJELIMA ČASNIH SLUGU BOŽJIH DOBIJU SE NA ADRESAMA:

POSTULATURA ZA BEATIFIKACIJU IVANA MERZA. - Župa sv. Petra, Vlaška 93, 10000 ZAGREB,
tel. 01.46.33.533; tel./fax: 031.211.509; 098.546.806.

e-mail adresa: postulatura.merz@ffdi.hr web stranica: www.ffdi.hr/ivan-merz

POSTULATURA ZA BRATIFIKACIJU MARIJE OD PROPETOG PETKOVIĆ - SESTRE KĆERI MILOSRĐA,
Mallinova 4, 10000 ZAGREB, Tel. 01/46.77.609, Fax 01/46.77.986
e-mail: kceri.milosrdja@zg.hinet.hr www.blato.hr